

Martí Vallès: “l’equip de govern no té projecte per Cassà”

I també en aquest número:

- > Cassà celebra la Diada amb moltes restriccions per prevenció sanitària
- > Càritas Cassà, guardonada amb el premi Josep Dalmàs
- > Comença un curs escolar amb la incertesa de l'afectació per la pandèmia
- > Suspensa la Festa Major i Santa Tecla
- > Es formalitza la compra de Can Parera
- > Entrevistes amb:
 - Cesc Martin, corredor d'Ultra trails
 - Gerard Gumbau, futbolista del Girona FC
 - Ester i Èric Nadal, germans i metges
- > ...i tota l'actualitat de les entitats de Cassà

Llumiguia

EDITORA CASSANENCA

Editora Cassanenca és una entitat sense ànim de lucre, inscrita en el Registre d'Associacions de la Generalitat amb el núm. 1690 de la Secció 1a del Registre de Girona, amb data 7 de novembre de 1989.

LLUMIGUIA és una revista cassanenca d'aparició mensual (Dip. legal GE 59-1958 ISSN: 2014-2900 Digital: 2014-2919)

PREU DE L'EXEMPLAR:

4 €. Subscripció anual (12 números), 45 €

EDITA:

Editora Cassanenca
Ctra. Provincial, 93 17244 Cassà de la Selva
Administració: 972 46 36 47
Redacció: 626 26 41 80
CI G-17/235847
www.cassadigital.cat
llumiguia@gmail.com

DIRECTOR:

Joan Carles Codolà i Vilahur

REDACTORS I COL·LABORADORS LITERARIS I GRÀFICS:

Xavier Albertí, M. Carmen Ariza, Joan Barceló, Joan Bosch, Carles Brucet, Joaquim Cadanet, Josep Maria Calatayud, Isabel Carbó, Xavier Carrera, Joaquim Carreras, Graciela Coris i Saura, Josep M. Dausà, Agustí Domingo, Eduard Duran, Foto Oliveras, Pol Esteba, Josep Ferrer, Cati Fontané, Josep M. Fusté, Narcís Fusté, M. Dolors Godoy, Dolors Grau, Josep Hernández, Núria Hernández, Eduard Llinàs, Eloi Madrià, Carles Malagrida, Joan Maymí, Joaquim Massa, Mercè Mir, Olga Morote, Joan Mundet, Eduard Nadal, Ester Ortíz, Meritxell Parramon, Óscar Pérez, Enric Plantés, Albert Puigmolé, Dolors Rubirola, Marc Salgas, Eduard Salvadó, Arcadi Sitjà, Sílvia Soliguer, Carles Torrent i Pagès, Jordi Vila, Josep Vilallonga, Xavier Viñas.

DISSENY GRÀFIC:

Xavier Amores Gabriel

IMPRESSIÓ:

Ducform, SA Cassà de la Selva Tel. 972 46 30 50

Llumiguia és una revista plural, democràtica, catalana i d'àmbit local oberta a les opinions i comentaris de tots els cassanencs. Els conceptes i opinions sostinguts en els articles signats que surten a Llumiguia no representen necessàriament l'opinió de la revista. Apareix a final de cada mes.

MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE LA PREMSA COMARCAL

I l'actualitat dia a dia, a:
www.cassadigital.cat

cassà digital

Sumari

OPINIÓ

Editorial	3
Diuen els lectors	4
Raciocini	4
Microrelats de cinema	5
El meu racó	5
Economia d'estar per casa	6
Moment zero	7
Apunts del meu quadern	9

CASSÀ AL DIA

La crisi de la Covid-19 no afecta l'esperit reivindicatiu dels actes de l'11 de setembre a Cassà **10 - 17**

L'Ajuntament suspèn els actes de la Festa Major i de la Fira de Santa Tecla **18**

Confinen un grup d'alumnes de P5 per un cas de coronavirus al Puig d'Arques **19**

Es reprén el cicle de xerrades "Cassanencs arreu del món" **20**

Sopar i música a la fresca a Can Dalmau **21**

Campllong ha celebrat el XVIII Musicant... **22**

Assemblea anual de la Premsa Comarcal **23**

ENTREVISTES:

Martí Vallés, cap de l'oposició a l'Ajuntament de Cassà: "el govern actual no té projecte de poble" **24 - 27**

Gerard Gumbau, futbolista del Girona FC **28 - 33**

Els germans i metges Èric i Ester Nadal Fontané **32 - 34**

Ocells de Cassà: Orenetes i fuselles **35**

Ajuntament: des de la Casa de la Vila **36 - 43**

Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Cassà **44 - 47**

Meteorològiques **48**

Polícia Local **48**

Estadístiques / Necrològiques **49**

ENTITATS

Parròquia de Cassà **50 - 51**

Colla Excursionista **52 - 53**

Mou-te en bici **54 - 56**

Amics de la Sardana **57**

Rsidència Geriàtrica Sant Josep **58 - 59**

Col·legi La Salle **60 - 63**

Llar d'Infants Taps **64**

ANC Cassà **65**

Escola Puig d'Arques **66 - 67**

Institut de Cassà **68 - 71**

ESPORTS

Ultratrail: entrevista amb Francesc Martin, 10è classificat a la Swiss peaks **72 - 75**

Futbol / UD Cassà **76 - 77**

Bàsquet / FDC **78-79**

55 anys del Foment Deportiú Cassanenc: Eloi Madrià Roura **80**

I A MÉS A MÉS

Apunts d'història de Cassà de la Selva: Josep Cassà, un combatent en la guerra del francès **81 - 83**

El vi de la Pilar: Garnatxa d'Empordà **84**

Higiene dental **85**

Entre el somni i la vigília **86**

Entreteniments **87**

Música i mascaretes en la celebració de la Diada

Amb el suport de:

Sense festes

Finalment la que s'havia anunciat –ara es veu que de manera precipitada i massa optimista- que seria la festa més gran de Cassà ha quedat en res. Ni Festa Major, ni Fira de santa Tecla, ni cap acte que ens recordi les celebracions tradicionals al nostre poble. El coronavirus s'ha imposat i l'equip de govern de l'Ajuntament va decidir que per garantir la prevenció sanitària el millor era no jugar-se-la i anul·lar tots els actes de mitjans setembre.

La decisió no deixa de ser una mica sorprenent si es té en compte que durant els mesos anteriors –activitats d'estiu- la política del consistori havia estat una altra; és a dir, s'havia decidit fer els actes que es pogués sempre que es respectessin les mesures de seguretat bàsiques, que tots coneixem de memòria: distància, mans i mascareta.

Així aquest estiu s'ha fet el Solfejant, s'han fet sessions de cinema al carrer i el mateix consistori ha organitzat sessions de músics amb discjòquei a la plaça de la Coma. Perquè doncs a l'hora dels actes de Santa Tecla i Festa Major s'ha estat tan radical i s'ha apostat per una suspensió total dels actes? Des de diferents sectors locals s'ha criticat la mesura perquè es considera que segur que n'hi havia molts que es podien fer igualment, amb una mínim d'organització i de previsió per garantir la seguretat sanitària. Es tractava d'evitar la massificació, seguir les tres normes bàsiques i mantenir aquells actes que poguessin recordar-nos una mica que també es podia fer una mica de festa i de passada ajudar al col·lectiu de músics en una temporada tan nefasta en la que les actuacions en directe han caigut en picat.

Segurament que la programació de barraques o el ball de gegants a la Coma era complicat de mantenir. Però fer sardanes per escoltar en comptes de ballar-les, fer el pregó, un concert amb la distància garantida, alguna activitat per la mainada... són actes que ja s'han fet en plena pandèmia i com a mínim haurien servit per mantenir mínimament el caliu o el record...

A l'altra banda de la balança hi trobem, els raonaments clars de l'Ajuntament que vol evitar qualsevol risc en una temporada ben complicada com és l'inici de curs escolar i en uns moments en els quals els rebrots de la pandèmia en alguns de l'estat com ara Madrid comencen a ser alarmants. Realment la millor prevenció pot ser la d'evitar qualsevol risc i en aquest sentit la decisió de suspendre tots els actes és el millor antídote per prevenir qualsevol excés o possibilitat d'aglomeracions que desenganyem-nos- són més probables en actes que s'organitzin per la Festa o la Fira. De fet, un dels atractius d'aquestes celebracions és el de retrobar-se pels carrers sense preses i amb temps per xerrar i compartir... just un dels elements que més afavoreix la propagació del coronavirus.

Per tant, ja ho hem vist, com dirien els romans, ens hem quedat sense circ (i el pa cada cop serà més complicat de garantir) -tot i aquest dos dies de festa laborable sense cap mena de sentit posats aquí al mig- i a veure què es podrà fer per Nadal, Cap d'Any, Reis... Són temps complicats i ens hi hem d'anar acostumant. Sempre queda l'esperança que la Festa del 2021 sigui la millor de totes.

Art Floral Floristeria

**C/ Molí, 44 46
Tel. 972 46 18 83
17244 CASSÀ DE LA SELVA**

**De dilluns a dissabte,
obert matí i tarda.**

TAN-LUX
TANCAMENTS DE PVC I ALUMINI

TEL. 972 477 616
info@tan-lux.com

Ctra. GIV-6741, km 0.83, nau A | 17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)
GPS: 41° 52' 44.80" | 2° 52' 01.79"

www.tan-lux.com

Desatenció als malalts d'Alzheimer usuaris del Centre de dia

Els nens han d'anar a l'escola sí o sí, però els malalts d'Alzheimer seguiran desatesos perquè hi ha un virus. Com que no són gaires, és un problema sense importància per a l'administració. Que s'espavilin els familiars. Des del mes de març, és el seu problema.

La nostra mare té 88 anys d'edat i té diagnosticat l'Alzheimer des del 2010. Durant aquests 10 anys la malaltia no ha deixat d'avançar tot i la medicació. Té reconegut des del 2013 un grau II de dependència, tot i que ara potser seria més alt. Dormia al seu domicili acompanyada per la seva néta i el seu marit, i anava al 'Centre de dia' a fer activitats amb altres usuaris i cuidadors. Els caps de setmana està amb els fills.

Va ser així fins al 13 de març, que es va dictar el confinament i es va tancar el Centre. En aquell moment tot-hom ho va entendre. I més tenint en compte que el Centre de dia comparteix instal·lacions amb la Residència geriàtrica. Aquest trencament d'hàbits ha fet empitjorar l'Alzheimer, cosa que fa que com més dies passen més difícil sigui conviure-hi. Això ja ha generat tensions i problemes familiars. Si no ho solucionem aviat, potser necessitarem ajut terapèutic nosaltres. Els serveis socials n'han fet un seguiment telefònic, atès que no era possible fer res més.

El que costa d'entendre és que amb gairebé mig any encara no s'hagi trobat cap solució. Hem exposat el problema a l'alcalde, als serveis socials, als administradors del Centre i a la Fundació Pasqual Maragall. Tots ens responen amb bones paraules però no aporten solucions. Han preparat el local on es feia rehabilitació per usar-lo de 'Centre de dia', però no ho poden posar en marxa perquè estan pendents de l'aprovació per part de diferents administracions, cosa que ho fa allargar sense saber fins quan. Hi ha qui diu que és un contenciós amb l'empresa que fa la rehabilitació.

Qui no hagi conviscut amb un dement a la família no és conscient de la gravetat del problema que tenim. Mentrestant, ho anem gestionant com podem, i amb la incertesa afegida de no saber què passarà quan acabem les vacances. Ens sentim completament desatesos.

Creiem que és molt important que les institucions siguin conscients de la gravetat d'aquest problema. Som pocs, però amb un problema gravíssim que no s'està atenent. Tenim la sensació que qui té capacitat de de-

Raciocini

Som siluetes

Què és ser, l'essència de l'ésser. El que som, el que ens defineix. Incògnita difusa, tant, que és habitual concloure que la mera formulació de la pregunta és errònia; que no té cabuda i s'ha de deixar de banda per la seva condició metafísica. I quina és la raó d'existència. El perquè. Per què som, quin sentit té? Per què? I per què la recerca d'un per què? Per què la necessitat d'obtenció de transcendència? Per què podem reflexionar-hi però no comprendre-la? O sí que es pot? Evidentment hi ha interpretacions, que totes, amb la seva validesa i coherència, responen al problema d'un món imperfecte. Un món de conflictes sense fi, en certa manera condemnat a repetir situacions cíclicament però amb variacions. Un món injust, on potser el concepte de justícia és només una directriu inassolible a aspirar.

Un propòsit superior, l'ordre que dona resposta al caos. La justificació dels nostres actes. Què és la mort? Perspectiva de mortalitat i temporalitat. Mort, entesa com el final que, marcant un punt d'acabament, dona sentit a l'existència. O just al contrari... Mort, punt de partida a quelcom nou, a un pla amb sentit, amb recompensa o càstig, d'equilibri i regulació. Creença, fe i religió. Esperança, solució. Convicció en la bondat. Però la moralitat és real o tan sols una convenció? I què és la vida? És només el recorregut mortal? Si és així quin és el seu valor? Acceptació d'absurditat, resignació que la recerca d'un sentit lògic només desemboca en l'ansietat pròpia d'un estancament incapaç de progressar. Ànima, esperit. Entitat que va més enllà de la carn, el cos i la vida terrenal. Energia elevada, que no mor, que només muta i es transforma, reencarnant-se i adoptant diferents formes de vida.

Desconeixença. Por al buit, el no-res. Incomodat i angoixa. Certesa basada en un ideari. Motor suggestionat per voluntat pròpia o cultura. Sentit, raó de ser. Desdibuixats, potser només albirem una mísera part. L'aparença, el contorn i perfil més visible i evident. Potser en realitat no sabem res. No som res. Som siluetes.

Pol Esteba Masjuan

cisió no coneix la dificultat que patim. Que creu que és un problema del nivell d'un nen sense 'Casal d'estiu'.

Pere i Mercè Ferrer

Racó de poemes

HISTORIA D'UNA IL·LUSIÓ

Vaig néixer una primavera
quan la naturalesa entera
es desperta del seu son
d'un hivern llarg i pregon

i ens ofereix una nova vida
com d'una núvia vestida.
Vaig prendre la nova ruta
dins d'una comarca eixuta,

ben obert el meu sentiment
amb somnis bells d'aprenent.
D'un infant sense joguines,
faig com les cardines,

un temps lliure, altre esclau,
sempre en busca del cel blau,
i amb la il·lusió fugissera
com els vols d'una seguera.

En venir el temps d'estimar
a l'estiu vora del mar,
vaig conèixer l'amor pur
aquell que marca el futur,

que ens lliga amb el demà
amb una joia d'un cos sa,
sempre en busca del vedat
entre la virtut i el pecat.

Després va venir la tardor,
quan la fantasia és tresor
de fruita, que és el regal
de la mare universal.

Dolç deute que ens dona vigor
tot seguint els batecs del cor,
i ens ofereix amb el preu
de seguir els plans de Déu.

I al final vindrà l'hivern,
quan la vida és un quadern,
descriu amb arrugat poema
dels records i les engrunes
i els bells somnis tots fets runes.

Llavors et queda el dilema
de si has sigut dolent o bo,
si tens neta la consciència
saps que es la teva existència,
la història d'una il·lusió.

Enric Albertí Mias

Microrelats de cinema

L'home que va matar Liberty Valance

En Ramon Bastard i l'Alicia Rich tornen al poble a on havien viscut de joves en un bus elèctric de la TEISA. Vesteixen de negre en un dia clar i assolellat. Un amic de la infància els porta cap al tanatori per poder acomiadar en Toni Font. Pel camí, observen moltes cases i botigues tancades i en ruïna. Quan passen pel carrer Ample la dona demana que aturin el cotxe davant del Casal Familiar. Recorda quan era petita i venia cada diumenge a la tarda al cine. Un dia projectaven el western La muerte tenía un precio, ella estava asseguda al costat d'en Toni Font. Era després de la mitja part i d'haver comprat al bar del vestíbul. Miraven la pel·lícula mentre menjaven un paquet de blat de moro entre tots dos.

Arriben al tanatori i en Ramon obre la porta d'una petita sala molt ben il·luminada. Seuen davant del senzill fèretre de fusta. Pels altaveus es sent el tema Reunited, dels Peaches and Herb, en versió instrumental. No es veu ningú més. De cop, entra l'alcalde acompanyat del seu assessor de comunicació. És un honor poder parlar amb el delegat del govern espanyol a Catalunya, expressa ben decidit. Està molt emocionat de saludar l'home que va expulsar fa molt de temps del seu territori el facinerós Valentí Balasch. En Ramon li explica com va conèixer en Toni Font. L'alcalde ordena l'assessor que ho gravi tot amb una tauleta que sempre porta a sobre. El famós polític va arribar al poble una nit de lluna plena amb l'autocar de l'Oiveras. Feia poc que havia acabat la carrera de dret a la UNED de Girona.

Quan travessaven el pont d'en Barril, en Valentí Balasch i la seva banda el van atracar i el van colpejar amb força. Va tenir sort que en Toni Font ho va veure i el va dur a una fonda coneguda pels seus guisats tradicionals i exquisits. Allà va passar-hi una temporada i, per poder pagar l'allotjament, treballava de cambrer a jornada completa. Un dissabte que el menjador era ple, va entrar amb el seu davantal blanc lligat a la cintura i una safata plena de plats. En Valentí Balasch li va fer la traveta i ell i tots els

plats van caure a terra. En Toni Font es va aixecar de la cadira i va manifestar davant del bandit, desafiant: És el meu pollastre amb tripes de bacallà, Balasch.

Però l'origen de la llegenda d'en Ramon es va crear l'endemà mateix, quan li va demanar a l'Alicia de ballar lent al Sir Thoma's. En Balasch i en Toni Font també pretenien fer-ho. Aleshores l'Alicia era una noia molt atractiva -havia estat nomenada Miss Aire per la promoció dels Quintos d'aquell any. Els tres homes van començar a barallar-se, i en Toni Font va ventar un cop a en Valentí Balasch i el va fer caure al terra de la pista. A causa de la foscor de la discoteca tothom es va pensar que l'autor de la proesa era en Ramon Bastard. L'Alicia el va mirar plena d'admiració i van acabar ballant ben agafats Please, don't go, dels KC and the Sunshine Band.

Unes setmanes després, a en Ramon no li va ser gens difícil encapçalar una llista electoral i convertir-se en alcalde. Més tard va ser escollit vicepresident d'Esports de la Diputació amb el suport de dos membres escindits d'un partit antitaurí. Mentrestant, en Toni Font es va donar de baixa de la Penya Xilimbés i va anar a viure, tot sol, en un refugi de les Gavarres. En Valentí Balasch no va aparèixer mai més en el territori.

En Ramon ha acabat la seva història, visiblement compungit. L'alcalde, sense pensar-s'ho dues vegades, agafa la tauleta del seu assessor i esborra la gravació mentre proclama: Això és la Selva, senyor, i no tenim més llegendes que la vostra i la del Surolí, que trobareu escrita al parc d'aquí davant. No deixarem les empremtes locals sense feina. En Ramon i l'Alicia surten de la sala amb el cap cot. Quan ell tanca la porta, veu una panotxa de blat de moro sobre el fèretre. En el viatge de tornada a la capital, en Ramon promet a la seva dona que tornaran a viure al poble. No els costarà gaire trobar una casa vella en venda...

Josep Ferrer Serra

El meu racó

Aquesta terra

Presumint d'aquesta terra,
que reflexa als nostres ulls,
la seva gresca animada,
i a l'ànima la seva pena callada...

Que ens ofrena les muntanyes,
els camins, les seves aigües.
Rutes que ens porten al cel
I cimeres que ens atrapen.

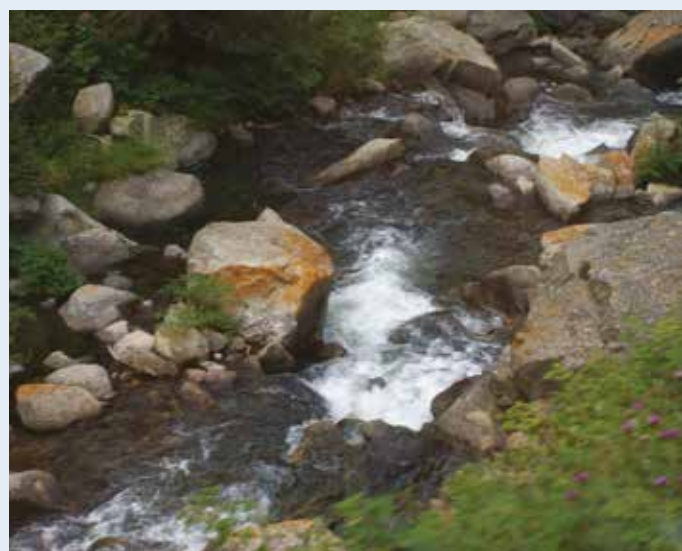
Terra de silenci a la nit,
cant de matinada,
força en aquest silenci,
tristesa de vida; oblidada

Neu a l'hivern i tempestes,
purificant rius, aclarint l'aire.
I sentir, com tu, al despertar;
frescor a l'ànima

Per florir una primavera,
curullada de esperança,
que s'emporti tota ombra,
per sembrar entusiasme.

Terra de silenci a la nit,
cant de matinada,
força en aquest silenci,
tristesa de vida; oblidada.

M. Carme Ariza

Economia d'estar per casa (117)

El país fa figa

Aquesta expressió popular, idònia per a situacions com la que estem vivint, i la que ens espera, resumeix en poques paraules un sentiment, un estat d'ànim poc engrescador.

El degoteig diari de xifres de contagis i de defuncions ens situa en una anormalitat que, si ho analitzem fredament, no ens porta gairebé a res. Sí que és cert que les mesures de contenció poden ser efectives, o no, també és cert que, ara per ara, sembla que no tenim altres armes per lluitar contra el virus. Però no em digueu que no fa riure, que mentre es prohibeixen reunions de més de cinc o deu persones, tothom emmascarat, es requereix la distància social mínima, es tanquen discos i se suspelen concerts i festivals, al transport públic es pot anar un damunt de l'altre; trens, autobusos, metro i avions són SEGURS? I una merda, el que passa és que no hi ha manera d'incrementar la disponibilitat d'espai, amb més freqüències, més vagons, o més autos i però la competència és de l'administració i aquí no passa res.

Mentrestant sectors com la cultura veuen com dia si i l'altre també es cancel·len concerts, festes, i actes de tota mena, tot per la por de determinats dirigents a fer un malfet als seus "jefes de partit" i no assumir la responsabilitat. No s'entén que, si es dicten unes normes de seguretat i es compleixen escrupolosament, no es puguin realitzar aquests actes.

Clar que el més fàcil és no fer res, i deixar passar, com que ningú es queixa...

Cassà n'és un exemple, es va suspendre la festa major, s'ha suspès la de Santa Tecla, en canvi sí que es van fer les sessions del Solfejant i les de cinema a la fresca. Algú ho entén?

En altres termes, veiem com estem acabant el tercer trimestre, el que havia de ser de la recuperació segurament es tancarà en xifres de decreixement del PIB de l'ordre del 8 %, quan l'esperança era créixer un 15 %, és a dir una caiguda del 23 %. I el que és més important, el salvavides del turisme ha punxat. El resultat: 83 % menys de turistes, Catalunya al capdavant de la destrucció de llocs de treball, l'atur disparat i el sector industrial ja prou escanyolit, en franca davallada.

Per altra banda, a part de ser capdavanters en males notícies i anar a la cua en aquells camps que haurien de ser la principal preocupació del Govern, resulta que som l'única "comunitat autònoma" que en els últims anys no ha crescut en la dedicació de recursos a serveis a les persones, ans al contrari ha caigut un 6 %. La desigualtat, això sí, s'ha incrementat i ja tenim gairebé un 30 % de la població del país per sota del llindar de la pobresa.

Anem baixant llocs en el "ranking" de renda per habitant, en poder adquisitiu, en PIB i en productivitat. Tot apunta a una pèssima gestió de govern, que, lluny d'assumir la seva responsabilitat, pensa a traspassar-la al govern central i només fa que sumar ineficàcia, errades, i capgirells sense sentit per tapar la seva inoperància.

No hem tingut sort, l'aposta del Sr. Mas per la consulta-cagarro, i la deriva neoliberal del seu govern, entestat amb èxit en desmuntar el sistema sanitari i les prestacions socials basant-se en retallades i més retallades, ara ens han passat factura.

Pot estar ben cofoi el Sr. Boi Ruiz (algú se'n recorda?) d'haver desmuntat el sistema sanitari públic. No ho atraparem mai.

I dins de tot aquest merder, els "amics banquers fugitius" com ara La Caixa, anuncien la fusió amb l'imperi Rato (Bankia) a veure si entre tots dos es tapen els forats. Encara que dos coixos no en fan un de bo.

D'entrada ja es preveu la pèrdua de 10.000 llocs de treball, tancament massiu d'oficines duplicades, liquidació de l'aportació de l'estat a Bankia (23.000 milions perduts) i la seu a València, de moment.

Qui hi surt guanyant, com sempre, són els bascos: el futur president del banc fusionat serà el Sr. Goirigolzarri, bilbaí, format a Deusto (com no podria ser de cap altra manera), i proper a les tesis del PNB, amb la qual cosa tindran un element molt afí al cap de la primera entitat financera estatal.

Un altre pas endavant.

Sort que en Messi no se'n va, almenys per ara.

J. H.

SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS (PÀG. 87)

Sopa de lletres 412

O	K	G	C	K	I	Q	U	R	N	M	C	V	L	N	U	B	K
E	R	J	T	D	J	P	K	P	T	O	R	H	M	F	D	K	E
F	U	V	P	B	K	D	W	A	I	A	F	L	G	W	B	P	H
C	W	J	O	R	X	S	B	T	T	W	F	C	M	Y	H	O	Z
L	X	Q	W	E	V	G	N	A	C	M	L	V	O	F	R		
A	B	I	S	G	F	M	E	A	J	K	V	E	R	E	M	A	R
R	Y	R	I	G	M	S	I	V	Q	S	B	B	O	K	E	X	
I	I	W	X	H	R	J	S	A	S	G	Z	X	R	I	H	U	G
F	X	L	A	E	N	R	O	S	R	I	B	N	H	C	J	P	L
I	W	F	F	H	O	L	E	N	V	E	L	L	I	R	H	R	F
C	O	A	W	M	U	M	U	P	M	D	E	U	Y	D	B	S	
A	M	T	R	D	J	S	S	X	W	U	Y	Q	C	K	D	V	S
R	T	B	N	G	O	E	S	R	A	P	A	R	J	N	L	Q	Q
E	N	W	P	D	L	Q	N	M	I	X	H	R	U	Y	F	Z	T

Sudoku 174

1	8	3	2	6	9	7	4	5
6	9	7	4	5	1	8	2	3
4	5	2	3	7	8	9	1	6
5	7	8	9	3	4	1	6	2
9	1	6	5	8	2	3	7	4
2	3	4	6	1	7	5	8	9
8	4	9	1	2	5	6	3	7
7	6	5	8	4	3	2	9	1
3	2	1	7	9	6	4	5	8

Mots encreuats 412

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	E	S	T	E	N	D	A	R	D	■	M
2	N	E	U	L	E	S	■	E	I	N	A
3	S	I	M	I	L	■	R	E	B	U	T
4	A	T	U	R	A	T	■	L	E	M	A
5	L	O	L	E	S	■	M	E	T	E	C
6	A	■	A	P	■	A	U	G	U	R	A
7	D	I	R	■	B	A	L	I	S	A	■
8	A	M	I	■	R	A	T	A	■	R	E
9	■	A	■	A	I	A	I	■	V	I	S
10	A	M	A	S	S	A	■	S	O	■	C
11	A	S	E	T	A	■	M	A	L	L	A

Moment zero

El pla B

En temps del COVID cal tenir un pla B. Potser és que a la vida sempre cal tenir alternatives, però és clar, fins ara el nostre temps era el de la suposada estabilitat, aquell en què les coses semblaven per sempre. Però no pots controlar la vida, només pots controlar el que intentes a la vida. I en temps d'incertesa tenir un pla B és encara més necessari, tant en l'àmbit personal, familiar com el professional.

Així, aquells que tenim nens i nenes en edat escolar, hem de preveure que farem si hi ha rebrots que provoquin una quarantena i ens els envien a casa, com treballarem si tenim la canalla confinada i no la podem deixar sola, com gestionarem un curs escolar telemàtic o en quines condicions teletraballarem.

Venim d'un estiu que, em temo, haurà estat un miratge, una glopada d'aire fresc abans que tornem a la crua realitat, una vida sense massa contacte social, sense trobar-nos i tocar-nos físicament, mirant-nos als ulls a dos metres de distància. I aquesta realitat, que ara ja ensumo molt dura, no sabem si és provisional o ha vingut a quedar-se. Passat el moment de l'alegria estival, tornarem a

topar-nos de morros amb un desert cultural i social, on han desaparegut els moments de lleure i diversió en societat i on caldrà buscar alternatives per relacionar-nos més enllà de l'entorn íntim i familiar. La tecnologia està molt bé i et permet suplir part del contacte, però jo enyoro les abraçades i els petons.

Estaria bé ter un pla B i organitzar espectacles de petit format que ens permetin gaudir, somiar, somriure i plorar en directe, que ens serveixin de catarsi emocional i que no haguem de viure un desert cultural i intel·lectual que no pot suplir una pantalla de plasma.

Desitjo que les administracions entenguin que necessitem la cultura per poder viure i sobreviure, per mantenir-nos units per aquest fil invisible que és l'art, que no robem als infants els moments de màgia i creativitat que necessiten per elaborar el seu món. Que les i els que ens administren tinguin també un pla B per tal de que no mori la il·lusió en aquests temps de pandèmia.

Silvia Soliguer Fernández / Advocada i medidora

www.valenti.cat

- Aigua
- Calefacció
- Electricitat
- Energies Renovables
- Fred
- Gas
- Domòtica

C/ Poeta Machado, s/n · 17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)
Tel./Fax 972 46 36 39 · Mail: info@valenti.cat

La Generalitat invertirà més de 3.000 milions d'euros per fer de Catalunya un país agroalimentari de referència

› El Departament d'Agricultura presenta 10 projectes que impulsen la bioeconomia i transformaran el sector agroalimentari, forestal i marítim, garantint la sostenibilitat ecològica i ambiental

Redacció

La Generalitat vol situar Catalunya com un país agroalimentari de referència i alhora avançar cap a un canvi de model del sector que sigui sostenible i respectuós amb el medi ambient i la diversitat. Amb aquesta fita a l'horitzó, el Departament d'Agricultura invertirà 3.000 milions d'euros per impulsar la bioeconomia i transformar en els pròxims anys el sector agroalimentari, forestal i marítim. Per fer-ho possible, posarà en marxa 10 projectes que pretenen assolir una producció agrària alineada amb les demandes de la societat i els reptes identificats en les agendes globals i europees. A més, també es busca promoure una millor connexió entre el productor i el consumidor amb nous models de relació i comercialització.

El gruix dels projectes transformadors s'executarà abans de l'any 2020, amb un import de 2.207 milions d'euros. La resta de la inversió fins a arribar als 3.000 milions d'euros és prevista fins a l'any 2032. L'objectiu de tot plegat és garantir la qualitat de vida dels ciutadans impulsant la cohesió territorial i incentivant l'aparició de noves oportunitats de negoci i de nous filons d'ocupació al voltant de les economies verda i blava. Els 10 projectes formen part del Pla de reactivació econòmica i protecció social del Govern elaborat per fer front a la crisi derivada de la COVID-19 (CORECO).

GRAN CAPACITAT DE RESILIÈNCIA DEL SECTOR AGROALIMENTARI

La Generalitat considera que Catalunya està en condicions de ser una potència agroalimentària, ja que compta amb un sector que té gran capacitat de resiliència, tal com va quedar demostrat a l'anterior crisi econòmica del 2008 al 2013.

En aquell moment les empreses d'aquest àmbit ja van fer un gran esforç per exportar

i innovar. La resistència que caracteritza el sector ara s'està tornant a posar de manifest i el govern català vol donar-li una embranzida per a la seva reactivació i transformació. Pel que fa a la distribució dels 3.000 milions d'euros d'inversió, una bona part, 1.385 milions, es destinaran a un pla per modernitzar els regadius. Això permetrà un ús més eficient de l'aigua, adaptar els cultius al canvi climàtic i millorar les condicions socioeconòmiques a les explotacions.

TRANSICIÓ ENERGÈTICA I COHESIÓ TERRITORIAL

L'apartat de transició energètica i cohesió territorial amb uns 400 milions d'euros cadascun són els següents àmbits amb més inversió dels 10 plans previstos. En el primer cas s'aposta per l'autoabastiment energètic a través de fonts d'energia renovable amb panells fotovoltaics i ACS en edificacions vinculades a edificacions agràries i indústries primera transformació. Pel que

fa al pla per millorar la cohesió territorial, es proposen diverses actuacions en l'àmbit agrícola, ramader, forestal i pesquer, amb la intenció de generar més activitat econòmica i nous models de negoci per revertir les tendències de despoblament. En aquest sentit, una de les línies de treball és incentivar la producció de biomaterials, bioproductes i biocombustibles en l'agricultura i ramaderia. Es promourà, per exemple, la substitució dels combustibles fòssils per biomassa de proximitat. També es volen

potenciar estructures associatives per impulsar nous models de negoci, com ara la creació d'un banc de barques de pesca pública a través de cooperatives. Entre els 10 plans transformadors també es preveu la transformació dels models productius tradicionals cap a models més sostenibles que donin resposta al canvi climàtic, entre d'altres.

PLA DE XOC PER LA CRISI DE LA COVID-19

A banda d'aquesta estratègia dissenyada per al sector agroalimentari, el Departament d'Agricultura ha mobilitzat prop de 15 milions d'euros amb ajuts directes i indirectes, que són clau a curt i mitjà termini davant l'emergència per la crisi derivada de la pandèmia. En aquest sentit, es preveu la compra pública d'aliments frescos a productors afectats, per un valor de 4 milions d'euros, amb el propòsit de lliurar-los al Banc dels Aliments i un pla per al sector vitivinícola, dotat amb 5,3 milions d'euros, entre d'altres. Pel que fa al sector pesquer, s'ofereixen línies d'ajuts a l'activitat marisquera, les explotacions aquícoles, les confraries de pescadors, els operadors de la cadena del peix, i les empreses de Centres d'Activitat Marítima de Catalunya. I per últim, també mesures de xoc per als sectors de la flor i la planta ornamental, l'aviram de carn, el conill i les hípiques, mitjançant unes línies de crèdit i uns préstecs de l'Institut Català de Finances (ICF).

La civilització s'esvaeix

Es veu bé que aquesta que ens alberga se'n va anant a fer punyetes saturada de malencerts, i ens prediuen que en deurà venir una altra de successiva i correctora, tal vegada impositiva per ella mateixa, tant de bo millor i salvadora. Sigui com sigui d'esperançadora, d'arribada pausada o sobtada, no és fàcil concebre-la ben rupturista en la història de la humanitat, ni hauria de ser-ho. Al globus terrestre i des de la prehistòria se n'enumeren moltes, però de la llista, cavalcant en el temps a cada lloc i amb el mutu fregadís, n'ha esdevingut la civilització actual, que es pot reputar de planetària, tot i considerant les peculiaritats i els graus de modernitat a cada pati.

Més enllà, en la inimaginable sobreimmensitat dels universos, simultanis i seguits, com s'arriba a pensar avui, quasi col·lapsadors del concebiment dels interessats en la qüestió, el nostre hort és tan tremendament infinitesimal, així en la figuració del temps com de l'espai, que en el canvi anunciat no es veu motiu de cap mena de Big Bang, ni tan sols diminut i proporcional. Si no és per massa trempats o excessivament burros. Només s'hauria de tractar de buscar el to i no desafinar.

La civilització és una paraula molt grossa i important, però és un concepte focalitzat al planeta, d'arrels i efectes ben humans i no pas més, cosa que implica o comporta els coneixements propis de l'època i la desimboltura vivencial pertinent (el tot, per a nosaltres). És doncs una dissonància, que em porti a al·ludir la incommensurable existència plena i total esbrinada avui (o les existències, ja que ho he enfocat així). L'espai i el temps ja esmentats són les referències més bàsiques, però solament per tenir en compte mentre hi hagi algú que en gaudeixi o en tingui noció de les peces i derivacions com l'abans i el després, la duració i els seus efectes, o l'aquí i allà, les cabudes i localitzacions. Si no fos així, seria com si no hi fossin o s'esvanissin. En canvi, ja és sabut, els quarks i els electrons de la matèria i l'energia, naturalment, sí que persisteixen fent de les seves sense límits ni fi mesurables, també la gravetat i la constant cosmològica al revés, en un estira i arronsa inesgotables.

Després vénen els enigmes més enigmàtics que no s'acaben, com les dimensions amagades o la matèria fosca i, amb pertinent elevació, els misteris plens, els sempre implícits, de debò intrigants i magníficents: junts a la mateixa existència, la vida, la racionalitat, l'espiritualitat, el propi concepte d'eternitat... I també, ara perquè

toca, reduint altura, magnituds i és una altra tecla, caldrà considerar com impera la infimitat; si des de sempre la microfísica constituent, saltant essències i distàncies, avui, en el mateix any 2020, una vastitud microbiana afecta calamitosament la vida humana.

Quasi ara mateix, l'home es movia pletòric per l'avançament general en tots els ordres com l'autor de tantes consecucions. Els manuals li pronosticaven mil anys de vida i s'estructuraven els preliminars dels viatges interplanetaris... Però es corria tant que es notaven senyals de cansament. Han sorgit problemes coincidents i derivats com el canvi climàtic, la desertització i altres conseqüències. Com parar la contaminació atmosfèrica? Què se'n fa del cúmul de les deixalles sintètiques? Com ho farem amb la política i l'economia plenes de corcs? Com instituir-les humanament sanes, vàlides i correctes? O virtuoses en lloc de cobdicioses? Serà el malèfic virus allò que promourà globalment escollir el camí adequat i benefactor? Es conclou que també vull dir sense lubricades selectivitats nacionals o veïnals...

La memòria d'un home d'edat abasta aquell temps, quan, molt de tant en tant, algun innovador o atrabiliari vehicle automòbil passava sorollós per la carretera, aleshores bordejada de plàtans gegants. O també, l'estampa de quan per aquets carrers del poble ara plens de cotxes aparcats d'un cap a l'altre, hi transitava solitari i pausat algun carro de tracció animal. Apart,

o en un altre aspecte més annexa, recordem el barretisme masculí ara tan deixat de banda, o les peculiars armlles sobre corbata i camisa blanca, abans d'atracció i ús multitudinari, o també la faldilla de les dones (de qualsevol mida), els vistosos vestits de modisteria i, quan podien i decidien, les sabates d'estilitzat taló alt. Ni critico ni estableixo, evoco...

Tot canvia, o progressa o desmeix, però la civilització actual sembla clar que decanta. No n'hi ha prou que l'electrònica procuri les més diverses pròtesis del cervell humà, doncs, entre altres coses, tampoc ni el teletreball ni el sexe per internet semblen avantatjosos. Més aviat una distorsió i un disbarat. Coses de la modernitat traspalsada. En les relacions de gènere i en la disminuïda vocació familiar no m'hi paro.

El qüestionari d'una civilització no es pot encapsular. Seixanta temes quedaran per comentar. L'altre dia algú s'escalava que ara es fan taules i portes que imiten la fusta. Un desori precís que sembla escollit. Els que ens en anem valorem més que ningú aquelles trobades fonamentals com les innegables condicions i facultats de la roda, o el rar encant del tap de suro encara d'una sola peça, fins emocionar-nos. Per contra, ens desagraden les emprenyadores característiques del pa d'avui. Serà que aquell del calaix del nostre temps, tenia més semblança bíblica.

J.Barceló B.

IMAGIC
centre de suport familiar

C/ Remei núm.113
17244 Cassà de la Selva

627382306 (Ariadna)
hola@imagicassa.com

La crisi de la Covid no afecta el sentiment reivindicatiu de la Diada

La Diada Nacional de Catalunya enguany va veure seriosament afectades les seves celebracions per la pandèmia del coronavirus que va obligar a programar pensant en reduir al màxim el contacte entre les persones. Així els actes de la Diada de l'11 de Setembre tant a nivell nacional com local van anar acompanyats d'uns estrictes controls sanitaris i amb seguiment dels participants -i obligació de mascareta i distància-. Tot i això els missatges i sentiments que acompanyaren els tres actes celebrats van mantenir l'esperit reivindicatiu amb crides a continuar la lluita per la llibertat dels presos polítics i assolir l'autodeterminació del poble català.

CONCENTRACIÓ DE TORXES PER LA INDEPENDÈNCIA

A Cassà de la Selva el primer dels actes que va celebrar-se sota el signe de les mascaretes va ser la concentració de Torxes per la Independència, que va canviar d'escenari i format, ja

que la tradicional Marxa de Torxes es va canviar per garantir la seguretat contra el coronavirus i en comptes de fer-se la marxa des de la plaça de la Coma, la trobada es va fer al Parc de l'Estació, la vigília de la diada. Diferents representants de la secció local de l'Assemblea Nacional Catalana van llegir els manifestos relatius a la diada d'enguany, amb referències explícites a la situació dels presos polítics o a la corrupció de la monarquia borbònica.

Després que Joan Riera expliqués el significat de la concentració de torxes que des de fa anys es duu a terme en nombrosos punts de Catalunya amb motiu de l'11 de setembre, Àlex Capdevila, coordinador de l'ANC a Cassà, va llegir un escrit que aplegava frases i pensaments de Jordi Cuixart, que produïm, parcialment, tot seguit:

"Primer de tot, una abraçada molt gran a aquells qui heu perdut algun familiar o amic, també el reconeixement més gran als sanitaris i professionals que vetllen per la nostra salut,

que també vol dir la nostra llibertat, tota la tendresa i estima als qui ho estan donant tot en moments durs, i una abraçada plena de reconeixement a tots els docents que estan donant el bo i millor per a l'inici del curs escolar.

Aquest nou Onze de Setembre, en plena lluita sanitària i social contra els estralls de la Covid-19, ha de servir per fer visible que no renunciem a construir la República catalana des d'aquesta estratègia unitària, i que seguirem treballant cada dia i arreu per no deixar-nos ningú pel camí.

Un país no s'aixeca amb borbons ni músiques militars, sinó amb el compromís de la societat civil, que s'estén arreu. I ara, més que mai, ens tocarà aixecar aquesta nació, sobretot, sense deixar-nos ningú pel camí.

Aquest 2020 ha fet 10 anys de la sentència contra l'Estatut. I, malgrat tots els contratemps, hem sabut aturar la deriva antidemocràtica i hem madurat com a societat. Els vells cants de sirena ja no ens afalaguen,

En aquestes pàgines, tres fotografies de la concentració de torxes celebrada enguany al Parc de l'Estació.

hem après a desemmascarar promeses que no es transformen en fets.

Defensem que només podrem avançar des de l'honestedat i el reconeixement de l'altre, alhora que reafirmem que la defensa dels drets humans i el reconeixement del dret a l'autodeterminació són els elements bàsics de tota negociació.

Recordem-ho: diàleg i confrontació no són propostes contradictòries. Ni la repressió permanent ni els legítims interessos de part justifiquen renunciar a la unitat estratègica.

El destí dels presos i els exiliats està unit d'una manera granítica, igual com ha de ser la nostra unitat: granítica.

Perquè si hi ha una estratègia que clarament està fracassant és la via repressiva de l'Estat espanyol. El sobiranisme segueix dempeus, al carrer i a les urnes, i més determinat que mai a viure en democràcia i llibertat, que és l'única manera de viure dignament.

Precisament per això els poders de l'Estat condemnen la protesta i la llibertat d'expressió. Són els mateixos poders que malden per salvar el Règim del 78 al preu que sigui. La impunitat perpètua de la corrupció borbònica o la impunitat de la brutalitat policial de l'1-D són dues cares de la mateixa moneda, dos problemes estructurals que tenen en la fiscalia o el PSOE els seus aliats, i en l'hereu de Joan Carles 1er la garantia de continuïtat.

Denunciem arreu la connivència del govern espanyol i la corrupció borbònica, la desvergonya d'un regne en decadència, encobridor de crims franquistes contra la humanitat.

I davant d'una sentència de 100 anys de presó per exercir drets fonamentals i el dret d'autodeterminació, l'única resposta possible és la reincidència. És a dir, exercir tots i cadas-

Imatges de l'acte institucional celebrat el dia 11 de setembre al matí, al pati de Can Nadal, amb les mascaretes com a element característic.

cun dels drets condemnats, deslliurats de qualsevol limitació que no sigui la veu de la pròpia consciència.

Que ningú no dubti de la força de la gent. Si l'Estat es pensa que perpetuar la impunitat no té costos, és que no coneix la societat catalana. És el moment de transformar la indignació col·lectiva en motor de canvi des de la societat civil organitzada, amb tanta determinació com esperança.

Aviat farà 3 anys que són a la presó. El Tribunal Suprem, amb la col·laboració imprescindible de la Fiscalia, ha decidit rebregar el dret penitenciari de tots els presos (polítics i socials) suspentent el tercer grau i les sortides per treballar. Són on eren, i ni la repressió ni la quarantena diària a la cel·la impedeixen que continuïn acusant l'Estat de vulnerar drets humans. Perquè és així com lluitem per preservar-los.

Cal que no caiguem en el parany de la frustració. Junts estem construint

la societat del demà, i ho farem des de la determinació més absoluta, sense renunciar a la diversitat que defineix la societat catalana.

La història ens ensenya que tot és qüestió de voluntat, per tant, i per prudència, mai no renunciarem a l'esperança, que també vol dir a no posar cap límit als nostres somnis.

L'acte va anar acompanyat de diverses peces musicals interpretades pel grup Daltabaix i es va tancar amb el cant dels Segadors per tots els assistents- prop d'un centenar-, que durant tota l'estona van mantenir les torxes enceses sempre a la pertinent distància de seguretat.

DIVENDRES, ACTE INSTITUCIONAL I HOMENATGE A DALMÀS

Els actes de la Diada a Cassà continuaren el divendres amb l'acte institucional al pati de Can Nadal, a dos quarts de 10 del matí, una convocatòria que també exigia inscripció prèvia per con-

trolar-ne l'assistència.

Les referències fetes pels tres representants dels grups municipals a la crisi del coronavirus foren l'element comú en els seus parlaments. Tant Marià Montsunyer (PSC) com Martí Vallès (ERC) i Robert Mundet (JxC) van recordar les persones que han patit la pandèmia i van agrair al personal que ha treballat per minimitzar els efectes de la malaltia, que continua ben latent en la nostra societat; l'acte institucional també va estar protagonitzat per les mascaretes que obligatòriament portaven tots els assistents, igual que la majoria dels músics de la Jove Orquestra de Cassà, que van posar la part musical a l'acte al qual assistiren una cinquantena de cassanencs i cassanenques que es van asseure, ben separats, al pati de Can Nadal.

Reproduïm tot seguit diferents parts dels parlaments pronunciats; comencem amb el del regidor de l'equip de

Fotografies dels parlaments efectuats per Robert Mundet (JxC), Marià Montsunyer (PSC) i Martí Vallès (ERC) durant l'acte institucional de la Diada de l'11 de setembre.

govern del PSC, Marià Montsunyer: “.../...M'omple de goig, orgull i responsabilitat per segon any poder adreçar-me, manifestar-me, en un acte tan sagrat com és la diada. No puc obviar la càrrega emotiva de llegir el que he escrit, de llegir totes i cadascuna de les paraules que farceixen i donen forma a la meva intervenció.

Intervenció que fuig de la política i que s'esmicola en sentiments. Fuig del que és superficial, fuig de les exigències del guió, fuig de l'anecdòtic, fuig del que ens separa i s'endinsa en el que ens uneix. Una vegada vaig llegir que quan escrius pensa en qui ho llegirà i quan llegeixes pensa en qui ho ha escrit.

Enceto la meva intervenció llegint literalment el següent paràgraf:

Catalunya s'ha anat fent en el decurs del temps amb les aportacions d'energies de moltes generacions, de moltes tradicions i cultures que hi ha trobat una terra d'acollida, Catalunya com nacionalitat i tradició humanista és una comunitat de persones lliures per a persones lliures on cadascú pot viure i expressar identitats diverses, amb un decidit compromís comunitari basat en el respecte per la dignitat de cadascuna de les persones i les seves

institucions i marcs jurídics.

Ben segur que molts catalans i catalanes amb lleugers matisos ens sentim identificats amb aquests mots. Aquestes paraules estan recollides en el Preàmbul de l'Estatut de Catalunya.

11 de setembre, és quelcom més que una data, no és un festiu qualsevol del mes de setembre que ens permeti afegir-lo al cap de setmana. És quelcom més que la derrota i anorreament d'un poble davant d'una monarquia absolutista de caire medieval no gaire diferent d'altres dins del seu context històric. És quelcom més que una burgesia catalana que sempre ha eludit la seva responsabilitat identitària vers el poder, és simplement... quelcom més.

11 de setembre és la constància, perseverança, tossudes, tarannà de cercar l'autogovern però també la solidaritat vers altres pobles, de perpetuar el català davant la globalització idiomàtica, el conquerir reptes i superar limitacions... la Mancomunitat de 1914, la recuperació de la Generalitat en 1932, la constitució del 1978, el restabliment de la Generalitat en 1979 i l'estatut de 1979, l'Estat de les autonomies, l'Estatut del 2006 i el ple reconeixement de la nostra cultu-

ra i les institucions en la comunitat internacional. En un sistema polític legal i estable, allunyat dels grans conflictes que ens ha separat als europeus al llarg de la història.

11 de setembre, és la icona de la lluita d'una comunitat heterogènia i diversa on cadascú dels seus membres, on cadascú de nosaltres tenim en comú una cultura, un tarannà, una gastronomia, un idioma, uns vincles sentimentals que sovint van més enllà de Mora d'Ebre, un arrelament a la terra, un sentiment d'identitat diferencial però comú a Catalunya. Diferents però iguals, iguals però diferents. Diferents de tots i cadascun del habitants de la nostra terra.

L'11 de setembre és la lluita per superar les adversitats que malauradament la història ens recorda, recordar els esdeveniments i un present que amb fervor ens planteja nous reptes. Els catalans no defugirem un cop més d'emprar esforços per superar les dificultats. Tenim la infinita responsabilitat de donar-li continuïtat al nostre llegat històric, tenim un deute amb els nostres avantpassats. Ara aquestes adversitats no són canons que enderroquen muralles, ara NO són tropes franquistes que dilueixen

Dolors Puigdevall i M. Dolors Saura agraeixen el guardó lliurat a Càritas Cassà, davant el monument a Josep Dalmàs.

la nostra cultura, ara no són republicans que cremen les nostres esglésies, ara l'enemic és invisible i enderroca el nostre sistema immunològic, ara no es diu Felip V, ara es diu Covid, ara també es diu seny en el sentit més ampli de la paraula. I ara també és la inestabilitat de la seva societat, una certa visió anacrònica dels seus valors tradicionals. Valors que poden semblar cert romàntics però que han fet molt de mal a la nostra història recent, i contraris al creixement de la societat catalana. Malauradament són fenòmens de certa tendència en el món que visquem. Com a classe política hem de fer aquesta autocrítica i Catalunya no pot tornar a fracassar.

Un cop més l'11 de setembre és la lluita per la vida, la lluita per la transmissió oral del que som i del que volem ser. Sense marginar als que pensen diferent, sense marginar a les diferents interpretacions sentimentals, històriques, ideològiques i culturals del que entenem de Catalunya.

Diferents però iguals, iguals però diferents.

11 de setembre, diada de Catalunya, dia assenyalat en el nostre calendari. L'11 de setembre amb pa i tomàquet, amb gazpacho, amb cocido, amb cús-cús, en català, en castellà, en anglès, en àrab, amb estelades, amb senyeres, amb republicans, amb monàrquics, amb urbanites, amb camperols, amb gent del Barça o de l'Espanyol... Però sempre... 11 de setembre. Sempre... Catalunya.

Eliminem els prejudicis, els judicis de valor i gaudim de l'11 de setembre
Visca Catalunya i visca la Catalunya

del cor... de cadascú dels catalans i catalanes”.

PARLAMENT DE MARTÍ VALLÈS

Com a representant d'ERC, Martí Vallès va dir el següent:

“Permeteu-me que per començar dediqui unes paraules de condol a tots aquells que han perdut algun familiar en aquesta pandèmia, i unes paraules d'agraïment a tots els professionals que han cuidat dels nostres ciutadans en les diverses àrees prioritàries del país.

Incloc en aquest escrit alguns paràgrafs del manifest de la diada de l'Associació de Municipis per la Independència, de la que l'ajuntament de Cassà fa molts anys que en forma part. 2020 serà, de ben segur, una diada diferent. Emmarcada en un context sanitari complex i a les portes d'un nou curs escolar ple d'incerteses, ens trobem altre cop avui, dia 11 de setembre, per recordar i reivindicar la història de Catalunya. Per visualitzar la nostra submissió, per la força a l'estat espanyol fa més de 300 anys i també per posar de relleu la situació de repressió que estem vivint avui en dia, amb la presó, l'exili i la persecució ideològica a l'independentisme com a mesures dràstiques i antidemocràtiques a la diversitat d'opinió i a la llibertat política en una situació de retallada de drets i llibertats en molts àmbits de la nostra societat. Tenim, per tant, l'obligació d'encarar una nova Diada amb aquesta diversitat reivindicativa: la històrica, en passat, en clau de present i sobretot mirant al futur. I ho fem amb responsabilitat

individual i col·lectiva davant la propagació d'aquesta pandèmia terrible que ens afecta.

El món municipal és el més proper a la realitat i sovint el que l'interpreta més ràpidament i amb més realisme. Som l'estructura política més transversal i propera a la ciutadania i per aquest motiu ens hem de reivindicar com a element rellevant i imprescindible en la construcció de la República Catalana. Els alcaldes i alcaldesses capten, canalitzen i transmeten a l'escena pública el pensament de veïns i veïnes i actuen per visualitzar la vostra veu, preocupacions i prioritats. En aquests moments ens arriba que la reivindicació de la República Catalana no s'ha esmorteït sinó tot el contrari, continua ben viva, activa i ens empeny a continuar per aquest camí, a obrir noves portes i consensos, si cal, espais de diàleg i el manteniment de la unitat d'acció, l'objectiu comú i l'estratègia compartida.

Cal que siguem aquesta flama que alimenta el país des de les arrels, que renova l'energia i li dona força. És el moment de les anàlisis i de traçar un futur amb la veu del territori des del consens, des del realisme pragmàtic però també des de la il·lusió i sobretot, des del compromís que va adquirir el poble de Catalunya amb el referèndum de l'U d'octubre. Cal que tinguem present, cada dia, aquest llegat. El Sí majoritari a la independència. I que aquesta sigui la nostra bandera, avui dia 11 de setembre, però també la resta de dies de l'any.

Aquest any la realitat dels ajuntaments, ja ho sabeu, és aturar un

Dos moments de l'acte organitzat per la secció local d'ERC per homenatjar l'alcalde Dalmàs.

nou intent d'espoli a què ens vol sotmetre l'estat espanyol quedant-se els nostres estalvis, els estalvis de tots vosaltres. Els ajuntaments catalans hem actuat amb responsabilitat econòmica i hem estalviat en els darrers anys per revertir-ho als pobles i ciutats, on encara hi ha moltes necessitats - i més de tipus social i de suport al teixit comercial, econòmic, cultural i turístic - especialment després d'una pandèmia com la del COVID-19.

Només podrem tornar a tenir uns ajuntaments forts, amb capacitat de decisió, en la construcció d'una República Catalana. Unim forces, treballarem plegats, recuperem energia i mirem el futur amb un objectiu comú: el del nostre país lliure i sobirà. El de la República Catalana.

Visca Cassà. Visca Catalunya”

PARLAMENT DE ROBERT MUNDET (JXC)

Finalment, l'alcalde de Cassà, Robert Mundet (Junts per Cassà) va pronunciar el següent parlament:

“Hi ha anys que es recorden i aquest 2020 en serà un d'ells. Serà l'any del COVID però també dels 40 anys de la constitució del Parlament de Catalunya, 10 anys de la gran manifestació en rebuig a la sentència de l'Estatut

aprovat per Parlament de Catalunya i per últim, celebrarem els 45 anys de la mort del dictador.

.../...Els països el fan gran les persones però tenir administracions i un esquelet que el protegeixi és signe d'identitat col·lectiva. I és el que volem molts catalans, volem un estat. No volem ser una regió. Volem anar molt més lluny i hem de treballar tots plegats per aconseguir-ho.

D'aquí poc es decidirà sobre la inhabilitació del mateix president de la Generalitat de Catalunya, per la temeritat de deixar posar una pancarta en un balcó. Encara estem molt lluny de no haver d'aguantar decisions com aquesta. Aquestes sentències, i ho dic per què crec que ja està dictada, són exemple de temps passats i d'involució cap a una societat més plural, més justa i més lliure. La cúpula judicial, no sé amb certesa si fa o desfà amb tota la independència que hauria de tenir, però el que si hem pogut comprovar és com es deixa manipular fàcilment segons el vent d'on vingui.

.../...Les clavegueres de l'Estat espanyol existeixen i perduren després de 45 anys de mort el dictador. No hi ha una defensa de la democràcia com a sistema polític equilibrat i just. La qüestió és poder fer i actuar impune-

ment amb prepotència, arrogància i menyspreu cap a qualsevol partit, idea o acció que pugui fer pensar que un canvi és necessari. Hi ha una voluntat perversa de no canviar. Com molt bé deia l'escriptor Manuel de Pedrolo: la llibertat no és fer el que vulguis, és no haver de fer allò que volen els altres.

Ja fa 10 anys de la sentència de l'Estatut, que el tribunal Constitucional el va declarar inconstitucional. Des d'aleshores ha aflorat un inconformisme i un moviment que sacseja la societat catalana que s'ha anat consolidant en el temps. Cada vegada hi ha més gent que ha obert els ulls i ha vist que el camí que ens volen fer seguir sols ens porta a l'abisme. La independència ja no és una cosa d'uns quants eixelebrats, és una voluntat cada vegada més arrelada i que es va eixamplant de manera transversal cada dia que passa. És normal, ells ens hi ajuden molt. Tot i que nosaltres també, per voler-hi arribar des de diferents posicions, en comptes d'arribar-hi junts.

.../...Tots els ciutadans tenim drets i no podem deixar d'exercir-los. La lluita no violenta és un dels principals instruments per a la transformació social. El sobiranisme, per tant, ha de demostrar la seva maduresa i definir

Germans Cañet Xirgu SL
xirgu.net

LÍDERS EN GESTIÓ INTEGRAL DE RESIDUS DE LA CONSTRUCCIÓ

- Cassà de la Selva.** E-809.03
Planta de reciclatge.
- Brunyola.** E-1270.11
Monodipòsit controlat de residus de la construcció.
- Tossa de Mar.** E-1507.14
Servirunes. Planta de reciclatge.

Carles Casanova parla als assistents, durant l'acte d'homenatge a l'alcalde Dalmàs.

un horitzó comú que aparqui disputes electoralistes sense sentit.

Ja per acabar. No sé si val la pena parlar de la monarquia, dels casos de corrupció, de la politització de la justícia, i de tota aquesta podridura que ens arriba des de qualsevol mitjà de comunicació. Crec que ja els coneixem i el temps ja els posarà en el lloc de la història que els correspon. Val més que treballem tots plegats per esforçar-nos per sortir d'aquesta crisi sanitària i econòmica que estem patint i que haurem de suportar durant temps. Hem d'estar més que mai al costat dels nostres veïns.

Relacionat amb això, us deixo una fantàstica frase que va escriure en Ramon del Valle Inclán, en motiu de la fugida de l'Alfons XIII d'Espanya: "Los espanyoles han echado el último borbón, no por rey, sino por ladrón".

Sempre la realitat supera la ficció.

Per últim m'agradaria llegir un paràgraf del manifest que ha fet l'Associació Catalana de Municipis en defensa de les competències municipals, que trobo que és molt encertat: "La Diada Nacional també és moment d'alçar la veu i reivindicar més i millors eines, recursos i autonomia pels nostres pobles i ciutats, perquè només així, des de la necessària i eficaç proximitat, podrem contribuir a l'horitzó de pau, de progrés social i econòmic, i de llibertat que ens aplega a totes i a tots".

Visca Cassà de la Selva i Visca Catalunya lliure"

L'acte al pati de Can Nadal va acabar amb el Cant dels Segadors, amb l'acompanyament de la Jove Orquestra de Cassà, dirigida per Albert Bosch.

GUARDÓ JOSEP DALMÀS PER A CÀRITAS CASSÀ

El darrer acte que inclou habitualment el programa de la diada de l'11 de setembre és l'homenatge a qui fou alcalde de Cassà durant la Guerra Civil, Josep Dalmàs, que organitza la secció local d'ERC al nostre poble. Enguany es va lliurar el XVI guardó Josep Dalmàs a la secció de Càritas a Cassà de la Selva que ha complert més de trenta anys de servei a la població (vegeu-ne més informació a la secció de la parròquia en aquest mateix exemplar).

Durant l'acte -celebrat també amb moltes mesures de seguretat sanitària davant el monument a Josep Dalmàs- van intervenir, com a representants d'ERC, Guillem Fernández (de Joventuts Republicanes) i els exalcaldes Carles Casanova i Martí Vallès.

Vallès va recordar la figura de Dalmàs: "un Alcalde no està al servei d'un partit polític, ni d'una ideologia concreta, o d'uns interessos econòmics determinats sinó que la raó de ser és el poble en el seu conjunt". Abans que dretes o esquerres: persones. Aquesta segueix essent una de les màximes que traspuja la política de tots els companys d'ERC al nostre poble. Els que tenim el privilegi d'haver governat aquest poble, els que segueixen treballant des de la llista d'ERC, els afiliats d'ERC, els simpatitzants d'ERC i tots aquells que ens han acompanyat cada dia en la nostra tasca de govern tenim clar que "les persones per davant de tot".

Després de fer referència a la celebració de la diada Vallès va fer esment del premi Josep Dalmàs d'aquest any: "Avui voldríem fer un reconeixement públic, amb aquest guardó, de la gran tasca que Ca-

LLIMA, S.L.
CONSTRUCCIONS METAL·LIQUES

c/ Cardanyà, 4 Polígon Industrial
17244 CASSÀ DE LA SELVA
Girona
info@llimasl.com
www.llimasl.com

MULTISERVEIS a la seva mida!
...i visqui tranquil!

DEMANI EL QUE NECESSITI!
PRESSUPOST IMMEDIAT
TRUQUI ARA!
972 46 01 72

ens avalen
26 anys
d'experiència

Llimanentiments
MANTENIMENTS, PORTES, AUTOMATISMES I ALUMINI

TOT EN PETITES REPARACIONS DE LA LLAR.

Serveis per a particulars
Serveis per a comunitats
Fabricació i instal·lació

Demani el que necessiti!
Pressupost Immediat
TRUQUI ARA!

972 46 01 72

www.llimasl.com
info@llimasl.com

ens avalen
26 anys
d'experiència!

A la dreta, lliurament del guardó Dalmàs a Càritas Cassà; parlament del net de l'alcalde republicà; i ofrena floral al monument que recorda la figura de Josep Dalmàs.

ritas Cassà ha fet i segueix fent al llarg dels més de 30 anys d'existència d'aquesta entitat. Un munt de gent, conciutadanes i conciutadans nostres, que al llarg de tots aquests anys han contribuït, voluntàriament, amb el seu temps, els seus coneixements, la seva dedicació i, per damunt de tot, amb la seva il·lusió, a ajudar a la gent del nostre poble que més ho ha necessitat.

Així ha estat al llarg dels darrers anys: cada cop més voluntaris han anat engruixint aquesta entitat, cada cop han anat augmentant els serveis i les propostes que s'han anat oferint, cada cop s'ha anat sumant gent més jove i cada cop, per desgràcia, han anat apareixent més i més usuaris d'aquesta multitud de serveis

Aquesta pandèmia ha estat un exemple més de l'actitud de servei d'aquest voluntariat, arribant a tota la gent que ha estat necessitada dels seus serveis independentment del risc que representava la seva tasca. Aquesta és l'actitud de servei a la comunitat que l'alcalde Dalmàs va demostrar en el seu moment i la que volem agrair públicament als voluntaris de Càritas amb el lliurament d'aquest guardó

Des d'ERC i en nom del poble de Cassà de la Selva: gràcies a tots els que heu fet possible aquest projecte. Seguiu treballant amb la mateixa il·lusió que ho han fet tots aquells que us han precedit. Tindreu sempre el nostre recolzament”.

En nom de Càritas van parlar la cap territorial, Dolors Puigdevall, i la representant local, M. Dolors Saura, que van agrair el guardó (una rèplica del monument a Josep Dalmàs).

Va tancar l'acte el net de l'alcalde Dalmàs que va destacar l'esforç fet per la gent voluntària de Càritas que els feia mereixedors al guardó; Josep Dalmàs també va demanar als cassanencs que sempre mantinguessin el record de l'alcalde Dalmàs que, per damunt d'ideologies polítiques, sempre defensà en primer lloc els cassanencs i cassanenques.

El Cant dels Segadors va tancar l'acte i les celebracions de la diada a Cassà, que enguany van estar segellades per una certa fredor, fruit de les mascaretes i les distàncies marcades per les mesures de prevenció contra el coronavirus.

Text i fotos: **Joan Carles Codolà**

L'evolució de la pandèmia fa suspendre les celebracions festives

Un any sense Festa Major, ni Santa Tecla, ni Fira del Tap...

Tal com es temia, vista l'evolució general de la pandèmia del coronavirus, l'Ajuntament de Cassà de la Selva va decidir la suspensió de totes les activitats de la Fira de Santa Tecla, que incloïa la Festa Major ajornada del mes de juny.

En un comunicat fet públic el 28 d'agost l'ajuntament anuncia el següent: "Aquest mes de setembre, estava previst celebrar la Fira de Santa Tecla, amb la intenció de poder-hi incloure algunes activitats de la Festa Major, que van quedar suspenes a causa de l'estat d'alarma.

Davant la incertesa dels moments que estem vivint, els consells de les autoritats sanitàries i els canvis constants de normativa, s'ha decidit suspendre totes les activitats que s'estaven preparant per al cap de setmana del 20 al 22 de setembre. Aquesta decisió s'ha pres per evitar actes multitudinaris i pensant amb la seguretat i salut de tots els veïns i veïnes del municipi".

Segons va manifestar la regidora de Festes, Carla Matilla, "No ha estat una decisió fàcil, però ara, el més important és la salut de tothom. També vull agrair la feina i la col·laboració de totes les entitats del municipi, que

han treballat de valent, per una Festa Major i una Fira de Santa Tecla, que enguany no s'han pogut celebrar amb normalitat, però que l'any que ve, tornaran amb més força que mai".

Des de l'Estat d'Alarma, l'Ajuntament treballava amb la intenció de celebrar la Fira de Santa Tecla, la festa petita de Cassà, incloent-hi activitats que havien quedat suspeses de la Festa Major del mes de juny, com podien ser concerts de barrakes, activitats infantils, ballades de sardanes, etc. Després de diverses reunions amb la Comissió de Festes, les entitats que organitzen les barrakes i la resta d'entitats del municipi, es va prendre aquesta decisió consensuada, per tal d'evitar possibles contagis.

Aquesta decisió, afecta una vegada més als artistes i a les empreses que viuen i treballen per a la Cultura. Per aquest motiu, l'Ajuntament assegura que mantindrà el cartell d'artistes i grups que estava previst que vinguessin aquest any 2020 per la Festa Major del 2021, que tindrà lloc del 28 de maig al 1 de juny.

També altres activitats previstes per aquells dies com les 24 hores de tennis taula, que s'havien de celebrar el darrer cap de setmana d'agost també es van suspendre davant el risc que comportava portar dos-cents

esportistes i un nombre indeterminat d'acompanyants de molts punts de Catalunya al nostre poble, a una competició que se celebrava en un recinte tancat (Pav3).

FESTIUS A MIG GAS

Els dies de festius locals del municipi, amb motiu de l'estat d'alarma, es van modificar en el ple del mes d'abril i es van traslladar als dies 21 i 22 de setembre. Aquests festius es van mantenir igualment amb diversos establiments i oficines del municipi, que van romandre tancats especialment el dilluns. L'Ajuntament havia avisat els comerços i establiments de la necessitat de tancar portes dilluns; però tot i això alguns van romandre oberts, ja que també van funcionar normalment les escoles i algunes activitats extraescolars.

SARDANES AL PLIVALENT

Durant el cap de setmana teòric de la fira de Santa Tecla es va conservar un acte dels habituals si bé en un altre format. La Nit del Cremat, una ballada de sardanes amb repartiment de rom cremat, que es feia a la Coma, es va transformar amb la nit de Santa Tecla sense cremat ni ballada, sinó reconvertit en un concert de sardanes que inicialment, per garantir la seguretat, s'havia de fer al Parc de l'Estació. L'amenaça de mal temps va fer traslladar l'esdeveniment sardanístic al pavelló polivalent (foto superior), també amb mesures de seguretat sanitària per a tots els assistents.

primopiano
simulacions 3D | formació a mida

info@primopiano.cat @
650 397 735
@primopianocassa @

C/ Enric Coris 13 - 1r | Cassà de la Selva | www.primopiano.cat

Fins al 20 de setembre, 138 positius detectats a Cassà Primer cas de Covid set dies després de començar el curs

El curs escolar ha començat a Cassà amb només una setmana de tranquil·litat pel que fa a la pandèmia de la Covid-19; el primer cas va detectar-se a l'Escola Puig d'Arques el dilluns 21 de setembre.

Després que a finals del mes d'agost l'índex de risc de propagació de la pandèmia a Cassà hagués arribat a prop dels 500 punts (molt alt) durant el mes de setembre la xifra de contagiats s'ha anat moderant i amb data 20 de setembre s'havia arribat a un total de 138 casos detectats a la nostra vila amb un índex de propagació mitjà (99) i una taxa de reproducció de l'epidèmia del 0,86 (l'epidèmia

creix si aquest valor és superior a 1). Aquestes dades no poden fer oblidar els casos que s'han esdevingut a Cassà que durant les darreres setmanes van provocar la suspensió d'activitats de lleure i també, tot just començar la segona setmana de curs, el confinament d'un grup de P5 de l'escola Puig d'Arques.

CAMPAMENTS SUSPESOS

Les mesures de control establertes per les activitats que es desenvolupen aquests mesos van permetre detectar un cas de coronavirus en una persona jove que va participar en un campament d'estiu de l'Agrupament Escola La Claca de Cassà. Aquest cas va obligar a suspendre l'activitat i va permetre detectar vuit casos més de persones afectades pel virus si bé sense simptomatologia especialment greu.

A finals de setembre el nombre total d'afectats amb diferents símptomes a Cassà eren 5; aquestes persones seguien el tractament a casa seva, segons va informar l'Ajuntament. La Residència Geriàtrica havia superat un cas i estava en situació de residència verda sense cap positiu ni entre el personal ni els residents.

PRIMER CAS EN UNA AULA

El curs escolar va començar el dia 14 de setembre com a tot Catalunya amb molta precaució i mesures de seguretat per prevenir el contagi.

Control de temperatura a les portes d'un centre escolar a Cassà

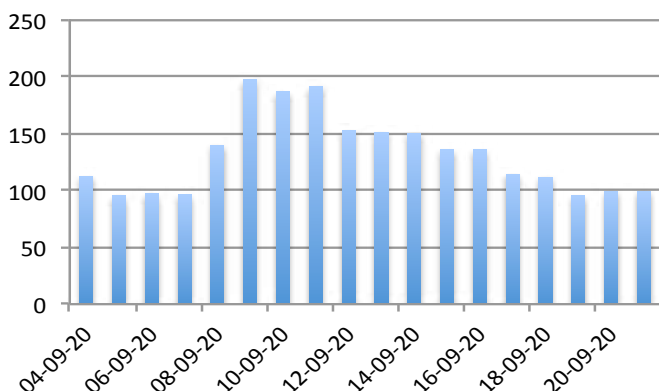
Els quatre centres escolars d'infantil, primària i secundària de Cassà de la Selva, van obrir portes amb les mascaretes com a grans protagonistes, ja que enguany és obligatòria per a tots els alumnes majors de 6 anys.

Els diferents centres enguany han establert mesures destinades a evitar l'aglomeració de nois i noies a les entrades de les escoles, amb separacions per cursos i edats, cosa que el primer dia també fou més complicat. Igualment s'han instaurat controls de temperatura i de neteja de mans en les entrades als recintes de l'Institut, Col·legi La Salle i escoles Aldric i Puig d'Arques. A Cassà de la Selva aquest any han començat el curs un total 2.194 alumnes: 442 a Puig d'Arques, 432 a l'Aldric, 673 a la Salle Cassà i 647 a l'Institut Cassà, segons dades de l'Ajuntament.

EVOLUCIÓ PANDÈMIA A CASSÀ

Data	Índex de risc	Taxa de reproducció
24-08-20	488,92	2,25
25-08-20	435,93	2,15
04-09-20	112,44	0,78
05-09-20	95,14	0,43
06-09-20	97,23	0,45
07-09-20	96,1	1,62
08-09-20	139,54	0,85
09-09-20	197,3	1,14
10-09-20	186,78	1,29
11-09-20	191,2	1,32
12-09-20	152,65	1,31
13-09-20	151	1,3
14-09-20	150,01	1,3
15-09-20	135,68	1,08
16-09-20	135,68	1,08
17-09-20	114,23	0,99
18-09-20	111,48	0,96
19-09-20	94,96	0,82
20-09-20	99,09	0,86
21-09-20	99,09	0,86

índex de risc

Dades i gràfic que il·lustren l'evolució de l'índex de risc durant el mes de setembre (de l' 1 al 20) a Cassà

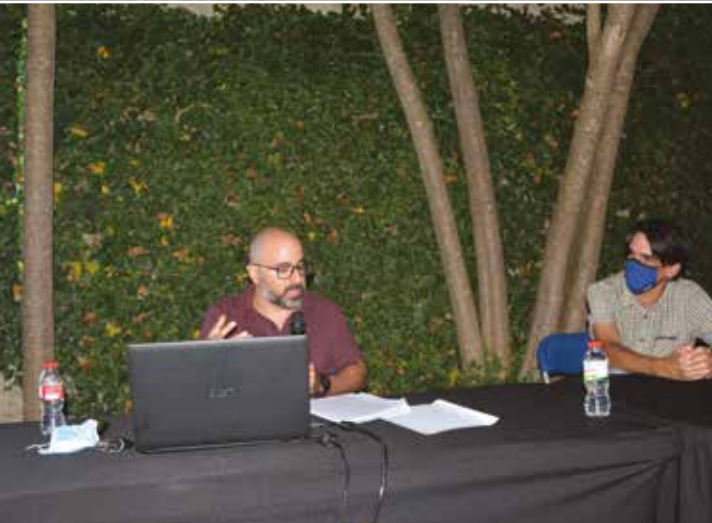
Ismael Calzada Alsina, S.L.

Instal·lacions elèctriques
Calefacció
Aigua
Gas
Aire condicionat
Energies renovables
Domòtica

Ctra. Provincial, 2 • Tel. 972 46 08 60 • 17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)
E-mail: ica@sitelcon.com

Les xerrades de Xevi Niell i Miquel Correyero es van poder pronunciar al pati de Can Trinxeria amb estrictes mesures sanitàries

Es reprèn el cicle de xerrades “Cassanencs arreu del món”

Amb les xerrades de Xevi Niell i Miquel Correyero celebrades els dies 9 i 16 de setembre al vespre al pati de Can Trinxeria es va reprendre el cicle de conferències “Cassanencs arreu del món” que es va ajornar la primavera passada a conseqüència de la pandèmia del coronavirus.

Les dues xerrades compliren amb els protocols de la Covid, van tenir un aforament limitat i per accedir al recinte calia haver adquirit una entrada gratuïta a través dels serveis de cultura municipal.

Va reprendre el cicle Xevi Niell i Ciurana -licenciat en Història, arqueòleg i Màster en Iniciació a la Recerca en Humanitats- que va impartir la conferència “Corrandes d'exili”, en la que es va donar a conèixer quin va ser el destí del personal polític de Cassà de la Selva un cop acabada la Guerra Civil. Niell va recordar que tot i que durant el conflicte a Cassà no es van patir actes de violència entre els seus convilatans, en part gràcies a la gestió política que va realitzar l'Ajunta-

ment, en finalitzar aquest conflicte els representants polítics locals durant la República varen patir els efectes de la repressió franquista. Niell va repassar els problemes i repressió que van patir els regidors i que algunes de les persones destacades per les seves idees catalanistes o d'esquerres varen ser detingudes, empresonades i els seus béns van ser confiscats; d'altres es varen veure obligats a un exili forçós i algunes més varen ser enviades a camps de concentració i batallons de treballadors. El treball de Niell estudiava també l'evolució de la repressió i el fet que alguns represaliats van tornar a Cassà i d'altres van preferir mantenir-se l'exili, amb diversos documents il·lustratius sobre aquest període.

L'altra xerrada del cicle va ser la que va impartir Miquel Correyero que va explicar com és que a l'Argentina hi ha un poble que porta el nom d'un cassanenc, Marull. Tal com es va recordar a la xerrada, l'any 1777, Francesc Salvi Marull -fill de l'apotecari

cassanenc Francesc Marull-, adquiria una farmàcia al carrer Trinitat de la capital de l'Argentina. Amb els anys va esdevenir un prestigiós apotecari i emprenedor, aconseguint una gran fortuna. Entre els diferents negocis destacaven els relacionats, principalment, amb la importació de medicines i amb les exportacions de cuir a Espanya. També va fundar una llibreria que actualment és considerada la més antiga del món, a Buenos Aires. La nissaga dels Marull va continuar vinculada al món de la farmàcia i els negocis, fins que l'any 1912, Mariano Marull -besnét de Francesc Salvi-, aprofitant que la via del ferrocarril passava per unes extenses finques de la seva propietat, fundà un poble a la província de Còrdova, a l'Argentina, que duria el seu propi cognom. Actualment Marull té uns 2.000 habitants.

Per tancar el cicle “Cassanencs arreu del món” queda pendent la xerrada Indians a Cassà?, a càrrec d'Eva Pinyol, que s'ha ajornat a una data per concretar.

Una proposta molt ben acollida per fer front a la Covid-19

Sopars i música a la fresca a l'era de Can Dalmau

Al llarg de 3 diumenges del mes d'agost i davant l'apatia que ens estava portant el COVID-19 *ditxós*, un grupet d'emprenedors locals van tenir la iniciativa d'organitzar unes vetllades el capvespre dels diumenges a on es combinava la música i un bon sopar en un indret tranquil, agradable i bonic -les imatges ho reflecteixen- com és l'era de la masia de Can Dalmau del veïnat de Mosqueroles, a tocar del camí d'anar a Sant Andreu Salou.

La iniciativa va sorgir per donar veu a tres grups de música cassanencs i donar-los un cop de mà davant la falta de feina i d'oportunitats que han tingut tot aquest estiu per la difícil situació que estaven passant.

Tres empreses del poble es van ajuntar per tirar endavant aquesta iniciativa: en Paku Puig oferint el seu sopar de tastets com sol fer al Jardí a la Coma, Magnatura a on la família Reixach-Jofre es van esforçar en crear un ambient agradable i encisador i els propietaris de la masia de Can Dalmau i del turisme rural de Can Piferer, la Judith Dalmau i la seva família van posar tot el seu mobiliari, equipament i espai perquè tot resultes d'allò més atractiu i espectacular.

Així el dia 9 d'agost van fer un bon concert en Quim Reixach i l'Arnau, tots dos joves músics amb estudis a l'ES-MUC i al Conservatori del Liceu respectivament i ens van oferir un vespre de versions sobretot de cançons catalanes amb molta qualitat musical.

Va ser el diumenge dia 16 quan l'Emma Lopez i la Mandie Mias ens van fer passar un vespre extraordinari escoltant-les amb les seves cançons dolces i tranquil·les i les seves grans veus. Un gran descobriment per tots els que no les coneixíem cantant plegades.

Finalment el diumenge 23, van ser la Gemma Gonzalez i la Cristina Puig que van fer un veritable recital i marató de cançons calmades, amb unes veus suaus i que van deixar

a tothom assegut i sense ganes de marxar.

Si la música va ser un èxit, el sopar de tastets que van preparar en Paku i en Jordi Barris amb el seu equip, i el vi de la terra per acompanyar l'àpat, no es va quedar enrere.

Van ser 3 jornades molt entretingudes i agradables on els organitzadors, complint amb totes les exigències d'higiene i seguretat per la COVID, van aconseguir un bon reconeixement dels assistents (hi havia gent que va repetir diverses sessions) i fins i tot van haver de dir prou i tancar la capacitat amb les 100 persones, ja que la demanda va superar la disponibilitat, no de l'espai, però sí per garantir la seguretat de tots.

Els que vàrem assistir als sopars i música a la fresca només demanem que es pugui tornar a repetir una iniciativa d'aquesta mena, i tant la gent del poble com els que van venir de fora, puguem passar uns agradables i frescos capvespres d'estiu amb una bona música (i si pot ser d'artistes locals millor) i un bon sopar en un indret tan especial com és la històrica era de Can Dalmau de Mosqueroles.

Actuacions del Musicant... 2020; d'esquerra a dreta i de dalt a baix: Black Music Big Band, Locus Desperatus, Jonatan Penalba i Miquel Abras.

Diversitat i bona música a Campllong en el XVIII Musicant...

L'edició d'enguany del Musicant... s'ha celebrat a Campllong del dimarts 25 d'agost al dissabte 29, amb un total de cinc actuacions on s'han pogut veure artistes i grups molt diversos.

Locus Desperatus, inaugurava l'escenari revivint la música de l'Edat Mitjana. Aquest grup original pretén acostar l'espectador a la cultura i societat medievals, a un període molt més ric i lluminós del que la tradició ens ha transmès.

Jonatan Penalba, cantautor d'origen valencià, va oferir un recull de cançons populars de la seva terra amb peces d'artistes més contemporanis. A través del seu últim disc i espectacle "Reversions" els espectadors van poder fer un tast de la gran riquesa i diversitat de la tradició musical dels Països Catalans.

El dijous 27 Miquel Abras va presentar el seu nou espectacle GIRA SOL amb la seva banda.

Una actuació plena d'emocions que té l'objectiu d'animar a tothom a trobar-se i a buscar el seu camí.

La Black Music Big Band també va ser un altre dels convidats, una agrupació integrada per joves instrumentistes de les comarques gironines i dedicada a l'anomenada "música negra". En aquesta ocasió van presentar en exclusiva un monogràfic dedicat a Aretha Franklin, la reina del soul, amb les seves cançons adaptades al català.

I per últim Pep Sala, va ser l'encarregat de tancar aquest cicle de concerts en un format acústic i íntim de dues hores recordant temes de Sau i amb una col·laboració sorpresa del cantant de Sau 30 Jonathan Argüelles. El concert va finalitzar amb "Boig per tu".

El Musicant consisteix en un cicle de concerts que tenen com a nexa d'unió la música de creació catalana de tots els temps. A partir d'una junta integrada per persones vinculades al món cultural, polític i econòmic de la comarca, es programen diversos concerts amb els següents objectius:

- Potenciar la programació d'obres de compositors catalans de totes les èpoques.
- Recuperar partitures inèdites o poc conegudes.
- Presentar una nova plataforma als intèrprets musicals de les comarques gironines.
- Dotar a la comarca d'un nou projecte associatiu i cultural.

Els concerts abracen repertoris de totes les èpoques i diferents estils, i

tant les obres com els intèrprets se seleccionen amb criteris de qualitat i interès musicològic.

CANVIS AL MUSICANT A CAUSA DE LA COVID-19

Per tal de garantir les millors condicions per al públic i els artistes convidats, a l'edició d'enguany s'han adoptat diverses mesures relacionades amb la Covid-19: adaptació dels espais per evitar aglomeracions i limitar els aforaments, ampliació de la zona de pàrquing, modificació dels escenaris i espais per als artistes i protocols d'higiene per garantir la seguretat de tothom. Com sempre agrair al públic assistent, artistes, voluntàries, i patrocinadors la seva confiança.

Fins l'any que ve!

La 38a assemblea de l'entitat es va fer telemàticament

La Premsa Comarcal supera la convulsió de la Covid-19

L'Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC) va celebrar el 19 de setembre la seva 38a Assemblea General Ordinària d'Associats de forma virtual, la qual ha comptat amb la participació de 55 publicacions associades de tota Catalunya. Inicialment, aquesta trobada estava previst realitzar-la de forma presencial a Barcelona juntament amb el 10è Congrés de la Premsa Comarcal, però les normatives provocades per la pandèmia van fer suspendre la convocatòria presencial.

L'Assemblea va començar amb unes paraules del president de l'entitat Francesc Fàbregas, qui va recordar que, tant l'associació com totes i cadascunes de les capçaleres, "han superat amb nota un any tan complicat com aquest on hem demostrat l'importants i necessaris que som. Si algú arreu de Catalunya volia saber què passava al seu territori en els pitjors moments de la pandèmia havia d'adreçar-se a la Premsa Comarcal; i no només a les nostres publicacions digitals, sinó que a les publicacions en paper, les quals, cal remarcar, han seguit sortint al carrer tot i les dificultats afegides en els pitjors moments del confinament".

Fàbregas també va remarcar la intensa feina que des de l'ACPC s'havia dut a terme aquest any tan convuls per ajudar els seus associats: "Hem dut a terme in comptables gestions amb l'Administració catalana i estatal per aconseguir recursos; hem escrit cartes a la direcció de Correos perquè distribuïssin els nostres diaris quan aquests no podien sortir de les rotatives, hem creat el segell "La Covid-19 no viu al paper", hem llançat el portal de notícies Catalunyanews.cat el qual ha arribat a 7 milions d'impressions, hem produït vídeos de suport als nostres associats, hem presentat l'exhaustiu l'Estudi d'Audiència del sector, hem iniciat l'organització de fòrums de debat d'abast nacional on es posen sobre la taula els reptes de futur del país, o no hem parat d'oferir de cursos de formació on-line per als nostres associats, entre moltes d'altres coses; i tot, per aconseguir seguir sent els líders als nostres territoris".

Les onze capçaleres donades d'alta en aquesta assemblea demostren

A dalt, una captura de pantalla de l'assemblea; a sota els tres membres de la junta directiva que l'han presidida: Joan Carles Codolà (secretari), Francesc Fàbregas (president) i Montse Dalmau (tresorera).

com va remarcar el president "la vitalitat, arrelament i importància de la nostra premsa al territori, un bé essencial, tal i com ha quedat palès amb la pandèmia".

PREMI A CASSADIGITAL.CAT

Durant l'acte també es van desvetllar els guanyadors de la 10a edició dels Premis Premsa Comarcal a les millors portades corresponents a l'any 2019, que són: en la categoria de diaris, setmanaris i bisetmanaris a Nova Tàrrrega per la portada del dia 27/09/2019 titulada "Les dones diuen prou tenyint la nit de violeta"; en la categoria de quinzenals i mensuals per a la Revista de Banyoles per la portada de gener de 2019 en que es llegia "Un país de solidaritat"; i en la categoria de revistes bimestrals i trimestrals a Som Canalla, per la

portada de desembre 2019-febrer 2020 titulada "La il·lusió de l'hivern". I pel que fa al premi al millor digital va recaure en cassadigital.cat. Aquests guardons es lliuraran en la propera trobada presencial tan aviat com sigui possible.

Per últim, Fàbregas va recalcar que tant el Congrés de la Premsa Comarcal que s'ha hagut d'ajornar, com l'inici dels actes de celebració dels 40 anys de l'entitat que també estava previst fer-se aquesta tardor, "se celebraran tan aviat com la situació de pandèmia ho permeti".

A l'assemblea van intervenir els representants de diverses publicacions d'arreu de Catalunya que van interessar-se per temes relatius a l'associació i mostraren la seva voluntat de participar de manera activa en la celebració dels 40 anys de Premsa Comarcal.

Martí Vallès, portveu d'ERC a l'oposició a l'Ajuntament de Cassà valora en aquesta entrevista el funcionament de l'actual govern municipal.

Pel cap d'ERC, s'aprofita l'empenta de l'anterior mandat

Martí Vallès: 'l'equip de govern no té un projecte per a Cassà'

"La impressió que trec d'aquests quinze mesos de govern és que no hi ha projecte de poble, que no tenen clar ni el que volen fer ni com ni quan ho faran i estan actuant improvisant i sense un full de ruta concret; i el pitjor és que no es veu que hi hagi gaires opcions de millora en el futur. Veig un projecte de poble molt feble", manifesta l'excalcalde de Cassà, actual portaveu del grup d'ERC a l'Ajuntament, Martí Vallès, quan se li demana que faci una valoració del que ha fet el govern de la coalició JxC /PSC des del juny de l'any passat quan van formar govern municipal. Martí Vallès creu, també, que **"bona part de les accions fetes per aquest govern ha estat fruit de la continuïtat de projectes que ja havíem encetat nosaltres, la qual cosa no deixa de ser una satisfacció per a Esquerra, ja que signifi-**

ca que les nostres iniciatives no estaven tan malament si ara les aprofitem..."

Així des d'ERC com valoren les actuacions fetes per l'equip de govern en aquests 15 mesos ?

Si tenim en compte que el govern ha tirat endavant molts projectes que nosaltres havíem començat hem de fer una valoració positiva, ja que tot i que sí que han engegat alguna cosa, els grans projectes encara són els que vam deixar de l'anterior govern...

Però hi ha projectes com l'aparcament de Can Rich que no s'han continuat...

Si i ens sap greu perquè nosaltres havíem deixat el projecte enllestit i amb diners per tirar-lo endavant. A més, el conveni s'havia aprovat amb els vots de tots els regidors que hi havia a l'anterior consistori. Ara des de JxC i el PSC han canviat d'opinió i pensem que

és un error, ja que per nosaltres és molt important que hi hagi un aparcament a prop de la plaça de la Coma i aquest ho hagués estat; a més hagués servit per posar ordre als aparcaments de la carretera provincial, ja que oferia solucions alternatives als aparcaments sobre la vorera. Però l'actual govern no ho veu així i ens sap greu...

Tampoc no s'ha continuat amb els projectes de millora del barri vell. Ho tobeu encertat?

És clar que no ens agrada. I això que hi havia un romanent de tresoreria de pràcticament un milió d'euros; l'actual govern sembla que no considera interessant tirar endavant aquest projecte de moment i es gasta els diners en el que considera més important com la compra de Can Parera que costarà cap a 300.000€ segons ens han dit entre una cosa i l'altra. 300.000€

per un espai on de moment caben 11 cotxes aparcats no ho veiem com una inversió gaire encertada; de fet encara no sabem què hi volen fer ni quants cotxes hi posaran però nosaltres haguéssim apostat per una intervenció integral a la plaça de Mn. Cinto i decidir que es fa en el conjunt abans de comprar una finca com aquesta; però és que tampoc podem jutjar sense tenir més coneixement: ja porten un any anunciant aquesta compra i encara no hem aconseguit saber què hi faran...

Projectes globals com el de poble educador es mantenen; això també és bo, no?

Teòricament sí i ens informen al ple de les gestions que es fan i els projectes que es continuen o es fan nous; però hi ha actuacions concretes que grinyolen com ara la decisió de posar el rètol de prohibit jugar a pilota a la Coma. En què quedem? Som poble educatiu o no? Nosaltres vam apostar per això i vam posar un rètol en aquest sentit, proposant el respecte i fent reflexionar als que jugaven. I el nou govern el que fa és prohibir. I el resultat tampoc no és pas gaire diferent. Els nens continuen jugant a pilota a la Coma, però a més es perd l'ocasió de fer pedagogia en coses del dia a dia.

No hi ha bona entesa amb l'actual

equip de govern (JxC i PSC)?

Primer tinguem clar que el 85% dels temes que es porten a ple s'aproven per unanimitat, la qual cosa vol dir que govern i oposició coincidim amb alguns temes que tots entenem que són fonamentals per al funcionament de la vila i que no hi ha voluntat d'obstrucció de cap mena; però cal tenir clar que no hi ha consens en bona part de les actuacions que fa l'equip de govern. En alguns casos hi ha informació; però consens no, perquè no solen escoltar el que els proposem.

En el cas de les propostes per superar la crisi econòmica de la Covid sí que hi ha hagut un cert consens, no?

Sí; és l'únic cas que reconec que ens vam posar d'acord en les mesures que es podien aplicar i l'import que s'hi podia destinar. Però en la resta d'actuacions que s'han fet durant la pandèmia, nosaltres no hem pogut incidir-hi; han estat decisions de l'equip de govern sense el consens amb tots els grups i això pensem que es podria haver millorat. Nosaltres des del primer dia de la pandèmia ens vam posar a disposició de l'equip de govern per tot allò que necessitessin... i només ens han demanat ajut per repartir mascaretes! No s'ha tingut en compte la nostra oferta per res més.

Esteu d'acord en la suspensió de

“És una llàstima que no s'actüï per poder destinar a un ús públic Can Frigola”

la Festa Major i la Fira de Santa Tecla?

Pensem que no és moment encara de valorar les actuacions globals durant la pandèmia, perquè no és moment de polèmiques però en aquest cas, per exemple, nosaltres potser hauríem apostat per mantenir un mínim de pro-

MATERIALS CASSÀ

BOTIGA I EXPOSICIÓ

PARQUETS

GRIFERIA I ACCESORIS DE BANY

BARBACOES I LLARS DE FOC

CONSTRUCCIÓ

REG I FONTANERIA

JARDINERIA I PROTECCIÓ LABORAL

TALL I DESBAST

ELECTRICITAT

EINES I MAQUINARIA

CARGOLERIA I PERFILERIA

TOTA CLASSE DE PINTURES I COLORS

A LA CARTA

FERRETERIES DE CONFIANÇA I PROXIMITAT

www.optimusferreteria.com

www.materialscassa.com

Ctra. de Girona a Sant Feliu Km 14 - Cassà de la Selva - 972 46 37 86

gramació. Amb garanties sanitàries i de seguretat que es podia fer i no calia suspendre tots els actes; però ha estat l'equip de govern qui ha decidit unilateralment la suspensió i a nosaltres ni tan sols se'ns va informar oficialment, només de passada en una xerrada entre regidors. I era prou important per tractar-ho més àmpliament, no? En tot cas sí que hem estat informats de les actuacions fetes durant la pandèmia malgrat aquesta manca de voluntat de consens que pensem que hauria sigut més positiu per a tots.

Parlant de manca de consens, des d'Esquerra tampoc no estan d'acord amb el model de gestió que el govern ha plantejat per a la Residència Geriàtrica. Com valoreu la decisió del govern?

Aquest és un exemple de manca de consens, no només amb l'oposició, sinó també amb el personal de la residència i les famílies afectades... la decisió de traspasar la gestió de la residència a l'empresa pública SUMAR és una decisió prou transcendental per buscar aquest consens, no? Nosaltres ja havíem parlat amb SUMAR i pensem que ens podien donar un cop de mà en la gestió de la Residència per resoldre aquelles qüestions que amb l'estructura existent no es podien gestionar correctament; però fer tot el traspàs no ho considerem bo i això ho vam dir, ja que en una decisió tan important cal que no hi hagi dubte si el màxim consens. Però és que a més el govern hi ha fet sense tenir-ho previst en el seu programa electoral com si fos una improvisació per sortir al pas dels problemes que tenien. No ho entenem gaire, vaja.

Temes com el de les vies verdes, engegats per ERC s'estan tirant endavant. Això ho considereu positiu, no?

Sí, en aquest sentit sembla com si en molts de temes, l'equip de JxC i el PSC fessin servir el nostre programa

Martí Vallès valora positivament la tasca feta des de l'oposició pel grup d'ERC

de govern; de fet, el pla d'actuació municipal (PAM) del nou govern no el sabem; pot ser una anècdota però al web de l'Ajuntament si mireu les propostes del PAM per aquests quatre anys hi ha tots els temes previstos, però ni una sola anotació del que s'ha fet, ni del quan ni de com es pensa fer. És una mostra que o no tenen projecte de govern o no el volen ensenyar i en els dos casos o hi ha manca d'idees o de transparència.

Esteu d'acord amb la petició el canvi d'ajut del PUOSC per tal que serveixi per reformar el segon pis de Can Trinxeria?

Ja veurem si ho aconsegueixen; però és que Can Trinxeria era un projecte que nosaltres teníem molt avançat, ja que afectava dos edificis, Can Trinxeria i l'Ajuntament vell. Ja havíem parlat amb el personal de serveis socials,

del Jutjat de Pau i i de ciutadania per tal de distribuir els serveis que tenim a la Coma al segon pis de Can Trinxeria. Nosaltres teníem molt clar que a l'edifici vell de la Coma hi podria anar la seu de diferents entitats, un cop fetes les obres, és clar, i posant-hi un ascensor, però és que donaria bé i a més hi ha una sala gran al segon pis que podria substituir la de baix si es ven a Caixabank, però no sabem que vol fer l'equip de govern. Jo recordo que quan nosaltres governàvem i vam dir que Can Trinxeria havia de ser al seu de serveis municipals, un espai per al ciutadà, els regidors de l'oposició van posar el crit al cel pel cost que això representaria de manteniment; ara sembla que ja ho veuen amb uns altres ulls. Ja ens va bé; però ens agradaria també que en parléssim i arribéssim a consensos per temes tan importants com aquest. Esperem que el PUOSC hi pugui ajudar i també es pugui accedir a la subvenció de Cultura de la Generalitat.

El que sembla clar és que Can Frigola no està en el programa de l'equip de govern actual ja que no han fet cap proposta ni sol·licitud d'ajut...

Nosaltres vam fer una adquisició que pensem que era molt bona pel poble en aquell moment i d'entrada ja ha proporcionat 14 places d'aparcament que han servit per compensar els perduts a la plaça de l'església; i pel que sembla serà gairebé pel mateix preu pel qual l'equip actual compra Can Parera i potser no hi haurà tants aparcaments... Nosaltres no entenem com no s'ha plantejat seriosament trobar una finalitat per Can Frigola quan està

Xevi, Servei de TAXI 8 persones

- Els nostres serveis:
- Serveis a particulars
 - Serveis a empreses
 - Tramitació de paquets
 - Recollides urgents
 - Servei sanitari (trasllats a geriàtrics, CAP, hospital, diàlisi, mútues...) i recollida a laboratoris amb servei urgent
 - Servei turístic

Mòbil 627 440 440 - 24h - 365 dies
xevitaxi@gmail.com

Serveis de gestions (gestories, bancs...) i diversos pel poble

ben clar que l'actual Centre Cultural Sala Galà és insuficient per als tres serveis que té ara. Potser la biblioteca no hi cabria però pensem en l'escola de música d'art... hi ha 700 metres quadrats i són de molt bon aprofitar. Però de moment han deixat passar dues ocasions de demanar subvencions (govern espanyol i català) i no sembla que la seva postura contrària a tenir aquest edifici en ús hagi de canviar...

Un dels temes que ja fa molts anys que està de trista actualitat local és el de la brutícia del poble i la recollida d'escombraries. Què pensem que hauria de fer l'equip de govern?

Ens preocupa que en tot aquest temps que porten al govern de Cassà no hagin fet res per tirar endavant el tema de la recollida porta a porta; uns mesos enrere, els regidors que ara governen eren a l'oposició i ens demanaven a nosaltres que avancéssim en aquesta proposta. Ara ells governen i tenen l'oportunitat de posar en marxa el porta a porta que podria ser una millora en el servei i no ho fan. No ho acabem d'entendre. Quan eren a l'oposició bé que ens criticaven a nosaltres i ara que tenen l'oportunitat d'actuar no ho fan...

Com a oposició esteu satisfets de la manera de treballar que té el grup d'ERC, ara a l'oposició tot i

ser la força més votada?

Un cop superat el fet que ja no governem tot ens hem posat a treballar amb les mateixes ganes que abans ja que el que interessa és aconseguir que el nostre projecte de poble continuï tirant endavant i en això treballem. Tenim la sort que hem estat quatre anys governant, que sabem què i com es pot treballar pel poble i per això podem estar a sobre de tots els projectes i podem incidir en el seguiment i anar instant l'equip de govern que faci les coses que ha de fer. Nosaltres vam prendre la decisió de presentar totes les mocions i peticions per escrit per tal que quedés ben clara quin era la nostra posició en tots els temes i no hi hagués dubtes. No. Ho fem tot per escrit i passant per registre per tal que no hi hagi confusió possible. El que passa és que no sempre tenim resposta i quan arriba ve tard.

El fet de presentar algunes mocions d'un caràcter eminentment polític independentista cerca la confrontació dins l'equip de govern, entre Junts i el PSC?

Nosaltres pensem que en moments com els actuals no podem pensar que no ens afecta la política que implica el país i per això presentem mocions com la de negar-nos a passar a l'estat els diners del romanent municipal perquè pensem que no és bo per Cassà

haver de renunciar a aquests diners. Igualment insistirem en aquelles mocions que rebutgin la monarquia o que instin la llibertat dels presos polítics perquè pensem que tot allò que millori el país també significa la millora del ciutadà de Cassà de la Selva. Moltes de les mocions que presentem són propostes d'ens supramunicipals com l'Associació de Municipis per la Independència o l'ACM, dels quals Cassà n'és membre, per al qual cosa no hauria d'haver-hi problema per aprovar-les.

Us preocupa que el secretari pugui fer informes negatius sobre aquestes mocions com ja va fer en el ple de juliol?

Pot dir el que li sembli però nosaltres podem pensar i dir el que vulguem. Si hem de dir que estem en contra d'una monarquia corrupta ho direm encara que el secretari digui que no es pot perquè hi ha una llei que.... Des de quan es pot privar els representants de la ciutadania a expressar el que pensem o el que opinem? Poden fer els informes que vulguin que per nosaltres el més important és la llibertat d'expressió i continuarem presentant les mocions que pensem que siguin justes i adequades al moment que vivim. Només faltaria!

Text i fotos: **Joan Carles Codolà**

VENDA DE LLENYA · SERVEI A DOMICILI

MÒBIL 609 807 815

Gerard Gumbau, vestit de carrer i amb la samarreta del Girona FC de la temporada 2020/21.

El jugador del Girona defensa que “hi ha vida més enllà del futbol”

Gerard Gumbau: “de petit, amb el Cassà, va ser quan més vaig gaudir del futbol”

Aquest mes s’ha contactat amb Gerard Gumbau i Garriga, migcampista del primer equip del Girona FC i exjugador del CD Leganés i el FC Barcelona. El següent és l’extracte d’una entrevista on explica la seva experiència i mentalitat com a jugador professional, descriu les diferents etapes de la seva trajectòria i fa un balanç de la recentment finalitzada temporada.

Sens dubte convertir-se en professional del futbol és el somni de molts nens. Ell ho havia tingut sempre com a objectiu? **“Arribar a ser futbolista no era el meu somni perquè ho veia molt difícil. Quan era petit no m’ho imaginava. Sempre tenia al cap intentar jugar el més amunt possible, però mai vaig pensar que m’hi podria dedicar. La meva intenció era ser professor d’educació física. És el que tenia present si no m’anava bé el futbol. Sempre he donat importància als estudis. Gràcies a això he fet una carrera i aquest l’any l’he acabada. Necessitava acabar-la per enriquiment i**

mèrit personal, encara que no la fes servir en el futur”.

En quin moment, doncs, va començar a pensar que s’hi podria dedicar? **“En l’etapa de cadet a juvenil vaig fer un canvi físic. Em vaig adonar que tenia bones condicions. En aquell moment anava a entrenar amb el primer equip del Girona tres cops per setmana; i vaig veure que si m’esforçava i tenia una bona mentalitat podia arribar a ser professional”.**

Els seus primers passos com a futbolista els va fer a l’UD Cassà, on va romandre fins a la categoria d’Aleví B: **“Potser van ser els únics anys que vaig gaudir realment del futbol. Allà estaves amb els amics, eres a prop de casa, anaves a entrenar perquè t’agradava i t’ho passaves bé. Intentaves millorar però per diversió. Vam crear un vincle emocional i social que agraeixes quan ets petit. Formar un grup així sempre ajuda a tenir uns valors i directrius marcades que més endavant t’aju-**

den”.

La següent etapa, al futbol base del Girona FC, la defineix com **“una època d’aprenentatge i pressió. Vaig gaudir-ho però d’una manera diferent. Tenia la inquietud cada any de veure si em quedava a l’equip o em feien fora i si els havia agradat la meva temporada. Era un altre nivell. Hi havia expectatives”.**

El pas del planter del Girona al Barça va ser quelcom que, segons afirma, li va canviar la vida: **“Estava al Girona B i era el primer any que tenia representant. El Barça B es va fixar amb mi i em volien. Jo estava jugant a Primera catalana i vaig passar a Segona A. En principi hi anava a fer la pretemporada i veure què passava. Allà hi havia l’Eusebio d’entrenador i li vaig agradar molt. M’hi vaig poder quedar i això va ser el que em va permetre poder gaudir del que actualment sóc”.**

El 2017 va firmar amb el CD Leganés, ja havent debutat a La Liga amb el primer equip del Barça. Dels dos

Gerard Gumbau, jugant amb els colors de l'FC Barcelona i el Leganés.

anys al club, en Gerard n'extreu que "allà vaig créixer com a futbolista en molts aspectes, com tàctics i defensius. Gràcies a diferents entrenadors i el fet de competir a primera divisió vaig començar a veure conceptes que no havia interioritzat i que són molt importants en el món del futbol".

I ara, d'ençà de l'any passat, es troba novament al club que l'ha vist créixer. A què es deu la decisió de tornar a Girona? "Al Leganés em quedava un any de contracte. Al principi de la temporada havia jugat molt però al final quasi res. L'entrenador em va dir que no comptava amb mi. Ho vaig acceptar i em tocava buscar equip. La meua intenció era seguir jugant a Primera, però en venir l'oferta del Girona no vaig pensar-m'ho dos cops. Vaig veure una oportunitat boníssima amb un projecte espectacular. Necessitava tornar a sentir-me futbolista i jugar. El Leganés va intentar que em quedés perquè no tancaven un fitxatge però jo ja tenia la decisió presa. Va ser fàcil tornar a casa perquè els colors tiren molt".

En haver estat competint en ambdues categories professionals, per ell quina és la principal diferència entre Primera i Segona divisió? "L'ambient és diferent. He comprovat que a Primera és molt i molt difícil guanyar partits. És increïble. No es perdona. Per qualsevol error en sortida de pilota les transicions ofensives del rival són letals. Hi ha jugadors de molta qualitat. A Segona és un futbol més bruscat i els equips es tanquen més a darrere. Si es comet un error, no es paga tan car". I com recorda el seu debut a Primera? "Una sensació de barreja de nervis i motivació. Abans del partit tenia la panxa malament. A fora no ho pots controlar, però una vegada entres al camp canvies el xip. I sempre és així. Tinc clar com he de jugar i quines són les meves característiques... Intento oblidar els pensaments que tinc fora del camp. Gràcies a això pots aïllar-te. Si et poses a pensar "estic debu-

tant a Primera divisió al Camp Nou davant de vuitanta mil persones" no pots jugar dels nervis. La clau és aplicar el que saps fer. Agafes tots els conceptes que poden passar al partit i els vas integrant. Dies abans et fas la pel·lícula del partit i com anirà. Arran d'això, encara que lògicament tens nervis, en haver treballat i visualitzat el partit, en entrar el camp et focalitzes amb el que has de fer".

La seva rutina depèn, lògicament, del calendari futbolístic: "Una setmana normal, amb partit un dissabte, entrenem cada matí de dilluns a divendres. Esmorzem entre les vuit i un quart de nou, i després anem a la zona d'entrenament individual. Allà podem fer fisioteràpia, prevenció al gimnàs... Depèn de la necessitat de cadascú. Ens pesen i ara per les circumstàncies ens miren la temperatura. També ens pregunten quina fatiga tenim respecte al dia anterior per poder planificar els entrenaments. A les deu comença l'entrenament grupal. Solen ser d'una hora i mitja o tresquarts, plantejats segons el calendari; com més

a prop és el partit més es redueix la càrrega per estar bé físicament. Després d'entrenar ens quedem a dinar. A les tardes, que les tenim lliures, jo aprofitava per estudiar i ara fer altres activitats".

Tal com diu en Gerard, el control en la dieta i alimentació és indispensable: "L'esmorzar i dinar te'l regulen al club. Hi ha diferents plats a triar, supervisats pel nutricionista i adaptats als diferents dies i càrrega d'entrenament. En els àpats a casa et recomanen què menjar perquè tinguis una idea i t'ho planifiquis, però en cap cas obliguen. La nutrició és imprescindible, tant en el món del futbol com en tots els esports. L'exigència és cada vegada més alta i les diferències són mínimes. Pot ser el punt diferencial per guanyar o no un partit".

La seva clau per ser disciplinat i no desviar-se, és quelcom que "va una mica amb la meua personalitat. Em considero una persona humil, que ha vingut sempre des de baix. Com que no tenia al cap ser futbolista, ara que ho tinc a la meua mà no ho vull deixar escapar. Sóc una perso-

CENTRE KALMA

PODOLOGIA

EL LABORACIÓ PRÒPIA DE PLANTILLES

OSTEOPATIA I QUIROMASSATGE

ESTUDI PERSONALITZAT DEL PEU

Rambla onze de setembre 88 · 17244 Cassà de la Selva T. 972 46 40 89 · M. 663 077 578

El jugador de Campllong en un partit amb el Girona FC i, de petit, amb la samarreta de la UD Cassà.

na tranquil·la, que encara que visqui situacions difícils, que les he passat en el futbol, intenta veure la part positiva. La meua filosofia és treballar al màxim als entrenaments per estar a disposició de l'entrenador als partits. No has de decaure, perquè el futbol dóna moltes voltes. Has de saber portar-ho i ser fort mentalment. Si no ho ets, tindràs moltes complicacions". En preguntar-li com es manté motivat, afegeix que "la moral és molt important per rendir al camp, però personalment no tinc supersticions ni sóc de fer res com escoltar música abans d'un partit, per exemple. Simplement tinc la motivació intrínseca de saber on sóc i el que m'estic jugant".

Hi ha hagut, però, algun moment en què s'hagi qüestionat a ell mateix o hagi arribat a perdre la il·lusió i "gana" per seguir jugant a futbol? "En aquest sentit no. Però l'any passat a Madrid sí que ho vaig pas-

sar malament quan vaig estar dos/tres mesos sense jugar. Veus que estàs fent les coses bé i no t'arriba l'oportunitat. Més que deixar el futbol, tens una frustració que et fa no estar a gust, però segueixes i treus la part positiva, fins que arriba l'oportunitat. Al futbol a mi ningú m'ha regalat res, i quan tens aquestes èpoques que no jugues has d'estar preparat perquè l'oportunitat arriba tard o d'hora. Però aquesta oportunitat t'ha d'agafar treballant i amb bona actitud. Si estàs frustrat i passant de tot no arrencaràs. És primordial creure amb tu mateix perquè si no ningú altre ho farà per tu".

Ser futbolista evidentment comporta una exposició pública. En molts casos també fama i renom. Com ha sabut adaptar-se per gestionar aquest component de la seva professió? "A mi m'han educat de tal manera que sempre toco de peus a terra. M'és

indiferent la fama que hagi pogut tenir al Barça o jugant a Primera divisió. Jo sempre seré la mateixa persona. És una situació que alguns no hi saben fer front perquè potser no han tingut una base bona. Són joves que es troben de cop amb molts diners i popularitat i es descontrolen. Entenc que pot ser difícil".

En relació amb l'anterior punt, no fa cas dels comentaris negatius que es puguin fer sobre ell a la premsa o les xarxes socials: "No lleigeixo la premsa. Però hi ha gent del meu entorn que ho fa i han vist comentaris lletjos i desproporcionats. En ells els hi afecta i em fa ràbia que s'ho passin malament, però a mi no em fa perdre la son. La gent que pot fer aquests tipus de comentaris no sap tota la feina que hi ha a darrere ni la implicació o com és de difícil estar sempre al màxim nivell. Ningú fa les coses malament

Germans Gomez

NETEJA DE XEMENEIES

TOT TIPUS DE TREBALLS DE CONSTRUCCIÓ

EDUARD 649209564
MANEL 630479957

17244· CASSÀ DE LA SELVA · GIRONA
germansgomezalberto@gmail.com

PLATS CUINATS

ROSTISSERIA

Can Joan

Tel. 972 46 34 79

C/ Catalunya, 15 17244 Cassà de la Selva

Horaris: de dimarts a diumenge, de 9 a 15 h
Dilluns, festa. Dilluns festius, de 10 a 14.30

perquè vol. Són situacions que a vegades un no pot controlar. En ser conscient que potser aquestes persones que m'estan criticant no saben el que hi ha al darrere, en el meu cas poden dir el que vulguin que jo seguiré fort i amb la meua feina. Amb què t'has de fixar són en les crítiques positives i negatives de l'entrenador, que és qui et farà millorar dia a dia".

Pandèmia i el subseqüent confinament, temàtica inevitable a tocar. Com va fer front al període de reclusió? De quina manera el va afectar? I amb quines conseqüències per la competició? "Suposo que com tothom, mentalment ho vaig dur prou bé les primeres setmanes. Feia esport i estava motivat. Semblava que seria una cosa de dues o tres setmanes i després tornariem a competir. Ens van proporcionar equipament com peses i bicis estàtiques. Intentava fer el màxim exercici i cuidar-me. Però a mesura que passaven els dies tot es feia més feixuc. Després, a la tornada em va condicionar amb unes molèsties i càrregues musculars que no havia tingut mai. Vulguis o no per aquests dos mesos parats va costar tornar a agafar la forma física d'abans. Però de la mateixa manera que perds forma, també la guanyes molt ràpidament, en estar acostumats cada any a parar i tornar a arrencar. Però sí que és veritat que muscularment es va notar molt, amb petites lesions que habitualment no passaven en pretemporades".

I parlant de lesions, ell va haver

d'abandonar l'escalfament de l'últim partit de play-offs contra l'Elx, en què el Girona va caure 0-1. Creu que la lesió té relació amb els mesos que van estar parats? "Contràriament al que van pensar alguns periodistes, no em vaig lesionar a l'escalfament. Ja tenia l'abductor tocat de la primera ronda al camp de l'Elx. Allà ja vaig jugar trencat. Vam posar al límit les opcions que tenia per jugar, però no va funcionar. La frustració va ser màxima per no poder ajudar l'equip en l'última ronda. No crec que em passés a causa del confinament, sinó de la intensitat dels últims partits i com ha estat de llarga la temporada".

El seu balanç de la temporada és que ha estat "complicada, amb molts canvis d'entrenador. El Girona tenia un projecte molt gran, apostant fort per pujar. Semblava que havíem de fer-ho fàcilment i s'ha comprovat que independentment del presupost, a Segona tothom competeix i té la il·lusió d'arribar a Primera. Ara al final havíem aconseguit tenir la cohesió de grup i competitivitat que potser ens havia faltat durant la temporada". Respecte al cop de no haver complert l'objectiu d'ascens, en fa la següent reflexió: "Els primers dies tot ho veus negre i no tens ganes de fer res. Sents molta impotència perquè ens ho mereixíem i portàvem una dinàmica que semblàvem imparables. Però a mesura que ho veus amb perspectiva no queda altra que tirar endavant, valorant el que ha passat i per què. I afrontar la nova temporada amb la mà-

xima il·lusió, intentant que aquest sigui l'any. A vegades aquests cops et fan més fort, i busques encara amb més ganes que no t'ho tornin a treure".

Pel que fa al seu futur futbolístic, està completament evocat i centrat en el present: "Tinc vint-i-cinc anys, en porto sis de professional i si tot va bé encara me'n queden deu. Em queda molt per recórrer i aprendre. I això em motiva a créixer. Avui dia no em plantejo res més que ser al Girona i fer una gran temporada". Tanmateix, en preguntar-li per quina ocupació es veu després de retirar-se com a jugador, respon que "cada any que passa veig més clar que no voldria ser entrenador professional. Però segur que voldré fer quelcom relacionat amb l'esport, com ara ser preparador físic, per exemple".

Finalment, envia un missatge per a tots aquells que tinguin l'aspiració de ser futbolistes: "Primer de tot que gaudeixin del futbol. Que tinguin clar que encara que sigui el seu somni és molt complicat arribar a ser futbolista. Si ho volen que ho lluitin fins al final, que això no els hi traurà ningú i tindran la consciència tranquil·la. A part, que segueixin amb els estudis que són el que els donarà una base. I sobretot que s'ho passin bé i facin amistats, ja que el món de futbol t'ensenya uns valors molt macos que es porten la resta de la vida".

Text: Pol Esteba Masjuan

Fotos: Eduard Duran i proporcionades per Gerard Gumbau

Restaurant Club Esportiu Gavarres

C-25 KM 242, 6
17459 CAMPLLONG (GIRONA)

Carta i menú
tots els dies

TELÈFON: 872 985 864

Ambdós han viscut la pandèmia a l'Hospital de Bellvitge

Metges i germans: Èric i Ester Nadal i la lluita contra la Covid

Aquest mes entrevistem a dos germans cassanencs metges: Eric Nadal Fontané (32 anys) i Ester Nadal Fontané (29 anys).

On vau estudiar? Expliqueu una mica la vostra joventut, amics, amigues...

ERIC: Vaig estudiar a la Salle Cassà des dels tres anys fins als setze (de P3 a 4t d'ESO). De La Salle en tinc molts bons records; a part dels amics que encara conservo, recordo amb il·lusió totes les activitats que es duïen a terme en els diferents cursos: el pessebre vivent, els Pastorets, festivals de final de curs, jornades solidàries, colònies, l'acampada a la Pineda Fosca... També recordo tots els professors que tant s'esforçaven perquè tinguéssim una bona educació.

Després vaig anar a fer el batxillerat a l'Institut de Cassà. Els primers dies, una mica espantat pel canvi de centre, de professors, de companys, etc. L'adaptació, però, va ser fàcil i ràpida ja que molts dels meus companys i amics de la Salle també van venir a l'Institut, i molts dels altres companys i amics els coneixia del poble. Van ser només dos anys, intensos a nivell acadèmic, però també en conservo molt bon record.

Als 18 anys ja vaig anar cap a Barcelona. Primer vaig estudiar un cicle formatiu de grau superior de tècnic en imatge per al diagnòstic, que posteriorment em va permetre entrar en Medicina. La carrera de Medicina la

L'Ester i l'Èric Nadal han viscut la pandèmia a l'Hospital de Bellvitge

vaig estudiar a la Universitat Autònoma de Barcelona: els dos primers anys a Bellaterra i els següents a l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol (Can Ruti). Després d'uns anys d'universitat, molt d'esforç i l'examen MIR, vaig accedir a l'especialitat de medicina familiar i comunitària a l'Hospital Universitari Bellvitge.

Des de ben petit també he jugat a

hoquei; dels tres als vint anys amb el Foment i, després, amb el F.C. Martinenc de Barcelona i el Vilassar de Mar. Em vaig iniciar en aquest esport, segurament, molt influenciat per la meua família (el meu pare i el meu germà hi jugaven) i la seva vinculació amb el Foment (el meu pare n'era el president i la meua mare entrenadora de l'escoleta i la responsable de la secció d'hoquei). Dels inicis, quan anàvem a l'escoleta, tinc el record de la pista plena de nens patinant amunt i avall; alguns per terra, d'altres una mica descontrolats, o agafats a la tanca... De més gran, els de la meua generació, teníem molt bon equip i sempre ens disputàvem la lliga amb el GEIEG i el Lloret. Fins i tot, de juvenils, vam jugar un Campionat de Catalunya contra equips amb tanta tradició d'hoquei com el Voltregà o el Barça.

ESTER: La meua infància ha anat sempre paral·lela a la dels meus germans. Començant amb tres anys a la Salle Cassà fins acabar l'ESO, seguint el batxillerat a l'IES Cassà i fent el salt a Barcelona per cursar el grau en Medicina a l'Hospital Clinic de Barcelona. De totes tres etapes guardo

Califred Cassà

**REFRIGERACIÓ
AIRE CONDICIONAT**

Pol. Ind. El Carrilet
C/ Cerdanya, 4
17244 Cassà de la Selva
T 972 463 395 F 972 464 126
califred@califred.com
www.califred.com

molts bons records i grans amics.

Seguint la tradició familiar, com no podia ser d'altra manera, vaig iniciar-me al món de l'hoquei amb tres anys al F.D.Cassanenc, on vaig jugar en categories mixtes fins els 18 anys. Al canviar de ciutat i anar a viure a Barcelona vaig continuar l'afició fixant pel C.P Vilanova, entrenant el primer any a la màxima categoria femenina. Posteriorment, he format part també del Girona HC, del C.P Voltregà i finalitzant al HC Palau de Plegamans. Als 16 anys vaig tenir la oportunitat de debutar amb la Selecció Espanyola a l'Europeu sub 19 i també amb la Selecció Catalana, essent l'inici d'una llarga trajectòria fins als 28 anys, assolint molts títols tant a nivell Mundial com Nacional representant a la Selecció Catalana/ Espanyola i en l'àmbit de clubs.

FAMÍLIA

Els nostres pares son en Quico Nadal i la Cati Fontané, i el nostre germà gran L'Eduard Nadal. Tot i que tots dos ja fa més de 10 anys que vivim a Barcelona, intentem continuar vinculats amb Cassà, venint els caps de setmana que la feina ens ho permet per visitar la família i els amics. I sobretot, no ens volem perdre mai cap arròs a casa l'àvia, com es tradició.

On treballeu?

ERIC: Actualment sóc metge resident de 4t any de medicina familiar i comunitària a l'Hospital Universitari Bellvitge i al CAP Sant Ildefons a Cornellà de Llobregat. Al ser metge de família, puc realitzar assistència hospitalària i a atenció primària. De moment, però, m'agrada més l'assistència hospitalària al servei d'urgències i, aquests últims anys, m'he anat formant en aquest àmbit realitzant el màster en emergències i pacient crític de la UB i el diploma de medicina de muntanya

en col·laboració amb Hospital de Cerdanya. En un futur no gaire llunyà, ja que també sóc un apassionat dels esports a l'aire lliure, m'agradaria dedicar-me a les urgències i emergències extrahospitalàries.

ESTER: com a dit l'Eric, també sóc metge resident de medicina familiar i comunitària, començant aquest quart i últim any d'especialitat, també a l'Hospital Universitari de Bellvitge, en el meu cas, al CAP Just Oliveras, situat al centre de l'Hospitalet de Llobregat. El meu interès també es focalitza en la patologia aguda i les urgències hospitalàries, per aquest motiu estic completant el Màster en Atenció inicial a Urgències del Col·legi de Metges de Barcelona. Per altra banda, i degut a la meua gran vinculació i relació amb l'hoquei, els darrers dos anys he format part de l'equip mèdic de la Selecció Espanyola d'Hoquei Patins femenina i també realitzant tasques docents amb la Federació Catalana de Patinatge per a la formació dels nous àrbitres i entrenadors a nivell de primers auxilis i prevenció de lesions.

Un altre camp que sempre m'ha agradat és el de la cirurgia menor ambulatoria, una sortida professional més que ofereix la nostra especialitat, per això en l'actualitat curso el Màster de Medicina Estètica i del Benestar. Finalment, seguint els passos del meu germà i l'atracció general per l'esport i les activitats de muntanya vaig completar el diploma en medicina de muntanya (Hospital de Cerdanya) ara fa dos anys.

Podeu explicar la vostra experiència en el moment que vivim del coronavirus?

Durant el mes de gener vam conèixer, des de la llunyania, què era el COVID19 per les notícies que arribaven de la Xina. Al febrer vèiem, amb preocupació, el que passava a Itàlia, fins que, a principis de març ja vam començar a tenir els primers casos a casa nostra. No imaginàvem el que vindria.

LA TRANSFORMACIÓ DE L'HOSPITAL

Els primers dies teníem pocs casos però ràpidament es van anar multiplicant de forma exponencial. L'hospital s'anava transformant dia a dia i els professionals treballàvem a contrarellotge per intentar atendre a tots els

grup **carrera**
centres de confiança

Aparells d'aire condicionat, electrodomèstics i mobles de cuina

C/ de la Via, 19 - Cassà de la Selva
Tel. 972 46 07 11 contacte@lavia.cat

Arriben nous aires a Grup Carrera...

T'ajudem a trobar el teu

pacients de la manera millor possible.

Al servei d'urgències de l'Hospital de Bellvitge vam adoptar el mateix sistema de funcionament o circuit que s'utilitza a les grans catàstrofes o en els accidents de múltiples víctimes; després del triatge inicial, els pacients passaven per un triatge avançat en el que es realitzava una radiografia de tòrax que era informada, al moment, per un equip de radiòlegs, es feia la PCR i una exploració pulmonar ràpida. L'objectiu d'aquets triatge avançat era, en menys de 7 minuts, diagnosticar pneumònia per Covid19 i determinar criteris de gravetat. Els pacients que no complien criteris d'ingrés ni de gravetat eren donats d'alta amb tractament i aïllament domiciliari. Aquells pacients que requerien ingrés i estaven més greus eren distribuïts a les diferents zones d'urgències per la pandèmia.

Apart de les modificacions al servei d'urgències amb l'ampliació de 40 llits extres, quasi tot l'hospital es va transformar en un hospital Covid. Per exemple, la unitat de semi-crítics de Pneumologia va passar de 4 a 70 llits, i les unitats de cures intensives (UCI) van passar de tenir 68 llits a tenir-ne 139 (124 per a Covid19), i poder atendre, així, les 30-40 pneumònies greus que arribaven diàriament (habitualment s'atenen 10 pneumònies greus a l'any a l'Hospital Bellvitge). També es van habilitar 500 llits extres d'hospitalització a espais com el vestíbul de l'edifici de consultes externes, quiròfans antics, Hotel Salut i Fira de Barcelona.

CANSAMENT FÍSIC I EMOCIONAL

Totes les modificacions als diferents serveis de l'hospital van anar acompanyades dels canvis d'horaris de tots els professionals. Tots vam a formar part dels equips Covid.

Quan pensem en l'experiència recent viscuda tots recordem un moment inicial, un missatge informal a un grup de Whatsapp el dia 10 de març, a les 11 de la nit, en el qual diferents metges adjunts de l'hospital, davant la situació desbordant, demanaven de forma extraoficial la presència de tots els metges resi-

dents disponibles l'endemà a les 8h del matí a les urgències de l'Hospital de Bellvitge (CAP, rotacions externes, altres). Poc a poc es va anar organitzant la situació i vam rebre la indicació oficial que calia ajudar en tot el que poguéssim, la situació en poques hores es complicava, amb escassos professionals i recursos sanitaris, així com el desconeixement i certa por que la situació d'emergència comportava. Així doncs, tots sense pensar ni un moment vam acudir a l'hospital l'endemà, disposats al que fes falta, innocents del que ens esperava i inconscients de com canviaria tot en els propers dies, i com la nostra experiència professional i personal quedaria marcada des de llavors.

Al servei d'urgències fèiem torns de 12 hores durant dos dies i en descansàvem un; alguns torns diürns i d'altres nocturns, independentment de que fos un dia laboral o festiu. Les jornades eren intenses per la gran quantitat de pacients que ateníem i el cansament era notable al final del dia després de moltes hores treballant amb el material de protecció EPI (escàs en determinades ocasions). Les marques que deixaven les ulleres de protecció a la cara o la marca que deixava la mascareta al nas eren el reflex visible de l'esgotament al final de la jornada laboral.

La càrrega emocional durant el pic de la Covid19 tampoc va ser fàcil de gestionar. Parlar per telèfon amb les famílies per, sovint, comunicar males notícies, era de les parts més complicades del dia. Tot i estar habituats a aquestes situacions, es feia difícil al veure el patiment de les famílies que no podien acompanyar al seu familiar, així com veure la soledat dels pacients hospitalitzats. També era difícil gestionar les emocions quan ateníem molts pacients amb els quals no es podia fer res més que tractament de suport.

Tot i el cansament físic i emocional d'aquesta pandèmia, que encara no ha finalitzat, la falta de material de protecció en algunes ocasions, el col·lapse dels centres sanitaris, i totes les adversitats que anàvem trobant cada dia, hem seguit endavant i hem donat el dos cèntims per cent. La solidaritat entre els diferents professionals i el compromís de tots ha estat exemplar.

És important finalment reflectir que la pandèmia actual no ha acabat i que l'exigència diària als professionals sanitaris, centrada en el moment present als centres d'atenció primària, continua essent intensa i exagerada en moltes ocasions, amb continua carència de professionals, aprofitant la vocació personal de cadascú. Sanitaris que han treballat i continuen treballant, ara ja menys visible des dels mitjans de comunicació, cada dia lluitant per frenar la crisi i el control dels nous brots.

Acabo aquesta entrevista a dos germans: l'Èric i l'Ester, felicitats pel treball que esteu fent i de ben segur que ningú os agrairà l'esforç que feu envers la gent, jo us dono les gràcies per tot.

Xavier Carrera Bosch

6. Orenetes i fuselles

Com vam poder estar confinats just a l'entrada de la primavera? Com podíem estar tancats a casa amb la natura esclatant de vida per tot arreu! Plantes traient fulles i flors, tots els animals a punt per les núpcies, pels festeigs i per les postes d'ous i tots els ocells estivals a punt o acabats d'arribar?

Doncs sí, mirant per les finestres i sortint als balcons, patis, jardins i horts, vam poder gaudir (a mitges) del miracle de la primavera i de l'entrada de les orenetes! Quan parlem d'orenetes a Cassà ens referim bàsicament a l'oreneteta vulgar, l'oreneteta cuablanca i la fusella (en altres indrets s'anomena falzilla o falciot). Hi ha altres espècies d'orenetes i fuselles, però en el nostre poble són només aus de pas i molt poc habituals.

I jo, que faig llistes i que no em volia perdre l'arribada d'aquests nuncis de la primavera, anava preguntant per Whats als meus amics: "algú ha vist ja la primera oreneta?" o bé "si veieu alguna fusella m'ho direu?"

I, tot i el COVID, les orenetes i les fuselles van arribar a Cassà com cada any puntualment. Jo vaig veure la primera oreneta vulgar el 19 de març, la primera fusella, el 2 d'abril i la primera oreneta cuablanca, el 5 d'abril. Aquests ocells passen l'estiu entre nosaltres i, ja desconfinats, els hem pogut veure per centenars. Les fuselles són les que marxen primer, per Sant Jaume ja gairebé no se'n veuen sobrevolant el poble, només se'n veuen pels camps i a finals d'agost ja hauran marxat totes cap a l'Àfrica. Les orenetes i les cuablanques aniran marxant des de finals de setembre fins a finals d'octubre, quan encara se'n troba alguna de despistada.

Tots reconeixem les orenetes, però cal distingir bé les 3 espècies.

L'ORENETA CUABLANCA (*Delichon urbicum*) és més aviat petita (13-15 cm), de color negrós amb brillantors o iridiscències blavoses i la panxa i la gola ben blanques. En destaca el carpó també blanc, que li ha valgut el nom. Té una cua curta en forma de forquilla, però menys enforquillada que la de l'oreneteta vulgar. Les potes són curtes. Fa el niu amb fang i l'enganxa al sostre, deixant només un petit forat a la part superior d'uns 2-3 cm de diàmetre. La femella pon entre 3 i 5 ous i els incuba entre 14 i 16 dies.

Els pollets segueixen dins del niu fins als 30-32 dies; quan comencen a volar fan petits vols fins a llocs propers on continuen essent alimentats pels pares. Viu en els pobles, fent els nius sota els balcons i les puntes de les teulades.

L'ORENETA (*Hirundo rustica*) és un ocell d'uns 19-20 cm de llargada, de

color negre blavós, amb la panxa blanca i la gorja rogenca. Té una llarga cua en forma de forquilla. Fa el niu amb fang i trossets de palla ben prop del sostre. Dins del niu hi posen materials més suaus com plomes, herba seca, etc. La femella pon entre 4 o 5 ous i els incuba entre 14 i 16 dies. Els pollets segueixen dins del niu fins als 20-22 dies; quan comencen a volar fan petits vols fins a llocs propers on continuen essent alimentats per ambdós pares. Vola amb rapidesa, amb canvis constants de direcció. Li agrada volar sobre basses d'aigua on captura insectes o beu aigua. A diferència de la cuablanca li agraden més els masos i l'ambient rural, fent els nius a l'interior de les cases velles. Als pobles mitjans com a Cassà sovintaja més als afores de la vila.

LA FUSELLA (*Apus apus*) és un ocell d'uns 16 cm de llargada, de color negre, amb la gorja grisa. Té llargues ales en forma de falç. D'aquí ve el nom de falzia amb què se'l coneix en alguns indrets. Té una cua curta en forma de forquilla. La boca és ampla i el bec és petit. Les potes són curtes, però té unes fortes urpes amb les que s'agafa a les parets. El seu cant és un xiscle molt agut. Fa el niu en forats i altres cavitats d'edificis, amb trossets de palla, herbes i plomes. La femella pon 2 o 3 ous blanquinosos i els incuba entre 18 i 20 dies. Els pollets segueixen dins del niu fins als 35-50 dies; quan comencen a volar ja no tornen més al niu. Viu en camp obert, prop de penya-segats i també en pobles i ciutats.

Són capaces de volar sense parar tota la vida, exceptuant el temps de reproducció. Normalment volen 10 mesos seguits, mengen, dormen i s'aparellen volant i només s'aturen per a pondre i covar els ous.; durant la nit puguen a més de 2 km d'altura i dormen planejant. No es coneix cap altra au que voli tant de temps seguit i això es tradueix en la forma del cos: ales molt llargues i robustes i potes molt curtes. Per aquesta raó la fusella no baixa mai a terra, ja que el pes del seu cos li dificulta enormement el fet de poder-se enlairar. Acostuma a deixar-se anar des de llocs alts per remuntar el vol amb facilitat. Si en trobem una a terra que no pot volar no hem de tirar-la per veure si vola, ja que llavors la patacada pot ser descomunal; cal posar-la en una capsa de cartró tancada, no donar-li menjar, si de cas aigua amb un xic de sucre, i trucar els agents rurals o el Centre de Recuperació de Fauna dels Aiguamolls de L'Empordà.

Les orenetes i fuselles mengen insectes capturats en ple vol, però no competeixen entre elles perquè l'oreneteta ho

Oreneta cuablanca

fa a les parts baixes, gairebé arran de terra, l'oreneteta cuablanca menja a mitjana alçada i la fusella ho fa molt més amunt.

Totes 3 espècies acostumen a tornar cada any al mateix lloc on han fet el niu. Els seus clants, com una xiscladissa, s'assemblen força; escolteu-los en els següents enllaços:

CANT ORENETA CUABLANCA: www.xeno-canto.org/574709

ORENETA VULGAR: <https://www.xeno-canto.org/570904>

FALCIOT: <https://www.xeno-canto.org/570612>

Orenetes i fuselles a Cassà ens alegren la primavera, l'estiu i la tardor. Ara tot el setembre i principis d'octubre es reuneixen en grups nombrosos i és fàcil veure-les parades sobre els fils elèctrics; es preparen per emigrar cap a l'Àfrica on passen l'hivern, d'on tornaran a inicis de primavera. Sortim, doncs, als balcons, patis, jardins, carrers i camps i observem l'anar i tornar constant de les orenetes i fuselles, escoltem-ne la petita xiscladissa i admirem-ne les ales, les cues forcadades, els colors i els becs, oberts de bat a bat menjant els insectes tan molestos per als humans.

I sobretot recordem que són espècies protegides pel seu paper beneficiós en el control de plagues d'insectes; per això els nius no es poden destruir tot i no estar ocupats.

Hi ha centenars de dites populars sobre les orenetes, de tan nostrades com són; aquí us en deixo un parell:

Oreneta arribada, primavera començada!

Sant Ramon arribat, l'oreneteta ha marxat.

Xon Vilahur

Alcaldia

Es celebra la primera Junta Local de Seguretat

El dimecres 16 de setembre es va celebrar a Cassà la primera reunió ordinària de la Junta Local de Seguretat d'aquesta legislatura que va servir per intercanviar informacions entre els diferents cossos de seguretat que intervenen i tenen competències en el municipi. En aquesta junta, es van debatre diferents temes de seguretat ciutadana que afecten el nostre municipi, exposant les problemàtiques existents i acordant estratègies per millorar la coordinació dels diferents cossos de seguretat amb l'objectiu de ser més eficients.

També es van analitzar diferents fets de delictius succeïts a la nostra població i es va destacar que a Cassà de la Selva, l'índex delinqüencial per habitant està a la meitat respecte l'índex de Catalunya.

La Junta estava presidida per l'alcalde Robert Mundet i van assistir-hi el Subdelegat de Govern a Girona, sr. Albert Bramón; el Director dels Serveis Territorials de la Genera-

PRESSUPOST DE DESPESES 2021 Resum per capítols

Capítol	Descripció	Euros
1	DESPESES DE PERSONAL	701.405,52
2	DESPESES CORRENTS EN BÉNS I SERVEIS	482.753,32
3	DESPESES FINANCERES	100,00
4	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	3.000,00
6	INVERSIONS REALS	8.368.601,16
6	ACTIUS FINANCERS	16.050,00
Total		9.572.000,00

PRESSUPOST D'INGRESSOS 2021 Resum per capítols

Capítol	Descripció	Euros
3	TAXES, PREUS PÚBLICS I ALTRES INGRESSOS	3.007,58
4	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	1.150.504,85
7	TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	2.510.177,57
8	ACTIUS FINANCERS	8.250,00
9	PASSIUS FINANCERS	5.900.000,00
Total		9.572.000,00

litat de Catalunya a Girona, sr. Albert Ballesta; el regidor de Governació de l'Ajuntament, sr. Marià Montsunyer; i diferents caps i comandaments de les forces i cossos de seguretat dels Mossos d'Esquadra, Policia Nacional, Guardia Civil i el sergent en cap dels bombers de Cassà de la Selva.

S'APROVEN ELS PRESSUPOSTOS DE LES VIES VERDES

El passat dimarts 15 de setembre es va celebrar una Junta General de les Vies Verdes on es van aprovar entre altres punts, el pressupost pel 2021.

En aquesta junta també es va informar als assistents de les noves quotes pel proper exercici, que a Cassà ens correspon 6.438,74€ i que durant aquest mes de setembre arribaria la notificació oficial de l'acceptació de la demanada d'aplaçament de les obres de les vies verdes fins al 2022.

Polícia/Seguretat

Talls de carrers per garantir la seguretat a la sortida de les escoles

A partir d'aquest inici de curs escolar, per tal d'evitar problemes de trànsit i per facilitar espai per evitar aglomeracions i respectar les mesures de prevenció per la pandèmia s'ha decidit tallar la circulació durant la sortida de l'escola els carrers Hospital, Ample i Germà Agustí. L'Àrea de Governació ha pres aquesta decisió per tal de garantir la seguretat a les sortides de les escoles i evitar els problemes de trànsit i aparcament que es produeixen en aquests punts.

A l'escola Puig d'Arques, es tancarà el carrer de l'Hospital a des de la Rambla Onze de Setembre fins la baixada de la piscina. Aquest punt ja es tancava l'any passat i se seguirà igual. El tall serà des de les 16.15 fins a les 16.40 h. Des de fa unes setmanes, es va obrir un nou aparcament al c/ Hospital que permet aparcar a poca distància d'aquests dos centres, i anar caminant a l'escola. Aquest aparcament disposa d'un camí escolar segur fins a l'escola Puig d'Arques.

A l'escola La Salle, es tancaran els carrers Germà Agustí i el carrer Ample, que són els dos carrers de sortida dels nens i nenes del centre. El tall es farà des de les 16.45 fins a les 17.10 h. També disposa de l'aparcament de la zona del Reliable, des del qual es pot anar caminant per un camí escolar segur fins al centre.

Esports

Protocol comarcal per a les instal·lacions esportives del Gironès

Vist el Pla d'Acció pel desconfinament esportiu de Catalunya de la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física, diferents municipis de la comarca del Gironès, han aprovat un protocol per a les instal·lacions esportives municipals, amb l'objectiu de contenir els contagis per la COVID19. A més del que detalla el Pla d'Acció pel desconfinament esportiu, les mesures del protocol acordades a la comarca del Gironès es relacionen tot seguit.

En relació als esportistes i al públic

- Els entrenaments de qualsevol disciplina esportiva i a qualsevol instal·lació, es realitzaran a porta tancada.
- Els esportistes hauran de complir amb el protocol de l'entitat esportiva a la que pertanyen.

- En les competicions esportives, es recomana limitar al màxim l'accés del públic.

En cas que les entitats esportives locals disposin dels mitjans necessaris i es comprometin a garantir les mesures d'higiene i seguretat, podran obrir l'accés de públic tenint en compte les mesures que siguin vigents per l'autoritat competent.

Les mesures complementàries que hauran d'adoptar les entitats esportives per fer-ho efectiu són:

1. Garantir un registre nominal en l'accés a la instal·lació (nom, cognom i telèfon de contacte per garantir la traçabilitat).

2. Control tèrmic. S'estableix que la temperatura màxima per accedir a la

instal·lació és de 37,4°. Les persones que resultin amb temperatures entre 37,2° i 37,4° repetiran el control de temperatura 5' després. En cas de continuar amb una temperatura entre 37,2° i 37,4°, només podran accedir amb mascareta que hauran de dur posada en tot moment, també per a realitzar la pràctica esportiva. En aquests casos, caldrà comunicar al responsable COVID de cada centre o entitat amb l'objectiu de fer-ne un seguiment i/o seguir els protocols establerts per cada centre o entitat.

3. Garantir el control de l'aforament de la instal·lació en cada moment.

4. Disposició de gel hidroalcohòlic. D'ús obligat a l'entrada de la instal·lació.

5. Ús obligatori de la mascareta en tot moment per les persones que assisteixen com a públic i per circular per la instal·lació en els cas de les esportistes.

6. Respectar la distància mínima interpersonal de 2 metres.

En el cas dels bars de les instal·lacions esportives, hauran de seguir la normativa vigent per les activitats d'hostaleria i el que prevegi el Procicat.

EN RELACIÓ A L'ÚS DELS VESTIDORS

Com a criteri general, els vestidors de les instal·lacions esportives, romanen tancats durant els entrenaments.

En les competicions, les instal·lacions que compleixin amb la normativa de la Secretaria General de l'Esport, prevista al Pla d'Acció pel desconfinament esportiu de Catalunya, podran fer ús dels vestidors per les categories superior a cadet, amb excepció dels cadets visitants que sí podran fer ús dels vestidors.

ALTRES QÜESTIONS A TENIR EN COMPTE

En aquelles activitats consecutives, s'alterarà l'horari habitual i finalitzaran 5 minuts abans de l'hora prevista i començaran 5 minuts més tard del previst per garantir la renovació d'aire i evitar possibles aglomeracions.

Aquestes mesures podran ésser modificades, en cas que s'adoptin mesures específiques per un àmbit territorial concret. Tanmateix, el present protocol es mantindrà vigent mentre la situació no evolucioni de forma favorable i no es publiqui cap modificació.

Aquest protocol l'han aprovat els següents ajuntaments: Ajuntament d'Aiguaviva, Ajuntament de Bescanó, Ajuntament de Cassà de la Selva, Ajuntament de Fornells de la Selva, Ajuntament de Girona, Ajuntament de Llagostera, Ajuntament de Llambilles, Ajuntament de Quart, Ajuntament de Salt, Ajuntament de Sant Gregori, Ajuntament de Sant Jordi Desvallés, Ajuntament de Sant Julià de Ramis i Medinyà, Ajuntament de Sarrià de Ter i Ajuntament de Vilablareix.

NOUS HORARIS A LA PISCINA

L'excepcional moment que ens ha tocat viure amb una pandèmia mai imaginable, ha sacsejat la nostra societat, de dalt a baix. A banda de la greu crisi sanitària, que és la més preocupant, no podem deixar de banda la crisi econòmica que ha provocat.

Malauradament l'Ajuntament de Cassà no n'està exempt i molts dels serveis que fins ara venia desenvolupant hauran de patir lleugeres modificacions fins que la situació econòmica es torni a regularitzar.

La Piscina Coberta n'és un cas. Aquest equipament creat per donar un servei molt recomanable i necessari per a la nostra societat, com és la pràctica esportiva com a eina per aconseguir millorar la nostra salut, ha de fer lleugers retocs per fer front a la davallada d'abonats que ha patit.

Per aquest motiu us informem que, a partir del proper 12 de setembre, la piscina reduirà lleugerament el nombre d'hores d'obertura de les seves instal·lacions, buscant, així si, que el nou horari tingui la menor afectació possible per a la majoria d'usuaris.

D'altra banda informar-vos que també de manera provisional, es donaran de baixa unes poques activitats dirigides

Nou horari d'hivern

De dilluns a dijous.....	de 7.00h a 22.00h
Divendres.....	de 7.00h a 21.00h
Dissabtes.....	de 8.00h a 14.00h
Diumenges.....	de 9.00h a 14.00h

que, ja fos per horari o pel dia que es duien a terme, tenien una mínima ocupació.

Com sempre, la informació de la programació de les activitats dirigides la podeu seguir al nostre web <https://www.cassapiscina.cat>

Esperem que la situació es torni a normalitzar al més aviat possible i pugueu tornar a gaudir dels serveis que l'equip de la piscina coberta ens ofereix.

Urbanisme - Via pública - Veïnats

Comencen les obres per la instal·lació de la xarxa de biomassa

Des de l'Ajuntament de Cassà, amb l'objectiu d'augmentar l'ús de les energies renovables per a la producció d'electricitat i usos tèrmics en edificis municipals, s'ha impulsat aquesta obra de millora que permetrà deixar de consumir combustibles fòssils per a la calefacció i aigua calenta en els edificis municipals de la Residència Geriàtrica Sant Josep i l'escola Puig d'Arques.

Aquesta obra, permetrà a l'Ajuntament de Cassà millorar la sostenibilitat municipal i seguir les directrius del PAES (Pla d'Acció per l'Energia Sostenible municipal).

L'actuació consistirà en la instal·lació de dues calderes de biomassa amb un total de 500 Kw de potència nominal que seran instal·lades a l'edifici de la Residència Geriàtrica Sant Josep. En aquest punt, també s'hi construirà una sitja per emmagatzemar l'estella de biomassa, que serà el combustible que la farà funcionar. Aquesta estella procedirà de la gestió forestal sostenible, que es podrà acreditar amb un sistema de certificació forestal (PEFC o FSC) i serà pro-

Moviment de terres i canalitzacions prèvies

vinent de boscos propers al municipi. Es preveu que s'aconseguirà reduir l'emissió de 134,49 tn de CO2 equivalents per any.

L'empresa Visió Solar SL, serà l'encarregada de fer la instal·lació i el manteniment preventiu i correctiu de la mateixa durant els tres anys següents a la seva instal·lació.

La inversió total prevista per aquesta instal·lació és de 373.067,97€, dels quals 85.000 són subvencionats per la Diputació de Girona, en el seu programa de promoció de l'ús de biomassa. 168.565,72 € han estat concedits per la línia d'ajuts a projectes d'Economia Baixa en Carboni, promo-

guts per Entitats Locals, cofinançada pel Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER) i gestionada per l'IDAE, amb l'objectiu d'aconseguir una economia més neta i sostenible, amb el lema "Una manera de fer Europa. L'Ajuntament hi aportarà un total de 153.148,00 €.

En breu també es procedirà a la instal·lació de plaques solars fotovoltaïques per autoconsum a la teulada del geriàtric, a través d'un conveni amb la Diputació de Girona, i amb fons PO FEDER de Catalunya 2014/2020, d'aquesta manera, aconseguirem que el comportament ambiental de l'equipament millori molt substancialment.

Nou passallís al veïnat d'Esclet

En el punt on la riera verdeda travessa el camí que passa per can Farrés, en direcció a l'Ermida de Sant Vicenç d'Esclet, hi ha un pas elevat fet dels anys 80 realitzat amb tubs de formigó de diàmetre 1 metre amb murs de contenció d'escullera en els trams abans del pas elevat. El fet del pas dels anys, els efectes del temporal Glòria de finals de mes de gener i els episodis de pluges intenses recents, ha fet que s'hagi creat una gorga profunda en la part per on transcorre l'aigua fent que el pas elevat quedi desancorat en la seva part inferior i també en les esculleres per tan hi ha perill que en algun moment si hi passa maquinària agrícola pesada (tractors de grans dimensions) podria col·lapsar.

Es proposa fer un passallís de formigó, que permeti transitar a peu, en bicicleta i en vehicle privat. Per la qual cosa es retirarà el pas elevat que

El pas abans de les obres i els primers moviments de terra

hi ha actualment i les esculleres laterals; es retirarà la terra d'un caixó de 28 metres de llargada per 5,5 m d'amplada; es rebaixarà uns 50 cm de terres i es reblirà amb grava rodada de 50-75 mm.; es farà una pavimentació 20 cm a nivell de la riera, amb formigó armat, i s'acabarà amb un rebaix superficial de la zona de fang aigües amunt i posterior reomplert amb rocalla de gran format. Aigües

avall es reomplirà la gorga amb terres i posterior reomplert amb rocalla de grans dimensions per tal de frenar la velocitat de l'aigua tan en l'entrada com en la sortida del passallís.

El passallís resultant tindrà una longitud total de 29 metres aproximadament, per una amplada entre 5-5,50 metres. L'obra s'ha contractat a Treballs Agrícoles Viñolas per 33450,57€.

L'Ajuntament compra la finca de can Burset

Aquest mes de setembre s'ha formalitzat la compra amb l'escriptura pública de la casa i el magatzem de can Burset, situada entre el c/ Nou i el c/ Girona, de 605 m² construïts i que dona tota la façana est a a la plaça mossèn Cinto Verdager.

A finals de l'any passat ja es va fer la reserva de crèdit per a aquesta finalitat a través de la partida d'Inversions Financerament Sostenibles corresponents a l'exercici presupostari 2019.

El març d'aquest any es va rebre l'informe del Departament de Presidència, Direcció General d'administració Local, on s'informava favorablement de l'adquisició de l'immoble.

El passat mes de juliol es van fer públics els plecs de clàusules administratius per l'adquisició directa i a finals d'agost es va fer l'obertura de pliques. El pressupost de la licitació ascendeix a la quantia de 278.915,00 euros, quantitat segons valoració realitzada pels Serveis Tècnics Municipals.

La voluntat de l'equip de govern amb aquesta compra

és la d'augmentar el nombre de places d'aparcament a la zona centre del poble. Amb l'adquisició d'aquesta finca el poble guanya m² en el centre del poble, que si primerament aniran destinats a aparcament públic en un futur llunyà es podrà fer qualsevol altre plantejament de reordenació.

NETEJA DE RECS I RIERES

Aquest mes de setembre s'han continuat els treballs de neteja de diversos recs del veïnat de les Serres, entre can Barrina i el pont de la variant.

Les obres han consistit en netejar i aprofundir els recs que reculen les aigües que provenen del Mas Cubell i desaigüen a la riera Susvalls. Amb les fortes pluges d'aquest any s'han negat repetidament aquests terrenys agrícoles.

"Sóc en Leandro i la meva mare és pacient de càncer. Vaig entendre que donar suport a la recerca també era ajudar-la a ella"

**COL-LABORA AMB L'AECC - CATALUNYA
CONTRA EL CÀNCER:
POTS FER UNA DONACIÓ A:**

BIZUM
CODI 11244 - CONCEPTE: GIRONA

SMS AL 28014
AECC GIRONA (Donació 1'20€)

**SEGUIM
AMB TU**
972 201 306

Promoció econòmica

Projecte Go Suber

L'icsuro coordina un projecte per valoritzar els subproductes de la pela del suro, el principal objectiu del qual és modernitzar la tasca d'extracció de suro (tradicionalment realitzada amb destral) mitjançant la mecanització de la lleva, l'optimització dels procediments de pela i la millora de les condicions de seguretat i salut a través de diverses iniciatives com noves mesures adaptades a les tasques de pela i el prototip d'una escala surera. A més, busca valoritzar el suro i els seus derivats per millorar la seva comercialització, a través de noves aplicacions tecnològiques i nous usos ("façanes verdes").

La muntanya surera és un ecosistema que acull un dels biòtops més rics de la Unió Europea i és un dels principals motors de l'economia de moltes zones rurals de l'àmbit mediterrani. El suro és un material amb una combinació de propietats que el fan únic i versàtil. Entre aquestes propietats destaquen la seva baixa densitat, la seva elevada resistència mecànica i al foc i la baixa conductivitat tèrmica i elèctrica. A més, és un bon aïllant tèrmic i acústic d'elevada elasticitat i bon potencial adsorbent d'alguns contaminants. Aquestes propietats fan possible el plantejament de l'ús de subproductes de suro, o suro no tapable com a material per substrat de creixement de plantes i sistemes de tractament d'aigües residuals. El desenvolupament de nous usos implicarà la valorització dels residus, donant sortida a subproductes o derivats del suro que trobaran nous mercats impulsant la bioeconomia circular.

Nous usos per a subproductes de suro i pelagrí

Una qüestió important que es planteja és l'aprofitament dels residus i del suro no tapable, tenint en compte que el granulat de suro és el destí d'almenys el 50% de la producció. Normalitzar i tipificar correctament cada tipus de suro, fent que el suro de rebuig, malbaratament o no tapable tingui un ús i no suposi un cost afegit, és un altre dels nostres objectius.

En el desenvolupament de nous usos per subproductes de suro i pelagrí, acció coordinada per la Fundació ICSuro, s'està duent a terme "una coberta verda pilot amb suro com a substrat i / o suport, aprofitant les seves característiques aïllants i bioabsorbents" per a revestiment en jardinat de façanes, on el suro s'aplica com a substrat

que permet la germinació i creixement de plantes i també com biosorbent per a la descontaminació d'aigües residuals d'edificis, així com millorar la seva eficiència energètica a causa de les propietats aïllants del material.

En el projecte GO SUBER el prototip que es proposa se centra en els sistemes de vegetació vertical d'edifici, i es planteja com un estudi comparatiu entre un sistema de gabions amb substrat o medi filtrant comercial (torba, fibra de coco i perlita) i un sistema de gabions amb substrat de granulat de suro. Durant el projecte GO SUBER s'han monitoritzat i estudiat diferents aspectes de sistema vegetal construït: percentatge de suro com a substrat, diferents espècies vegetals i el seu creixement, paràmetres fisicoquímics i descontaminació (biosorció). Els assajos de descontaminació s'estan duent a terme estudiant la biosorció d'hidrocarburs aromàtics policíclics.

La utilització de subproducte de suro per al tractament de contaminants permet solucionar dos problemes: la gestió de la biomassa de suro no utilitzable per tap i el deteriorament de la qualitat de l'aigua. La finalitat dels assajos és comprovar l'eficiència de la gestió de l'aigua i l'aportació a la millora del comportament energètic dels edificis i incentivar el rendiment econòmic i ambiental del sector forestal del suro mitjançant l'aprofitament del subproducte de la indústria.

Una coberta verda amb suro és un sistema innovador que representa una millora substancial de la competitivitat d'aquest material respecte altres sistemes que utilitzen materials no sostenibles. L'aplicació de suro implica millores a nivell tèrmic, acústic i de resistència, fet que suposa una innovació respecte als sistemes actuals.

Són socis del projecte: l'empresa Trevinca Inversions Mediambientals (coordinadors), l'empresa Coveless Enginyeria, la Confederació d'Organitzacions de Silvicultors d'Espanya (COSE), l'Institut Nacional d'Investigació i Tecnologia Agrària (INIA), l'Agència de Medi Ambient i Aigua d'Andalusia (AMAYA), la Fundació Institut Català del Suro (ICSURO), l'empresa JOGOSA Obres i Serveis i CICYTEX, a través de l'Institut del Suro, la Fusta i el Carbó Vegetal. Com a socis subcontractats: el Consorci Forestal de Catalunya, l'Associació de Deveses Ecològiques de la Província d'Huelva (ADEHECO), l'Associació de Propietaris de Muntanya Sureda d'Extremadura (APMAE), la Universitat de Còrdova (UCO) i la Fundació Comte la Vall de Salazar-ette montes.

Aquest projecte cofinançat al 80% pel fons FEADER amb un import total d'ajuda de 531.994,36 €.

Educació - Ensenyament

Mesures complementàries a les previstes al Pla d'actuació per al curs 2020 - 21 per a centres educatius en el marc de la pandèmia

El Pla d'actuació per al curs 2020-2021 per a centres educatius en el marc de la pandèmia (en endavant, Pla d'actuació), que va aprovar el PROCICAT el 3 de juliol, estableix pel que fa a la seva vigència que "totes les mesures proposades seran vigents al llarg del curs escolar i en coherència amb la realitat dels centres educatius del seu entorn. El marc que es proposa ha de ser fàcilment adaptable si es canvia el context epidemiològic."

En aquest sentit, d'acord amb les previsions de l'estat de la pandèmia en les properes setmanes a tot el territori català, es proposa que s'adaptin les següents mesures previstes en el Pla d'actuació de la manera següent:

- En relació a l'ús de mascareta, es proposa que a secundària, batxillerat, formació professional i centres de formació d'adults, l'ús de mascareta sigui obligatori també quan s'està amb el grup de convivència dins de l'aula.

- L'ús de la mascareta serà obligatòria a primària –a partir de 6 anys– quan les circumstàncies de la pandèmia en aquell territori així ho indiquin.

- En relació amb el control de símptomes, es recomana que els centres educatius facin un control diari de la temperatura dels alumnes.

- S'introdueix una nova mesura: es farà un cribratge poblacional utilitzant les escoles i instituts des de la tercera setmana de setembre segons les indicacions de vigilància epidemiològica i prioritant les escoles on hi hagi casos.

- Reunions amb famílies i persones de fora del centre educatiu: aquestes reunions han de ser telemàtiques, a excepció d'aquelles que siguin com màxim de 10 persones i imprescindibles de fer presencialment, i en les quals sempre cal aplicar totes les mesures de prevenció (mascareta, distància, rentat de mans, neteja, desinfecció i ventilació de l'espai, etc.). En els casos en què les reunions no puguin ser telemàtiques pel perfil de les persones convocades, s'habilitaran des del centre educatiu altres mecanismes de comunicació a través del telèfon mòbil.

- Reunions entre professionals del centre educatiu: aquestes reunions han de ser telemàtiques, a excepció d'aquelles que siguin com màxim de 10 persones i imprescindibles de fer

presencialment, i en les quals sempre cal aplicar totes les mesures de prevenció (mascareta, distància, rentat de mans, neteja, desinfecció i ventilació de l'espai, etc.). Durant tot l'horari escolar, cal mantenir la distància i usar la mascareta entre els i les professionals, també fora del recinte educatiu, i en les entrades i sortides dels centres.

- Priorització d'activitats a l'aire lliure: es prioritzarà la realització d'activitats a l'aire lliure respectant les distàncies físiques entre grups i les altres mesures recomanades al Pla d'actuació.

- Ús de mascaretes per a professionals adults dels centres educatius (docents, administratius i personal subaltern i de suport): al Pla d'actuació s'especifica que l'ús de mascaretes en persones adultes és recomanable en el marc dels grups estables i obligatòria fora d'aquests grups. En aquest moment es proposa que, de la mateixa manera que en qualsevol entorn comunitari, l'ús de mascareta en els centres educatius sigui obligatori per a persones adultes. Per als docents del primer i segon cicle d'educació infantil, la mascareta no serà exigible quan el seu ús, per raó de l'activitat docent, pugui interferir greument en l'objectiu pedagògic. Aquesta indicació es podria revisar segons les dades de l'evolució de la pandèmia i/o dels contagis en els centres educatius per a aquestes edats.

- Tipus de mascareta: al Pla d'actuació es proposa l'ús de mascareta higiènica amb compliment de norma UNE. En aquest moment, i vistes les darreres recomanacions, es considera que és suficient que sigui una mascareta higiènica (malgrat que si és possible, es recomana que compleixi les normes UNE).

- Espais per menjar: amb l'objectiu de maximitzar la distància física es poden habilitar dins del centre educatiu altres espais per menjar diferents del menjador, que compleixin les característiques especificades al Pla d'actuació i d'acord amb els recursos de personal autoritzats pels serveis territorials.

- Màquines expendedores d'aliments i begudes: cal aplicar-hi les mateixes mesures de neteja i desinfecció previstes al Pla d'actuació que per a les

botoneres dels ascensors.

- Ús de dutxes/vestidors: es permet la utilització de dutxes i vestidors aplicant les mesures de neteja, desinfecció i ventilació recollides al Pla d'actuació. Tal com es posa al Pla d'actuació, els vestuaris només els poden utilitzar de manera simultània els infants i adolescents d'un mateix grup de convivència estable. Tant als vestuaris com a les dutxes comunitàries cal mantenir la distància de seguretat i, per tant, el nombre de persones que els utilitzin simultàniament ha de garantir-ho.

- Educació compartida: aquells infants que comparteixen escolarització en dos centres educatius, mentre sigui possible i la situació epidemiològica ho permeti, mantenen aquesta modalitat. En el cas de que la situació epidemiològica ho requereixi, caldrà prioritzar en quin dels dos centres és més convenient que continuï l'alumne o l'alumna mentre la situació ho requereixi.

- Extraescolars: a les activitats extraescolars d'un centre hi poden participar infants i adolescents de diferents edats i grups estables. És recomanable que, en el marc de l'extraescolar, la composició del grup de participants sigui el més constant possible per facilitar la traçabilitat, de manera que es constitueixin en un segon grup estable sense canvis. L'ús de mascareta és obligatori (a excepció que hi hagi una contraindicació o es faci una pràctica esportiva) a partir dels 6 anys d'edat. Es recomana que, en la mesura del possible, es mantingui la distància física recomanada.

- Transport escolar: L'ús de la mascareta és obligatori a partir dels 6 anys i recomanable a partir dels 3 anys (si no hi ha contraindicacions). Durant els trajectes no és permès menjar ni beure. S'assignaran seients fixos per a tot el curs escolar per a cadascun dels usuaris del servei de transport escolar. Poden viatjar alumnes de diferents grups estables en el mateix servei de transport escolar, i es recomana que estiguin junts els del mateix grup estable.

Aquestes mesures s'adaptaran en funció de l'evolució i nova informació de la malaltia de què es disposi.

Reformes i millores als centres educatius

Durant el mes d'agost i principis del mes de setembre, s'ha portat a terme la major part de reformes i adequacions demanades des dels diferents centres educatius de Cassà per aquest nou curs escolar, que ja ha començat a la Llar d'Infants Municipal Taps, i que per a la resta dels centres serà el proper 14 de setembre.

La Llar d'Infants ha començat el curs, sense incidències, amb un total de 78 infants: 3 de PO, 31 de P1 i 44 de P2. A la llista d'espera, hi ha un total de 12 infants més que començaran el curs entre l'octubre i el gener del 2021. Les reunions amb les famílies van tenir lloc a finals de juliol en petits grups on se'ls va explicar el Pla d'organització i el funcionament del proper curs. Agraïm de nou la bona disposició de les educadores per ajudar a les famílies i fer possible i mantenir el servei amb els infants fins el dia 7 d'agost.

Els cinc centres de Cassà han treballat de valent per tal de començar el curs amb totes les mesures i protocols possibles que venen establerts pel Departament d'Educació i de Salut. Uns protocols que s'hauran d'anar revisant i modificant en funció de com evolucioni la situació epidemiològica.

El Puig d'Arques iniciarà el curs amb un total de 442 alumnes, l'Aldric amb 432, la Salle amb 673 i l'Institut de Cassà amb 647.

Els diferents plans d'organització presentats pels centres de Cassà han estat aprovats pel Departament d'Educació, seguint els protocols establerts. Entre d'altres coses, això implicarà que en aquest nou curs hi hauran diferents accessos per entrar i sortir dels centres escolars amb l'objectiu d'evitar aglomeracions. També es duran a terme desdoblaments de grups, mesures d'higiene i ventilació addicionals, organització de patis amb grups estables, protocols de mobilitat dels alumnes dins l'escola i protocols en el menjador. A més, cada centre ha hagut de contemplar en les seves programacions la modalitat presencial i també la telemàtica, en cas d'aïllament d'un grup, tancament parcial o total. En aquest sentit, els diferents centres de Cassà han fet arribar a les famílies i han publicat en els web del seu centre, les normatives d'aquest curs i el plans d'organització interns.

Afegir i agrair també la col·laboració i ajuda de l'inspector d'educació i del director del CAP Cassà perquè tot plegat es pugui portar a terme de la millor manera i amb la màxima seguretat possible.

CASAL DE REFORÇ D'ESTIU

El nou casal de reforç escolar d'aquest estiu organitzat per l'Ajuntament Cassà, amb la finalitat d'ajudar a l'alumnat que els centres educatius ens van derivar, ha atès una totalitat de 87 alumnes de primària i secundària. La valoració ha estat molt bona i agraïm a les mestres del casal, a les famílies i als centres de Cassà la seva implicació i col·laboració.

FORMACIÓ D'ADULTS I CURSOS

Dins l'apartat Educació de la pàgina web de l'Ajuntament hi ha la informació de l'horari, lloc on es realitza, continguts i cost de tots els cursos de formació municipal que s'ofereixen aquest any:

xen aquest any:

- Nou PTT/PFI d'auxiliar de Vivers i Jardins, per aquells alumnes que no tenen el graduat d'ESO
- Cursos d'alfabetització en llengua catalana i de català
- Alfabetització digital
- Nou Espai d'Estudi d'ESO
- Espai d'Estudi de Persones Adultes
- Curs de preparació de l'ACTIC mitjà.

També es pot consultar de manera on-line l'Oferta Formativa Municipal per al curs 2020-21 de totes les àrees que es va repartir en forma de llibret, a totes les cases de Cassà de la Selva a finals del mes de juny.

ESPAI CREC

En aquest espai s'hi duran a terme, enguany, diverses formacions. A principis de setembre s'ha canviat la teulada, s'ha buidat un magatzem per convertir-lo en lavabo i també s'han col·locat cortines noves.

SALA GALÀ

Des de Sala Galà s'han realitzat les reunions amb famílies i professorat de l'Escola de música. L'Aida Hospital es manté com a directora de l'Escola Municipal de Música dos anys més, renovables a 4. Des de l'Ajuntament li volem donar l'enhorabona i encoratjar-la a seguir portant tan bé com el curs passat la direcció i organització de l'escola, juntament amb la Concepció Planas i en Conrad Rafard.

Com a novetat, a partir d'aquest curs, es farà una reunió a finals de setembre per a les famílies de l'escola d'art.

La Sala Galà disposa un pla d'organització per a la biblioteca, l'escola de música i l'escola d'art. Alguns tècnics de l'Ajuntament han vingut a comprovar que les diferents aules complissin amb els protocols de tamany i ventilació, s'ha netejat la façana de l'edifici, s'ha canviat el terra del primer pis de l'escola de música i s'han adequat els

espais i senyalitzat segons les normes rebudes des del Departament.

Com a novetat, també, informar que a finals d'aquest curs, des de Sala Galà es passarà una enquesta de valoració de famílies, per tal que ens puguin fer arribar totes les suggerències i propostes que desitgin.

Fins a dia 9 de setembre hi ha un total de 32 inscripcions en cursos diversos (ioga, gimnàstica suau, monogràfics de lleure i taller poètic), 34 inscripcions a l'escola d'Art i 139 inscripcions a l'escola de música.

PERE BOSCH BARRERA
Arquitecte
EDUARD FUSTÉ BOSCH
Arquitecte

www.pbosch.cat
pereb@coac.cat
Tel. 972 460 730

Centre Cultural Sala Galà

Implantem mesures sanitàries per garantir la seguretat

El Centre Cultural Sala Galà es prepara per encetar el curs 2020-2021, que vindrà marcat per la gestió sanitària vers la CoVid-19 què ha obligat a prendre diferents mesures de seguretat i sanitàries. S' han pres totes les mesures i protocols que venen establerts pel Departament d'Educació i de Salut.

Aquests protocols es podran revisar i modificar en funció de com evolucioni la situació epidemiològica. En aquest sentit, el centre cultural ha fet arribar a les famílies i alumnes, i han publicat en el seus web, les circulars amb les normatives i protocols d'aquest curs i el plans d'organització telemàtica en cas de confinament.

Els alumnes estan organitzats en grups estables. Com podeu veure a les fotos, el centre disposa de gel hidroalcohòlic a llocs específics repartits per tot el centre, que serà d'ús obligat per entrar i sortir de les classes i del propi centre de la mateixa manera que l'ús de la mascareta de protecció. S'ha compartimentat l'entrada per tal que hi hagi un espai d'alumnes i així organitzar les entrades i sortides de les classes grupals de l'escola de música i d'art. També s'ha marcat en fletxes els itineraris de pas pel centre per evitar encreuaments i aglomeracions. Es disposa de cartells informatius que aconsellen i recorden les mesures de prevenció establertes i, com a mesura excepcional, s'ha limitat l'espai en les sales d'espera on l'ús queda restringit.

Per a més informació us animem a consultar el nostre web salagala.cat on donem tota la informació relativa a la seguretat sanitària i a l'oferta de cursos del centre.

CAFÈ PIZZERIA

DOSMILDOTZE

PLAÇA DE LA COMA, 15. CASSÀ DE LA SELVA

972462203

CARLES RODRIGUEZ VILAHUR

Telf. 680 17 57 01

Construccions & Reformes VILAHUR

Àrea de Joventut

L'espai jove l'Escorxador obrirà les portes l'1 d'octubre

Després dels mesos de confinament i un cop ben endinsats a la nova normalitat i arrancat el curs escolar, l'Espai Jove L'Escorxador es disposa a obrir les portes amb totes les mesures de seguretat i d'higiene per combatre la COVID-19. A partir de l'1 d'Octubre l'Espai Jove l'Escorxador tornarà a obrir amb els horaris habituals d'abans de la pandèmia, per tant, totes les tardes de dimarts a divendres de 16 a 19h. S'han establert uns protocols de seguretat i higiene que garanteixen un espai segur, on s'hi reactivaran les Tardes Joves i totes les activitats. Podreu consultar la programació mensual d'activitats a la pàgina web de l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament (www.cassajove.cat) i a les seves xarxes socials.

Pel que fa al Punt d'Informació Juvenil (PIJ), que també està situat físicament a l'Escorxador, s'atendrà de forma telemàtica a través telèfon i del whatsapp de joventut 669 166 000, o de forma presencial demanant cita prèvia a través d'aquest mateix número o al correu info@cassajove.cat.

Escola Municipal de Música Pere Mercader

Encetem un curs que serà atípic

Després de finalitzar el període d'inscripcions, els dies 7 i 8 de setembre es va dur a terme la tria d'hores d'instrument amb totes les precaucions sanitàries: gent espaiada, mantenint les distàncies, gel hidroalcohòlic, entre d'altres mesures.

Aquella mateixa setmana es van fer les reunions tant de l'equip de docents com la de famílies, enguany ambdues de forma telemàtica. En aquestes reunions es va exposar el programa de treball previst, el calendari i el protocol COVID del centre cultural Sala Galà, acompanyat d'un torn de preguntes final. Recomanem que les famílies que tinguin algun dubte es posin contacte amb el coordinador de l'escola o bé demanin cita prèvia al punt d'informació del centre.

Encarem aquest començament de curs atípic amb molts reptes per da-

rant, però també sabent com hem d'actuar. Les classes es prioritzaran sempre de forma presencial i amb mascaretes, i es té un pla de treball telemàtic a punt per si la situació ho requereix. En qualsevol cas, iniciem amb molta il·lusió el curs i amb ganes de retrobar-nos després de tants dies.

Esperem que l'experiència de l'últim trimestre del curs anterior ens faciliti tant a alumnes com a professors el desenvolupament de les classes, i no només fent un manteniment del nivell en cas de confinament sinó que es progressi adequadament en els continguts del curs.

També quedaran condicionats els concerts i altres audicions, que, en cas de fer-se presencials, es faran prenent les mesures adequades (d'aforament menor i en espais oberts). En qualsevol cas, es mantin-

drà un contacte fluid amb les famílies per fer arribar la informació essencial que es vagi actualitzant.

Agraïm a les famílies la confiança que ens fan, un any més, duent els seus fills i filles al centre. Que la música romangui per sobre de les circumstàncies actuals com un llimb d'aprenentatge i esbarjo al que ens puguem aferrar.

I per si hi ha algú que encara s'ho està pensant, l'animem a apuntar-se a l'escola, que el període de matrícula seguirà obert. A més a més, es disposa gratuïtament de banc d'instruments per aquelles famílies que ho desitgin.

Que la música torni a sonar a la Sala Galà!

Aida Hospital / Directora de l'Escola de Música Municipal Pere Mercader

40 Anys
d'Experiència ens
avalen

Freixas i Freixas s.l.

Construïm Idees!!

La feina és la nostra garantia!

VOLS FER OBRES?

- Reforma
- Obra nova
- Assessorament tècnic
- Restauració de masies
- Renovació de banys i cuines
- Venda de sòl industrial a Cassà i Camplong

Per a més informació: 972.46.35.23

Imatges de la mostra artística preparada per Josep Vilallonga i Lola Barranco en una antiga pedrera de les Gavarres.

Escola Municipal d'Art Josep Lloveras

Festival Art i Gavarres 2020

Centre de podologia

Sara Blanquera i Cañigueral
Podòleg col·legiat núm. 960

Mútues concertades: DKV, Medifiatc, Sanitas, Mútua General de Catalunya, CASER

Hores convingudes
C/ Avall, 11
17244 CASSÀ DE LA SELVA

Tels. 972 460 769
629 305 287

El passat 5 de setembre es va inaugurar el Festival Artigavarres 2020 organitzat pel Consorci de les Gavarres amb la col·laboració dels diferents municipis participants. Enguany, hi han participat 21 artistes, dos dels quals a Cassà i dels que ja us varem parlar a l'últim article de Llumiguia. En aquesta ocasió us volem compartir unes imatges de l'obra resultant de la intervenció de Lola Barranco i Josep Vilallonga al paratge de Can Vilallonga, on la podeu visitar fins que la natura i els brètols ens ho permetin. També us convidem a fer la ruta a totes les altres intervencions artístiques a Llagostera, Mont-ras, la Bisbal, Cruïlles, Monells, Sant Sadurn de l'Heura, Celrà i Girona. No deixeu perdre l'ocasió, val molt la pena.

Per a més informació podeu consultar el web del festival a www.artigavarres.cat

Mariona Puigbaldoyra / Coordinadora de l'Escola d'art Josep Lloveras

Biblioteca Municipal de Cassà de la Selva

Neteja i reorganització

Durant el mes d'agost hem aprofitat per posar ordre, esporgar i reorganitzar la secció de llibres juvenils. Així, a partir d'ara els joves majors de 14 anys trobaran tot el que els pot interessar al primer pis de la biblioteca, a la Zona Jove. Novel·la, còmics, àlbums il·lustrats, llibres documentals, etc.

Amb aquest canvi volem potenciar i acostar els joves a la literatura, donant-los un espai propi i una col·lecció cuidada i seleccionada amb lectures diverses i interessants.

A més hem guanyat espai a la zona infantil, a la secció de Llegeixo molt bé, per a nens i nenes de 9 a 14 anys, i a la secció de Llibres de coneixements. Dues col·leccions que afortunadament no paren de créixer. Us convidem a fer-hi un cop d'ull. Ha quedat molt bé!

Des de l'1 de setembre tenim nou horari, per garantir el protocol i les mesures sanitàries per a la prevenció de la COVID-19. L'horari d'obertura de la biblioteca és: matins de dimecres i dijous de 10 a 13h i dissabtes de 10 a 14h. Tardes de dilluns a divendres de 15.30 a 19.30h.

Tot i la situació sanitària des de la biblioteca volem continuar acostant la lectura, la cultura i el nostre amor pels llibres a tothom. Per això reprenem les activitats amb moltes ganes i amb totes les mesures sanitàries, perquè sentiu que la cultura i la biblioteca són segures.

Per aquest darrer trimestre hem programat de nou sessions de biblionadons i hores del conte, que enguany canviaran d'ubicació, les farem a l'Escorxador, i seran totes amb inscripció

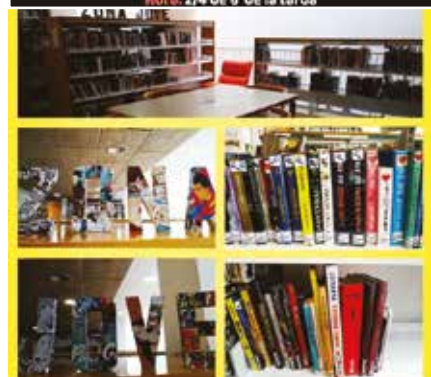
ons prèvies i aforament limitat.

Dilluns, 7 de setembre va començar el club de lectura (foto superior) que condueix l'Assum Guardiola de Factoria de Lletres. Van comentar l'obra "Allò que vaig estimar", la novel·la més coneguda de Siri Hustvedt.

També us proposem cursos monogràfics d'informàtica que durem a terme a Sala Galà i la tercera edició del taller de poesia, conduït per en Lluís Freixas.

Com cada any a més continuem amb els clubs de lectura, dos d'adults i un de juvenil per a joves a partir de 13 anys. Encara hi ha places disponibles!

I la nova proposta del Club de lectura Llegir el teatre. Ens trobarem per comentar 5 obres de la programació que proposa el TNC aquesta temporada 2020/21. Si hi estàs interessat/da posat en contacte amb nosaltres!

Recomanacions:

PER A ADULTS: Gent normal de Sally Rooney

En Connell i la Marianne provenen de dos mons molt diferents. La Marianne és una noia poc sociable, solitària i inadaptada; en Connell és el noi més popular de l'institut i el fill de la dona de fer feines de la mansió on viu la Marianne. Malgrat les diferències socials neix entre ells una connexió molt especial que durant molt de temps mantindran en secret.

Gent normal és una novel·la que ens parla de comunicació, de sentiments, de relacions de poder, d'amor. Les persones es poden canviar unes a les altres? Això és el que es planteja Rooney en aquesta novel·la que tot i que és d'aparença senzilla i sense artificis, amb un estil precís i molt addictiu, té molta força i arriba a commoure el lector.

PER A JOVES: La guerra dels botons.

Els protagonistes d'aquesta història són una colla d'infants que viuen en un poble de Polònia durant l'esclat de la Primera Guerra Mundial. La presència dels soldats russos al poble ha generat tensió en l'ambient. Els nois un dia decideixen posar-se a prova i fan una estúpida juguesca: qui d'ells serà capaç de robar el botó de més valor d'un soldat? Aquest perillós i excitant repte, però, els pot sortir

molt car.

Amb aquesta novel·la històrica, Avi atrapa el lector fins al final. El ritme és trepidant, àgil i resulta una lectura molt amena i senzilla, que pot incomodar a estones però que resulta d'allò més interessant.

Meteorològiques

AGOST 2020

Temperatures:

Mitjana del mes: 24,09°C.
 La mitjana d'agost de Cassà és de 23,58° (+ 0,51°)
 Màxima absoluta: 37,1°C dia 1 a la una menys 4 minuts del migdia.
 Mínima absoluta: 9,1 °C el dia 31 a les 7 i onze minuts del matí.
 Mitjana de les màximes: 31,18 °C
 Mitjana de les mínimes: 16,5 °C

Pluja

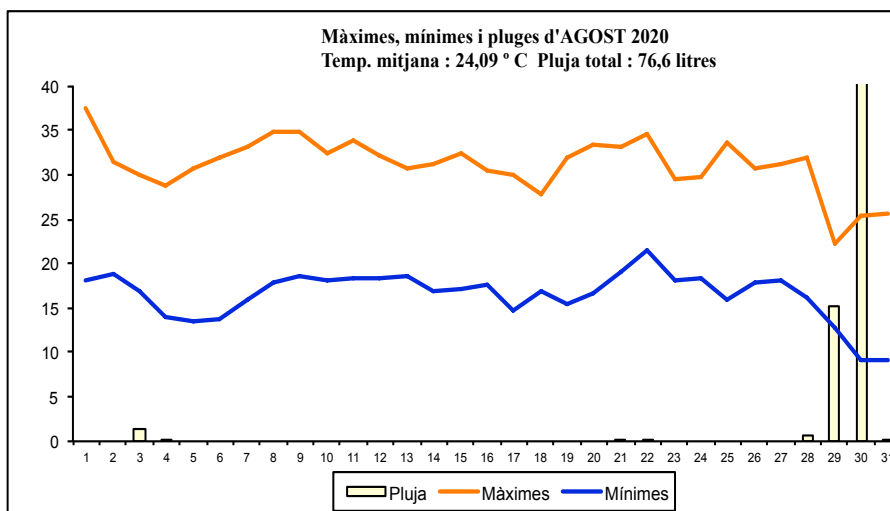
Pluja total: 76,6 litres. La mitjana de juliol és de 52,63

Sis dies amb precipitació:

Dia 3	1,4 l
Dia 21	0,2 l
Dia 22	0,2 l
Dia 28	0,7 l
Dia 29	15,3 l
Dia 30	58,6 l

AGOST NORMAL, PERÒ AMB PRECIPITACIÓ IRREGULAR

La característica principal d'aquest agost ha estat la irregularitat en la pluja. Si bé s'ha estat pràcticament tot el mes sense ploure, als darrers dies hi ha hagut un estrup de precipitació, destacant el 30 amb prop de 60 litres

amb un fort acompanyament de llamps i trons. Aquest fenomen ha fet que la mitjana de precipitació hagi excedit prop de 25 litres la mitjana.

Pel que fa a la temperatura, ha enregistrat valors normals, però sense excessos en les màximes, llevat la del primer dia. El que sí que destacarem serà la mínima del darrer dia: 9,1°, que poc se n'ha faltat per batre el rècord del mes, només varen ser inferiors els agostos dels anys 1981 i 1985 que arribaren a 9°.

Recordem que es poden seguir les dades meteorològiques en directe a l'observatori de l'Ajuntament. L'enllaç és: cassa.cat/meteo/

Policia Local

ACCIDENTS MES D'AGOST

Accidents amb danys materials

Dia 26: - C/ Músic Coll. Vehícles implicats: Beta Trueba i Fiat Doblo

Can Fosa, 14 (darrere el Restaurant Mas Canyet)
 17459 CAMPLLONG (Girona)
 T 972 461 366 | T Mòb. 609 257 232 (WHATSAPP)
www.cuinafortta.com

Defuncions

AGOST 2020

**Clara
Abril
Olmedo**

Va morir el 3 d'agost de 2020 a l'edat de 86 anys; era vídua de Patrici Serret Sans i deixa una filla, Isabel. La cerimònia exequial es va celebrar el 4 d'agost, a les 5 de la tarda, a la Sala de Cerimònies del Tanatori de Cassà de la Selva.

Avui m'acomio de tu, mare. Per fi t'he pogut acariciar i besar-te amb la fredor que envoltava el teu cos. Aquesta fredor que tots coneixem quan la nostra llum se'n va...

La meua mà acariciant la teua mà inerta, els meus llavis besant el teu front...

El contrast de la meua calor a la fredor del teu cos, i la pau envoltada de silenci per dir-nos el nostre últim adeu, només tu i jo.

Sempre nostre, sempre teus.

Isabel Serret i Abril

Ramona Mayol Esteba

Va morir el 5 d'agost de 2020 a l'edat de 75 anys; era vídua de Joan Coll Bueno i deixa tres fills: Vanessa, Carles i Tània. La cerimònia exequial es va celebrar el 7 d'agost, a les 10 del matí, a la Sala de Cerimònies del Tanatori de Cassà de la Selva.

Joan Sánchez Lozano

Va morir el 9 d'agost de 2020 a l'edat de 81 anys; era casat amb Teresa Sánchez González i deixa quatre fills: Elías, José Antonio, Maite i Domingo. La cerimònia exequial es va celebrar el 7 d'agost, a les 10 del matí, a la Sala de Cerimònies del Tanatori de Cassà de la Selva.

**Esteve
Prunell
Domingo**

Va morir el 13 d'agost de 2020 a l'edat de 89 anys; era vidu de Maria Barnés Miquel i deixa cinc fills: Nuri, Maria, Jordi, Rosa Maria i Robert. La cerimònia exequial es va celebrar el 15 d'agost, a 2/4 de 10 del matí, a la Sala de Cerimònies del Tanatori de Cassà de la Selva.

Les persones que hem estimat no ens abandonen mai; no són físicament amb nosaltres, però en sentim la presència en forma de record. Pare, hem sigut molt afortunats de tenir-te; sempre t'estimarem i et portarem en el cos.

La teua família

**Maria
Ferrer
Matas**

Va morir el 13 d'agost de 2020 a l'edat de 91 anys; era vídua d'Emili Batlle Gevani i deixa dos fills: Ferran i Angelina. La cerimònia exequial es va celebrar el 15 d'agost, a la una del migdia, a la Sala de Cerimònies del Tanatori de Cassà de la Selva.

El 13 d'agost ens va deixar la Maria Ferrer Matas, la "Maria de les

mitges". El seu sepeli va ser el dia del seu Sant, Sta Maria.

Tenia 91 anys i les comes ja no l'acompanyaven, feia temps que no ballava sardanes (que tant li agradava). Era una dona forta i de força, d'ulls blaus i mirada de fura, sempre ben pentinada amb "l'onda de la Margaret Thatcher".

Durant molts anys va collir punt de mitja. Ara aquesta feina és completament desconeguda, però anys enra que les mitges eren més cares (o pot ser la butxaca més escassa) quan se'ls feia una carrera la meua baba (àvia) collia el punt de la mitja per tancar la carrera. Gairebé totes les dones del poble passaven pel carrer Raval a portar o recollir mitges.

Era una dona amb una ferma fe cristiana, per tant allà on sigui continuarà cuidant dels nostres.

Aprofitem aquestes línies per agrair les mostres de condol.

Família de Maria Ferrer Matas

Victòria Horcajo Viejo

Va morir el 16 d'agost de 2020 a l'edat de 94 anys; era vídua de Gaspar Casals i Joan i deixa un fill, Joan. La cerimònia exequial es va celebrar el 18 d'agost, a dos quarts d'una del migdia, a la Sala de Cerimònies del Tanatori de Cassà de la Selva.

Joaquim Serret Sanz

Va morir el 18 d'agost de 2020 a l'edat de 84 anys; era casat amb Carmen Olmos García i deixa tres filles: Lluïsa, Montse i Sandra.

Tanatori de Cassà de la Selva

Pensa en els teus, deixa-ho tot resolt

Electium és un nou concepte en serveis funeraris que ofereix la possibilitat de contractar en vida el teu funeral i evitar a la família la presa de decisions i el pagament en un moment tan dur com és la pèrdua d'un ésser estimat.

A més, permet decidir fins l'últim detall atorgant la màxima personalització al servei. Electium va adreçat a persones que no disposen d'una assegurança de decessos i que vulguin deixar solucionat tot el que gira entorn el funeral.

Més informació al mateix Tanatori de Cassà de la Selva

634 919 449

david@funus.cat

Bona part de l'equip de Càritas Cassà després de rebre el guardó, davant el monument a Josep Dalmàs.

Càritas Cassà rep el guardó Josep Dalmàs 2020

La secció local d'Esquerra Republicana de Catalunya va lliurar l'11 de setembre passat el XVIè guardó Josep Dalmàs a Càritas Cassà de la Selva per la seva tasca al llarg de més de trenta anys de servei als més desafavorits de la població.

La directora de Càritas Diocesana, Dolors Puigdevall, va estar present a l'acte, juntament amb la presidenta de Càritas Cassà, M. Dolors Saura, acompanyades per voluntaris de la mateixa entitat.

Aquestes són algunes de les paraules que les dues representants van dirigir a tots els assistents a l'acte:

(Dolors Puigdevall) "Dalmàs era un home del poble, amb l'ideal de canvi social i que va ajudar a preservar la integritat de totes les persones del poble, més enllà de les seves creences.

Càritas la formem equips de persones voluntàries del poble, disposades a destinar una mica del nostre temps a d'altres persones del poble, i ho fem a través de projectes...

Per les persones voluntàries de Càritas –que el nostre referent és el "bon samarità" evangèlic, aquell que té cura d'una persona enemiga del seu poble–, tenim molt clar que totes les persones tenim la mateixa dignitat i que en moments determinats pal·liem EL QUE JA HAURIA D'ESTAR ASSEGURAT COM A DRETS BÀSICS, però que mai perdem l'esperança i entenem que, de manera molt discreta, col·laborem a posar un granet de sorra perquè, com a societat, caminem

Solucions informàtiques empresarials:

- Assessorament personalitzat
- Manteniment informàtic
- Venda i reparació de components informàtics
- Solucions mòbils per a smartphone
- Traslada la teva oficina al núvol
- Aplicació de gestió integral MGest:

- Facturació, producció i comptabilitat
- Enllaç amb web i comerç electrònic
- Centralització d'oficines i punts de venda
- Disponible en versió local o al núvol
- Personalitzable a mida de l'empresa
- Integració amb balances i caixes de cobrament

www.moncasoft.com · info@moncasoft.com · Ctra. Provincial, 150 · 17244 Cassà de la Selva (Girona) · T. 972 46 21 73

cap aquest horitzó que va marcar a nivell mundial la Declaració Universal dels Drets Humans.

Malgrat tants errors, continuem tenint raó en moltes coses justes que ens refusen. En l'onze de setembre d'aquest any incert, estrany, dramàtic, amb problemes immensos, convé saber i fer saber que seguim aquí, que no claudiquem, que la lluita continua.

I, acabo amb un fragment final d'un poema d'11 de setembre d'anys enrere de David Jou, físic i poeta de casa nostra, que podria ser també el d'enguany:

'Podríem, entre tots, fer feina de profit, salvar-nos les arrels, crear riquesa nova, i en una temporada de no tant de neguit, florir, saltar, sorprendre i aclaparar l'oblit amb una gesta bell, després del temps de prova.'

(M. Dolors Saura) "Avui les mesures sanitàries han complicat la feina de tot el voluntariat, especialment les persones més grans o amb factors de risc, però el compromís ha continuat i nous voluntaris s'han incorporat al servei d'aliments.

Càritas al nostre poble començà amb un petit grup de voluntaris que es va renovar i ampliar quan va arribar a Cassà mossèn Pere Casals. Fins aquest moment hi havia les Conferències de Sant Vicenç de Paül que estaven formades per un grup de senyores, que anaven a visitar les famílies més necessitades per ajudar-les amb el que els fes falta, sobretot aliments i diners. Algunes senyores provenien de l'Auxili Social. Un primer pas va ser repartir la llet en pols procedent d'Estats Units. Aquest fet aglutinador va ser una de les causes d'unió dels voluntaris.

Els primers col·laboradors van començar a fer lots d'aliments per a gent necessitada, també feien donatius a les famílies nombroses, als malalts i als que tenien alguna mancança. Els donatius es feien en metàl·lic i es treien de la Parròquia. En aquells moments el senyor rector era Josep Xutglà. Encarregaven a una botiga del poble que prepararessin els lots de menjar i els beneficiaris ho recollien a la mateixa botiga.

Quan va arribar el nou rector, Pere Casals, l'any 1987, van quedar el doctor Rusalleda, Jordi Vilahur i Margarita Vila, i ja van formar un grup impulsor perquè hi havia més feina. Van entrar Narcís Oller, Joan i Quim Dausà, Manel Miralles, M. Dolors Juliol i Maria Culubret. Estem parlant de finals dels anys 80.

Es va veure que es necessitaven uns locals perquè fins aquells moments dues persones del grup anaven a la rectoria per si hi havia necessitats d'acollida, d'aliments o de roba. Es va habilitar l'antiga presó, la Torre Salvana, i els locals de sobre la Sagristia per a rober i el local de la plaça de Sant Pere.

Es van començar els contactes amb Càritas Arxiprestal i va sortir la primera junta oficial amb el doctor Rusalleda de president i Manel Miralles de secretari i tresorer, que va continuar fins a l'any 2013.

Fa més de tres dècades que el voluntariat de Càritas Cassà té el compromís de treballar per a les persones que pateixen situacions de pobresa i exclusió.

Càritas va començar a principis dels 90 a fer els primers lots per a les famílies derivades de Serveis Socials. Uns 200 cada mes. Molts aliments els portaven els voluntaris i altres venien del Banc dels Aliments.

Des de fa uns anys disposem d'uns locals molt adients i d'unes ajudes econòmiques provinents de l'Ajuntament. Actualment hem canviat el sistema de lots per un servei d'aliments més digne i més individualitzat. Juntament amb això hem introduït la informatització a nivell local i arxiprestal.

Aprofitem aquesta celebració per donar les gràcies als voluntaris actuals i recordar totes les persones que des del començament ens han ofert la seva dedicació, esforç

NOU CURS DE CATEQUESI - etapes, cursos, dies i horari -

La catequesi es fa cada quinze dies				
ETAPES	CURS	EDAT	CASSÀ	LLAGOSTERA
INICIACIÓ	Primer	7 anys (2n Primària)	Divendres d'1/4 6 a 3/4 de 7 tarda (17:15 a 18:45 tarda)	Dimecres de 5 a 2/4 7 tarda (17:00 a 18:30 tarda)
	Segon	8 anys (3r Primària)	Dilluns d'1/4 6 a 3/4 de 7 tarda (17:15 a 18:45 tarda)	Dimecres de 5 a 2/4 7 tarda (17:00 a 18:30 tarda)
SEGUIMENT	Primer i Segon	9/10 anys (4t i 5è Primària)	Dilluns d'1/4 6 a 3/4 de 7 tarda (17:15 a 18:45 tarda)	Divendres de 2/4 6 a 7 tarda (17:30 a 19:00 tarda)
PROFESSIÓ de FE	Primer	11 anys (6è Primària)	Dilluns d'1/4 6 a 3/4 de 7 tarda (17:15 a 18:45 tarda)	Divendres de 2/4 6 a 7 tarda (17:30 a 19:00 tarda)
	Segon	12 anys (1r ESO)	Dijous d'1/4 6 a 3/4 de 7 tarda (17:15 a 18:45 tarda)	
CONFIRMACIÓ	Primer i Segon	13/14 anys (2n i 3r ESO)	Dilluns d'1/4 6 a 3/4 de 7 tarda (17:15 a 18:45 tarda)	Divendres de 2/4 6 a 7 tarda (17:30 a 19:00 tarda)

INSCRIPCIONS: dies, hores i lloc	
CASSÀ DE LA SELVA	→ 28, 29 i 30 de Setembre, de 5 a 7 tarda → També el dimecres, dia 30, d'11 a 1 del migdia → A la Rectoria (c/ Rvd. Joaquim Bosch, 2)
LLAGOSTERA	→ 1 i 2 d'Octubre, de 5 a 7 de la tarda → També el dijous, dia 1, d'11 a 2/4 d'1 del migdia → A la Rectoria (c/ Processó, 3)

i el seu suport.

També volem agrair a l'agrupació d'Esquerra Republicana de Cassà aquest reconeixement i el que fa anys dedica a l'alcalde de Cassà durant la Guerra Civil.

Un reconeixement també per als seus nets, la Nuri i en Josep i a tota la família, perquè segueixin l'exemple del seu avi.

Des de Càritas Cassà moltes gràcies pel col·laborar amb nosaltres, per portar endavant aquest projecte de solidaritat i compromís.

BONA DIADA!"

NOU CURS DE CATEQUESI

A la graella que s'adjunta s'especifiquen les diferents etapes, horaris... i les dates de les inscripcions de la catequesi a les dues parròquies de Cassà de la Selva i Llagostera. Aquestes dues parròquies comparteixen el mateix funcionament i programació. I els catequistes d'ambdues parròquies treballen de manera coordinada, tant en la programació com en l'execució dels continguts.

Enric Plantés i Badosa

TOTTAN

TOT EN TANCAMENTS DE ALUMINI I PVC

- Finestres de PVC o alumini
- Mallorquines
- Mosquiteres
- Porticons
- Tancaments de terrasses
- Persianes
- Tanques i portes de jardí
- Mampares de bany
- Portes seccionals
- Automatismes

C/ Indústria, 41, baixos
17244 Cassà de la Selva

Tels: 680 622 113
676 888 720

www.tottan.com
e.: info@tottan.com

Càbana dels Esparvers

Al cim del Canigó

Ruta pel Pirineu Oriental en temps de Covid

L'estiu del 2016 la ruta de la Colla Excursionista va acabar als Estanys de la Pera, al poble d'Aransa. Aquí acabava la travessada al Pirineu per etapes estivals, començada el 2011 a Hondarribia (País Basc). La intenció era arribar al Mediterrani, però els al·licients eren escassos en ser una zona ja molt coneguda. Que si ho farem una Setmana Santa, que si ho farem en tres o quatre caps de setmana llargs,... La qüestió és que havien passat quatre anys i no havíem fet ni una etapa més. I ha hagut de ser el maleït coronavirus i les restriccions de mobilitat imposades, que ens han fet tornar al nostre Pirineu estimat.

Les condicions amb què s'ha preparat aquesta ruta no han sigut fàcils: Incertesa per saber si la podríem fer; Limitacions de places en els refugis; Tancament o no de fronteres; Estaríem lliures de Covid els participants?....

La ruta dissenyada ha passat per tres països, fent nit en dos refugis catalans, un d'andorrà i dues gites d'etapa i dos refugis francesos. Les condicions de pernoctació en cadascun d'ells ha sigut diferent. Als refugis catalans dels Estanys de la Pera i de Malniu, més aviat petits, l'aforament era del 40% amb les mesures higièniques adequades. Al refugi andorrà de l'estany de l'Illa, al capdamunt de la Vall del riu Madriu, presa de temperatura corporal i test ràpid d'anticossos per detectar possibles infeccions per Covid-19. Si hagués hagut algun cas positiu, no hagués entrat cap dels 10 integrants del grup. Per sort, després d'esperar una bona estona van sortir totes les proves negatives i vam poder entrar al refugi per refer-nos de la remullada que havíem patit baixant del coll de Vallcibera, amb pedregada inclosa. Aquest magnífic refugi, nou des del 2017, el gestiona una em-

presa del grup Grandvalira i s'hi aplica també, la restricció de l'aforament al 40%. A França, la qüestió ja era una altra. Els aforaments no estaven limitats ni als refugis ni a les gites d'etapa, i els refugis del Canigó -Merialles i Cortalets-, no són pas petits, justament. L'ús de les mascaretes tampoc estava generalitzat, tot i ser obligatori el seu ús en locals tancats des del 20 de juliol, com vam poder comprovar, en acabar la ruta, en els cartells que hi havia penjats pels carrers del poble de Prada de Conflent. I el president Macron, recomanant als francesos a no venir de vacances a Catalunya!

Després de tota aquesta introducció referent a com ens ha condicionat la ruta d'enguany, us explicaré per on vam caminar durant vuit dies magnífics.

ETAPA A ETAPA

1a etapa. El viatge. De St. Miquel

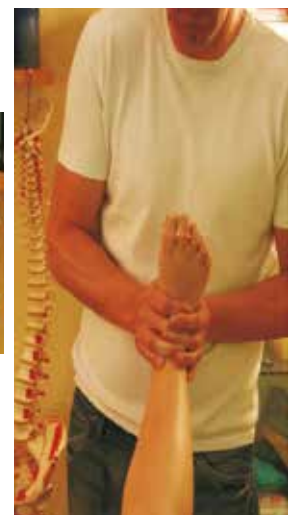
Marc Pagès Rusalleda
Fisioteràpia col.1911
Recuperació funcional
Osteopatia
C/Ramon Llull núm.13
17244 Cassà de la Selva
Mòbil 609 77 25 93

Marc Pagès Rusalleda

Osteòpata per la Universitat E.O.B. (Barcelona) i per la Universitat de Maidstone (Anglaterra)

Hores convingudes. Telf. 609 77 25 93

de Cuixà (deixem els cotxes a punt per a l'últim dia) a l'estació d'esquí de fons d'Aransa, en taxi. Pujada fins el refugi dels estanys de la Pera. Desnivell: +600 m.

2a etapa. Anem de carena. Del Refugi dels Estanys de la Pera (2.358 m) al Refugi de l'Illa, Andorra, (2.488 m). Desnivell: +1.300 m, -1.200 m

Itinerari: Pic de la Colilla, Pic del Tossal Boinar, Pic de Coma Extremera, Pic de Setut, Tossa Plana de Lles (2.916 m) i Coll de Vallcibera.

3a etapa. Pel GR-11. Del Refugi de l'Illa (2.488 m) al Refugi de Malniu, Meranges (2.130 m). Desnivell: +800 m, -1.100 m

Itinerari: Vallcibera, cabana dels Esparvers, Refugi d'Engorgs, Refugi de Malniu.

4a etapa. La variada, amb turisme inclòs. Del Refugi de Malniu a Puigcerdà pel GR-11. Desnivell: +100 m, -1.100 m.

Viatge en el Tren Groc des de la Guingueta d'Ix fins a Planés.

5a etapa. La reina i solitària. Planés-Nyer (tram neutralitzat). Del poble de Nyer al poble de Mentet. Desnivell: +1.300 m, -500 m

Itinerari: Nyer, Pas del Grau, Coll de la Pargonella, Serra del Reinal, Mentet.

6a etapa. Pel GR-10 i el coll de la botifarra. De Mentet (1.550 m) al refugi de Merialles del Canigó (1.718 m). Desnivell: +1.000 m, -900 m

Itinerari: Mentet, Port de Mentet, Pi, Coll de la Botifarra, Mates Roges, Refugi de Merialles.

7a etapa. La Pica del Canigó. Del Refugi de Merialles al Refugi de Cortalets pujant a la Pica del Canigó (2.784 m) per la xemeneia. Desnivell: +1.100 m, -650 m

Itinerari: Refugi de Merialles (1.718 m), Jassa de Cadí, Canigó, Refugi de Cortalets (2.150 m)

8a etapa. La darrera i va de baixada. Del Refugi de Cortalets a St. Miquel de Cuixà al poble de Taurinyà

Desnivell: -1.600 m

Les dades totals: 100 kms, 6.000 m de desnivell positiu i 7.000 m de desnivell negatiu.

Ja falta menys per arribar al mar!

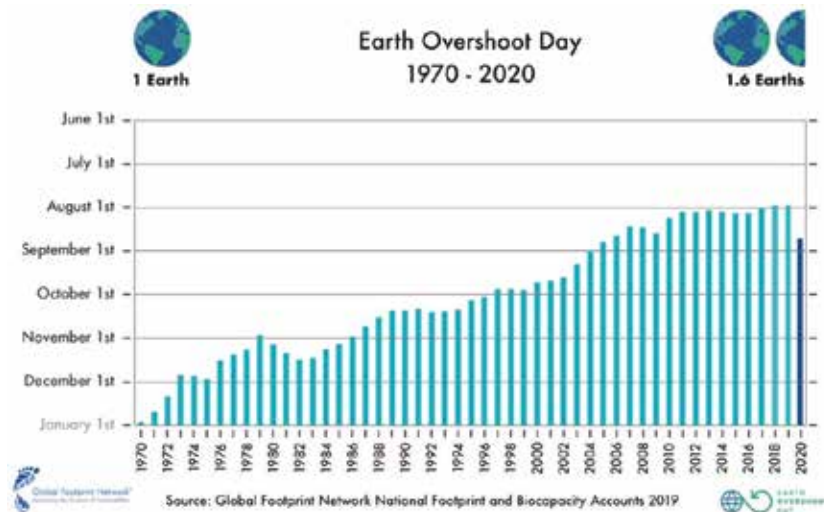

Text i fotos: **Dolors Rubirola**

A les imatges d'aquesta pàgina: camí cap al pic del Canigó; sopant a l'Orri de Planés; sortint del refugi de Cortalets; i deixant enrere els Estanys de la Pera.

L'institut de recerca internacional "Global Footprint Network" calcula el balanç entre el que produeix la Terra cada any i el que gasta l'home. Aquest balanç és NEGATIU en contra de la Terra des del 1970, i amb una diferència cada vegada més important. Això vol dir que, any rere any, esgotem més aviat els recursos que produeix la Terra. Fixeu-vos que, com més llarga és la barra de l'any a la gràfica, més aviat s'acaben els recursos generats aquell any. Excepte l'any 2020, en què la Covid-19 ha sotragat molt fortament les activitats humanes; per això, l'última barra és més curta que la penúltima. Per no disminuir el capital viu, necessitariem 1,6 terres per abastir-nos!

Reduïm el nostre deute ecològic amb la Terra!

...anem amb bicicleta fins a la Font de Panedes!

La Covid-19 resulta perjudicial a nivell planetari per a l'espècie humana: de moment, centenars de milers de morts a tot el món [xifra oficial de worldometers.info/coronavirus del dia 9 de setembre passat: 901.932 morts], amb moltíssims casos tancats [27.743.101, és a dir, casos de gent afectada ja resolts], dels quals, molts han superat la malaltia [19.834.174]...però encara queden molts casos actius [7.006.995], dels quals l'1% [60.390] es troben en estat greu o crític i poden acabar engruixint la xifra de morts. La facilitat de contagi ha comportat a la parització de moltes activitats econòmiques a nivell planetari, i això ha portat a una davallada esfereïdora de l'economia mundial que espanta tots els governants de tots els estats, siguin

potents o dèbils, i a una preocupació molt seriosa sobre el futur (fins i tot el futur més immediat) del manteniment i de l'estabilitat de les societats humanes a nivell planetari.

...Però, en canvi, resulta que aquesta afectació intensa a l'home resulta BONA per a la supervivència del planeta! Ara ja en tenim dades que ho confirmen. Les ha recollides i analitzades un institut de recerca internacional anomenat "Global Footprint Network", que afirma que el perjudici que està fent l'ésser humà a la Terra aquest any 2020 HA DISMINUÏT respecte a la tònica general a causa, precisament, del daltabaix que li està ocasionant la Covid-19.

Global Footprint Network fa, des de fa molts anys, un exercici intel·lectual molt interessant, que, en definitiva,

és la base de treball de qualsevol banquer o economista: es tracta de mesurar la CAPACITAT DE LA TERRA PER GENERAR RECURSOS (en un període de temps determinat; per exemple en 1 any) i comparar-la amb les DEMANDES EXTRACTIVES DE L'HOME en aquest mateix període de temps. De la 1ª dada en diuen "BIOCAPACITAT", i de la 2ª en diuen "PETJADA ECOLÒGICA", i tots podem veure clar que la possibilitat que la Terra generi una certa quantitat de recursos li ve del "CAPITAL VIU" (o "matèria viva") que ha anat acumulant al llarg dels 3500 milions d'anys d'història dels éssers vius en el planeta. En l'exercici del banquer, el CAPITAL DE DINERS acumulats genera uns BENEFICIS monetaris anuals, que es poden anar GASTANT EN EL QUE ES VULGUI: si

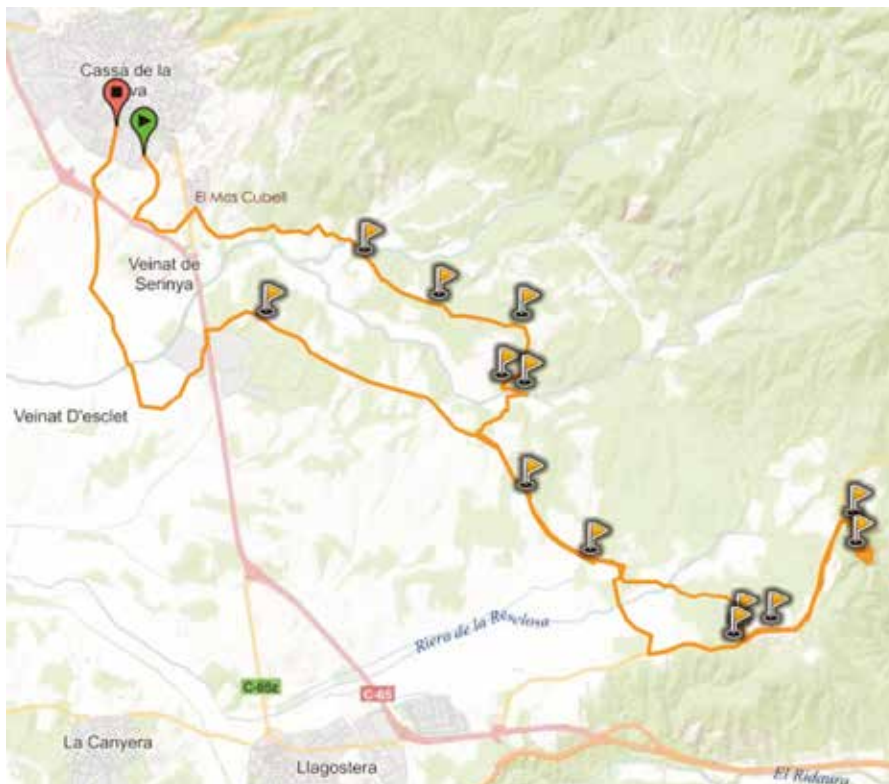
VEÏNAT DE LLEBRERS, 30 CASSÀ DE LA SELVA / 972 46 22 77 / CANPERET.COM

Recorregut de l'itinerari: Recorregut de l'itinerari des de Cassà a la Font de Panedes. Les banderetes corresponen a punts interessants que hi trobem.

es gasten menys diners que els beneficis que genera el capital acumulat: fantàstic! ...perquè el capital anirà creixent. Però si es gasten més diners que els beneficis obtinguts, això només serà possible durant un temps limitat, perquè es provocarà una DISMINUCIÓ DEL CAPITAL acumulat... fins que aquest capital serà tan minso que ja no podrà generar ni els beneficis per a una despesa mínima, una despesa de supervivència.

Doncs això és el que calcula Global Footprint Network: la diferència entre el que genera la Terra ("Biocapacitat") i el que l'home gasta per mantenir el seus sistemes de vida ("Petjada ecològica")...i resulta que, des de l'any 1970 (ja fa 50 anys!) estem gastant, en un any, més del que la Terra produeix en aquell mateix any...cosa que genera un DEUTE ECOLÒGIC de l'home envers la Terra...deute que, si ens fixem en el l'exercici del banquer, només és possible durant un període de temps limitat i a costa de fer disminuir, inexorablement, el CAPITAL VIU del planeta. Això és el que passa. Però el que és més preocupant és que el RITME de creixement d'aquesta diferència és cada vegada més gran. Només el cop sec de la Covid-19 sobre el clatell de l'home que s'ha produït aquest any 2020 ha estat capaç de fer-ne canviar la tendència: el 2019, el dia 29 de juliol ja havíem acabat els recursos produïts per la Terra durant el 2019, mentre que aquest any, hem allargat la durada dels recursos fins al 22 d'agost, és a dir, 24 dies més.

Portem molts anys generant dèficit ecològic, i ho fem menystenint totalment els càlculs i els advertiments dels científics; com éssers que, lluny d'actuar amb la intel·ligència que ens pensem que tenim, actuem moguts

per una mena d'il·luminació egoista i inconscient que ens inclina a creure que, sense fer res, ens en sortirem. Global Footprint Network analitza les dades per països, i això hauria d'ajudar a detectar les pràctiques més antiecològiques, les que hauríem d'eliminar primer...però hem de tenir clar que SOM TOTS EN UN MATEIX VAI-XELL, i que només ens en sortirem amb mesures que afectin a nivell global. Tenim tecnologies, tenim coneixements i tenim capacitat per fer-ho: hem de REDUIR EL NOSTRE DEUTE ECOLÒGIC amb la Terra!

...I hem de començar ja ara!... hem de començar canviant esquesques mentals...deixant de fer coses que eren normals fins ara i tornant a fer coses que quasi s'havien oblidat. Pensar en indrets propers, en moure'ns d'una altra manera, i en relacionar-nos també, entre nosaltres i amb el territori, d'una altra manera. Per això, a l'associació "Mou-te en Bici"

pensem que la bicicleta, la màquina per a la mobilitat energèticament més eficient que existeix i una de les que la tecnologia ha fet evolucionar més, pot ser una eina útil per pensar en desplaçaments i en activitats que siguin més sostenibles i que, en conseqüència, ens permetin anar abaixant el nostre impacte ecològic. Per això us proposem de gastar un matí, una tarda o tot un dia a visitar la Font de Panedes amb bicicleta.

ITINERARI DE LA FONT DE PANEDES

La font de Panedes es troba a mig camí de la carretera de Llagostera a Romanyà, i, vist des de Cassà, podria semblar que queda molt lluny per anar-hi amb bicicleta...simplement, perquè estem acostumats a pensar en "itineraris de cotxe"...però resulta que, passant pels camins que ressegueixen la part baixa de les Gavarres, perfectament practicables amb bici-

SERRA

ASSESSORS

A.S. CASSÀ ROQUETA, S.L.

Correduria d'assegurances

ASSESSORIA FISCAL COMPTABLE I LABORAL

Plaça de la Coma, 18 17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)
Tel. 972 46 07 26 / Fax: 972 46 18 86 / e-mail: aroqueta@cassa.com

La Torre dels Moros, restes dels banys termals d'una vil·la romana i l'indret de la Font de Panedes, agradable i plàcid...i seu d'una font d'aigua fina i exquisida.

clea, és facilíssim d'arribar-hi... i en un temps que mai ens imaginariem que fos tan curt!

El camí més directe passa per la Capçana, on podrem arribar, per exemple, passant per la Pineda Fosca, can Jep Alsina i travessant la carretera de Llagostera al Mas Ros. Però, si venim de la zona del Firal, també hi podrem arribar pel Molí d'en Limbo i la Resclosa de Verneda. Una vegada a la Capçana, anem seguint el camí Ral que anava de Girona a Sant Feliu i passava precisament per aquí després d'haver creuat la riera Verneda per una passera situada aigües avall de la resclosa. És un camí ben planer i poc transitat, que, passant entre camps i boscos, ens porta fins a cal Guenyó i la granja de can Rando, on entronca amb el camí asfaltat que ve del parracaire "recuperacions Navarro", situat mot a prop de la carretera de Cassà a Llagostera. En aquest punt el paisatge és exquisit: un gran prat-camp enlairat, verd, on pasturen les vaques i amb vistes magnífiques de Llagostera. De seguida, deixem l'asfaltat (que retorna cap a la part de baix de Panedes) i continuem de pla cap a can Costa (també conegut com can Matadimonis) i els Hostalets, un edifici en el que es canviaven els cavalls de les carretes i que, tal i com es pot veure en el llibre magnífic "Cinquanta-cinc llegües de passos oblidats i xarabascos" (del qual ja vaig parlar el mes passat), manté la mateixa estructura i orientació que l'edifici original. D'aquí continuem sense gaire desnivell i passem per la Casa Nova d'en Llorenç (un complex hotelier a manera de mica enigmàtic batejat amb el nom de "casa Serena") i per molt a prop de la Torre dels Moros (en realitat, els banys termals d'una vil·la romana que encara no s'ha

localitzat), fins arribar al Molí d'en Llambí, remodelat amb gran enginy arquitectònic, on travessem la riera Banyalòques. A continuació i en pujada arribem fins a l'antic hostal de can Llorenç, reconvertit en casa de Turisme Rural, que conforma, agrupat amb un conjunt d'altres cases, un petit veïnat. Després, ben a prop, passarem per la magnífica masia de can Llambí, ja a frec de la carretera asfaltada de Llagostera a Romanyà. Sortint a la carretera, agafarem a mà esquerra i, de seguida, passarem per davant de l'ermita de Sant Ampeli. Continuarem uns 1000 m per la carretera (que sol ser molt poc transitada) i ja a mà dreta trobarem el camí que baixa fins a la font, que és indicat.

L'indret de la font és un recer endreçat, situat en un petit pla enmig d'un fondal que és mantingut en bon estat per una colla d'amics de la font que es preocupen d'arranjar i tenir cura tant del camí que hi mena com de les instal·lacions, senzilles però agradables, que li donen aixopluc. La font és d'aigua picant i ferruginosa, com les properes fonts de Salenys o la font Picant situades en els entorns propers de la Vall d'Aro, i estudis fets a les acaballes del segle XX van determinar que el gas de l'aigua (CO2) prové d'un flux ascendent d'origen magmàtic provinent de parts profundes de la Terra que en calça, a través de les nombrosíssimes fractures que conté la roca de la zona (que és GRANIT), l'aigua que, procedent de les pluges, baixa per gravetat infiltrant-se a través d'aquestes mateixes esquerdes, aigua en la qual el gas carbònic es dissol.

Per tornar de la font podrem fer-ho pel mateix camí d'anada o bé podem passar per molts altres camins dife-

rents, ja que el Pla de Panedes és creuat per una xarxa laberíntica de camins (alguns d'ells asfaltats) que ens proporcionaran un retorn suau i agradable cap a la zona de la Capçana o bé cap el carril bici de Girona a Sant Feliu. Podeu veure moltes opcions posant Cassà i Panedes al buscador de Wikiloc... trieu la que vulgueu, que segur que ho gaudireu!

Amb la col·laboració de:

Xavier Viñas i Teixidor
xvinas@xtec.cat

La Covid-19 i les sardanes

Una vegada més tornem a parlar de la Pandèmia i les sardanes. Realment el 2020 està essent tràgic tant per les cobles com pels organitzadors. De totes maneres creiem que la cultura popular, que sempre ha estat el parent pobre, aquest any ho continua essent.

Veiem bé que se suspenguin actes multitudinaris i de contacte, com poden ser aplecs i concursos de colles sardanistes, però hi ha altres activitats, que respectant les normes de seguretat, són perfectament viables, com poden ser els concerts.

Sense anar més lluny, a Cassà s'han suspès els actes de la Festa Major. Ho comprenem amb les cercaviles, les barraques o els balls, però creiem que es podia haver salvaguardat alguna cosa, com ara les sardanes, per exemple en forma d'audició i de concert.

En un lloc ampli, com ara el parc de l'Estació o el Polivalent, amb el control dels espectadors, les cadires convenientment separades, amb la mascareta i amb el gel hidroalcohòlic, es podrien gaudir de concerts i de la serenata, per exemple. Això sí, escoltant, sense ballar.

En moltes altres poblacions això s'ha mantingut i han donat vida a cobles i els espectadors han pogut gaudir de la nostra dansa.

L'entitat sardanista de Cassà, intentarem mantenir alguna cosa i organitzarem actes en el que queda d'any.

Amics de la Sardana

A les nostres contrades diverses activitats sardanistes s'han convertit en concerts, això sí, respectant les normes de seguretat.

POSSIBLE CALENDARI FINS A FINALS D'ANY

OCTUBRE:

Dia 3, dissabte a 2/4 de 5 al Parc de l'Estació, Diada Tardoral, Doble Concert amb la Flama de Farners i la Principal de Cassà

NOVEMBRE:

Dia 8, a les 12 del migdia al Polivalent, Concert de la Principal de Cassà, "Recordant l'avi Xaxu".

Dia 28, a les 10 del vespre, al Polivalent, Concert a càrrec dels Montgrins i l'Esbart del Montgrí

Dia 29, a 2/4 de 5, doble concert de sardanes amb la Ciutat de Girona i la Baix Empordà

**No sents ressò de campanes
no sents els àngels cantar
i un remoreig de sardanes
que el setembre ens fa arribar?**

**No sents com l'aire s'impregna
d'aquest mes tan gloriós
de l'estiu ja deixa el regne
i es vesteix de tots colors?.**

Fragment de la sardana **El meu setembre** de **Carlos Santiago**. Lletra: **M. Rosa Cebrià**

INSTAL·LACIONS, MANTENIMENT,
I REPARACIONS INDUSTRIALS I DOMÈSTIQUES

Josep Parés Masferrer, s.L. | jparemasferrer@gmail.com | T. 972 46 40 88

QR vCard

Els familiars dels residents, quan no poden anar-hi presencialment, poden parlar amb els seus éssers estimats per mitjans telemàtics.

Com gestionem la restricció de les visites als residents?

Malauradament, en el moment de redactar aquest escrit, la Residència Sant Josep ha tornat a estar aïllada i a tenir les visites externes restringides. Vam rebre amb molta il·lusió i esperança la reobertura de portes el 16 de juny després de 3 mesos de confinament però l'aparició de la Covid-19 altra vegada al centre a finals d'agost i l'elevat grau d'afectació que té amb les persones grans, ens ha obligat a extreurem altra vegada les mesures de seguretat.

Tots desitgem una tornada a la normalitat com més aviat millor, però el que sí tenim clar, i més veient com està evolucionant la pandèmia, que és molt probable que ens hàgim d'anar acostumant, si un s'hi pot acostumar, a una combinació de períodes de restricció de visites amb d'altres de visites més flexibles, encara que sigui minimitzant el contacte amb la gent gran.

"És natural que aquest distanciament físic forçat generi preocupació i inquietud en les famílies. Potser qui ho viu de

forma encara més acusada sigui qui actua com a cuidador principal familiar, acostumat a desenvolupar una sèrie d'accions quotidianes en les visites habituals al seu ésser estimat internat a la residència, com supervisar el seu espai vital, l'ordre del seu armari, revisar l'estat de la seva roba, passejar pels espais interiors o exteriors de la residència i, en definitiva, oferir una atenció personalitzada plena d'amor i afecte. A més, el contacte presencial els hi facilita poder captar l'estat de benestar físic i emocional de la persona" gran, "amb només observar-la. El contacte físic a través de les abraçades, els petons o les carícies són una font de benestar per a ambdues parts."

L'IMPACTE DEL BOMBARDEIG INFORMATIU

En una situació de bombardeig constant de notícies, gairebé al minut, de com evoluciona la pandèmia i de múltiples informacions de tots els àmbits,

també apareixen algunes que es relacionen amb males praxis d'atenció en centres residencials. Tenir coneixement d'aquests fets pot contribuir al desassossec dels que tenen un familiar ingressat en una residència. Però hem de tenir clar que són una molt lamentable excepció,"¹ "i a la Residència Sant Josep no ens hi veiem reflectits, sense cap mena de dubte. "Si es donessin a conèixer tots aquells casos d'excel·lent actuació, promoguts per l'enorme qualitat professional i humana del personal de centres residencials, no hi hauria canals ni mitjans de comunicació suficients per donar cabuda a tots."¹

FACILITACIÓ DE LA INFORMACIÓ DEL DIA A DIA DE LA RESIDÈNCIA

És important confiar en el saber fer dels professionals dels centres i aprofitar tots els recursos que tinguem a disposició per fomentar el contacte o el seguiment a distància del nostre familiar."¹

ROSER Construcciones Metálicas, S.A.

Carretera Girona a Sant Feliu, núm. 369 - km. 11'500
Telèfons 9(72) 46 04 34 - 46 30 35
Télex 57329 RSER - E - Telefax 9(72) 46 37 00
17244 CASSÀ DE LA SELVA

Les noves tecnologies ens ajuden a connectar les famílies amb els residents

I a la Residència Sant Josep, estem a la disposició de les famílies per tot allò que necessitin. Per telèfon, al 972 460 130, o per correu electrònic a través del correu de la directora, l'Esther Padres, epadres@sumaracciosocial.cat. I facilitem tant trucades telefòniques com videotrucades amb els residents.

LA INTERACCIÓ DES DE LA DISTÀNCIA FÍSICA

La restricció de les visites "no és l'únic motiu d'estar distanciats físicament d'algun ésser estimat gran."¹. Hi poden haver altres motius. "El fet de viure en poblacions diferents, o d'haver d'estar sotmès a aïllament per malaltia o, el simple fet de minimitzar el contacte amb aquesta persona per protegir-la d'un possible contagi, també poden imposar el distanciament.

A continuació oferim una sèrie de consells aplicables a les diferents situacions de distanciament forçat:

- Les estones de contacte, sigui telefònic o per trucada de vídeo, amb el nostre ésser estimat probablement seran dels moments més esperats en aquests dies de confinament i, per això, val la pena planificar mínimament què li direm... i com.

- A més de tenir una percepció de primera mà de com es troba, és recomanable que aprofitem aquests moments de contacte per transmetre positivisme i tranquil·litat.

- Pot resultar d'ajuda tenir presents algunes recomanacions sobre com comunicar-nos en aquesta situació.

- També és important recordar que la nostra actitud pot influir fàcilment en com s'acabi sentint nostre familiar, ja que sovint es produeix el que s'anomena "contagi emocional"¹

ALGUNES IDEES PER PAL·LIAR EL DESASSOSSEC PEL DISTANCIAMENT

[...] Per disminuir l'ansietat, evitar el constant submissió a les notícies i trobar noves oportunitats de la situació sobrevinguda, pot ser emocionalment positiu plantejar activitats que, d'alguna manera, serveixin per reforçar la connexió amb el seu familiar, ara i fins que aquesta situació d'excepcionalitat acabi. Aquestes són algunes idees que suggereix la Sandra Poudevida, psicòloga i terapeuta de l'Àrea Social i de Divulgació:

- o Escriure cartes al nostre ésser estimat en què poder expressar els

nostres sentiments cap a ell, relatar anècdotes viscudes, experiències del dia a dia... i fer-les-hi arribar per correu ordinari, per via email o WhatsApp. Si la persona no pot llegir-les per ella mateixa, potser algú del personal del centre o algun familiar que conviski amb ellai passar junts una estona agradable.

- o Crear un àlbum amb fotos o records que es tinguin a l'abast. Dedicar-li al familiar i incorporar comentaris, dibuixos, etc. El familiar podrà veure-ho més endavant, o se li poden enviar fotos de l'àlbum perquè pugui anar-lo veient durant el període de confinament i, potser, comentar-ho en algun dels moments de contacte a distància.

- o Realitzar alguna manualitat, peça de vestir o complement: sentirem que li dediquem aquest temps, i serà reconfortant quan se li pugui lliurar.

No estem vivint un moment fàcil, però hem de recordar que és una situació temporal. No podem evitar els alts i baixos i, de fet, és molt recomanable que tots comptem amb algú amb qui poder compartir emocions, temors i donar sortida a la inquietud. Sempre que puguem, procurem distreure'ns amb coses o activitats que ens desviïn mínimament l'atenció de les notícies relacionades amb la situació. Ara pot resultar difícil veure-ho així però aquesta experiència, sense cap dubte, fomentarà la nostra capacitat de resiliència."¹

Esperem que, de tornar a donar-se el cas, aquest text us ajudi a portar emocionalment millor els distanciaments físics forçats.

La direcció de la Residència Sant Josep

Text amb continguts (!) que formen part de l'article "Quan pel confinament no podem visitar els nostres éssers estimats grans" publicat al blog de la Fundació Pasqual Maragall, el 27/3/2020 (<https://blog.fpmaragall.org/ca/distanciament-social>)

CGQ
CAR SERVICE

AUTO-ELÈCTRIC JORDÀ

- Electricitat
- Aire Condicionat
- Vehicle Industrial
- Maquinària Agrícola
- Tacògrafs
- Mecànica General
- Injecció
- Frens i ABS
- Pre-ITV

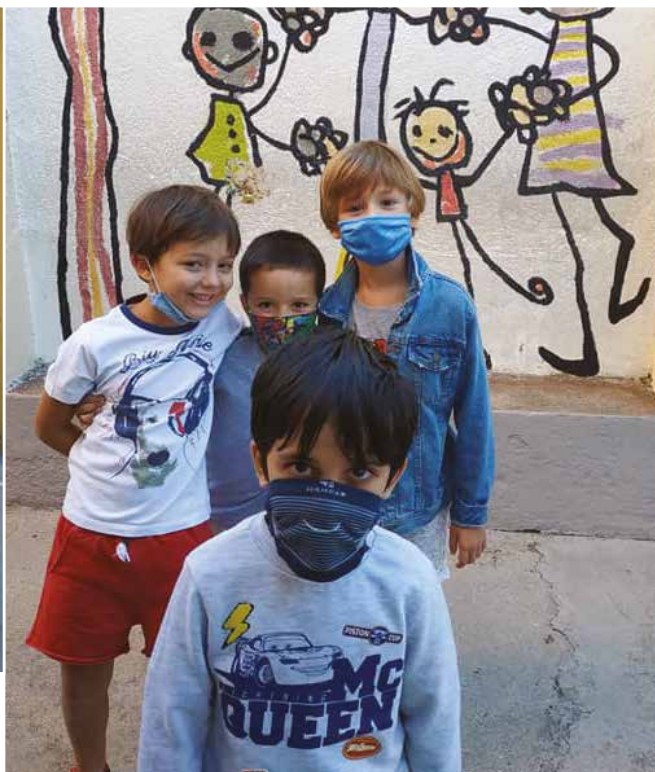

Pol. Ind. el Carrilet, C/ Via 21 Tel. 972 46 34 74

SERVICIO OFICIAL
VDO
Tacògraf analògic i digital

KIENZLE
AUTOMOTIVE

BOSCH
Automotive
Injection Systems

Imatges del primer dia de curs

Obrim amb il·lusió un curs que serà diferent

...I, sis mesos després, hem tornat al col·legi

I al cap de sis mesos de ser a casa, hem tornat a l'escola. Durant el confinament el nostre alumnat va tenir contacte constant amb els seus professors, que van seguir-lo de molt a la vora, però tot i així és un temps que se'ns ha fet llarg. L'alumnat i l'equip docent teníem ganes de tornar i de

poder viure l'educació, encara que sigui en circumstàncies tan estranyes com les que ens han tocat.

El d'aquest any ha sigut un primer dia sense benvingudes del director, sense discursos i sense abraçades. Les famílies no han pogut entrar al centre i les situacions habituals no

s'han viscut. Ha sigut un dia més rígid del normal: d'explicacions, d'introduir normes sanitàries, d'estudiar recorreguts i analitzar novetats. Però tot això s'ha fet amb un somriure, i amb la tranquil·litat de ser allà on ens toca ser, que és a l'escola, i al costat de les famílies i de l'alumnat.

ENCAREM EL CURS

Mai ens havíem pensat que trobaríem un desafiament com el que tenim al davant. Ens toca lluitar contra un virus que ha paralytat més de mig món, i alhora hem de complir la nostra missió: ajudar a créixer als nens i nenes, i acompanyar-los en el seu procés d'aprenentatge.

Ens hem preparat com mai, i no hem deixat res a l'atzar. El nostre objectiu principal és garantir la salut i el benestar de l'alumnat. Per això, cada activitat que aquest any s'organitza està pensada amb tota cura, no només en la seva vessant didàctica –com ja fèiem fins ara– sinó també perquè sigui segura.

A la Salle Cassà ens agraden els desafiaments, i sabem que d'aquesta crisi en sortirà una oportunitat. De la mateixa manera que durant el confinament vam ser al peu del canó des del primer moment, i els nens i nenes van explorar dimensions noves de l'aprenentatge, estem preparats per treure el màxim de suc a les circumstàncies actuals, per més adverses que siguin.

I TU, QUÈ TRIES?

I tu, què tries? Aquest és el lema d'enguany. Ens agrada perquè implica la possibilitat d'escollir. La nostra escola està compromesa amb la transmissió de valors, i un d'ells és l'amor, el respecte i la defensa de la llibertat. La llibertat ens fa persones plenes, i vertebrada la nostra vida. És essencial, però no és gratuïta ni senzilla de conservar. Ensenyem al nostre alumnat que sempre hi ha la possibilitat d'escollir, i mentre són petits som al seu costat per ajudar-los si s'equivoquen en la tria.

FESTA DELS FINALISTES

El divendres 4 de juliol l'alumnat finalista de 4t d'ESO va celebrar una festa de graduació i de comiat de l'escola. L'acte va realitzar-se de manera virtual, i va comptar amb la presència de tot el professorat, l'Equip Directiu i membres de l'AMPA. Durant la festa es va presentar l'orla i es va fer una entrega simbòlica de diplomes. L'acte va tancar-lo l'alumna Nora Coris que va parlar en nom de les seves companyes i companys, amb qui han fet un recorregut de tretze anys. Us trobarem a faltar, nois i noies. Que tingueu sort!

MESTRES NOVES

Us presentem la Judit Muñoz i la Míriam Clos, dues mestres que ens acompanyaran durant aquest curs que ara comencem. La Judit és especialista en anglès, i la Míriam

mestra d'Infantil, i ja va treballar amb nosaltres en diferents moments del curs passat. Enguany també repetirà la Laia Romaguera. Els hi donem la benvinguda a totes tres i els hi desitgem sort i encerts.

A PUNT EL NOU CONTEXT D'APRENENTATGE (NCA)

Aquest any la nostra escola comença el seu projecte més ambiciós i innovador. No es tracta de fer canvis localitzats, sinó de modificar l'enfoc de l'ensenyament-aprenentatge i buscar noves vies per desenvolupar el màxim potencial del nostre alumnat. L'NCA es basa en els descobriments més recents i rigorosos de neurodidàctica, i fusiona els nous corrents didàctics amb els mètodes que al llarg dels anys han demostrat de manera sobrada la seva versatilitat. A la Salle Cassà sempre ens hem enorgullit de combinar la tradició i la innovació, creant un mètode propi que ens ha distingit al llarg dels anys i que és sinònim de qualitat. El NCA començarà a implantar-se de manera progressiva, de manera que en molt pocs anys tota la nostra escola seguirà aquesta metodologia.

Un nou curs escolar a la nostra llar

Un nou curs ha començat a la Llar amb unes connotacions ben diferents dels altres anys. Ens hem hagut d'adaptar al context actual generat per la COVID-19. Hem començat amb dubtes i incerteses però alhora amb molta il·lusió i ganes per poder oferir a les nostres famílies i infants un lloc segur, amb garanties i ple de moments d'aprenentatge, de descoberta, d'exploració, de felicitat...

Actualment som 78 infants i 13 persones d'equip educatiu. Tal com podeu veure en el pla d'obertura que està publicat a la nostra web, la Llar s'ha organitzat per grups estables. Cada grup estable té una aula concreta. Els espais interiors d'acollida i les zones exteriors estan delimitats per poder garantir que no es barrejin infants de diferents grups. Al matí tenim 7 grups estables: l'aula de les foques a on estan els infants més petits de PO, les aules de P1 que són els lleons, els ànecs i les girafes i les aules del més grans de la Llar, els

conills, els cavalls i els elefants. A la tarda l'aula de les girafes i dels conills no hi són. Els seus infants només fan jornada de matí, per això només hi haurà 5 grups estables.

Estem en ple procés d'adaptació. Les famílies dels infants que han vingut per primera vegada a la Llar han pogut accedir al centre només al llarg d'aquest període, durant un temps establert i respectant totes les mesures de seguretat. Són dies que requereixen un esforç conjunt per part de tots els àmbits: infants, famílies i Llar. Amb gran dosis d'afecte, paciència i seguretat anirem gaudint plenament del dia a dia a la Llar.

Aquest curs no podem obrir portes com feien fins ara per barrejar infants o per rebre a les famílies o per gaudir junts de les festes... Hem de treballar en petits nuclis familiars però també estaran plens de projectes que us anirem explicant! Ens adaptem a aquesta nova realitat amb força i ànim!

METALL-LÒGIC
S.L.

Construccions Metà.liques

Zona Industrial Susvalls - Nau B
Ctra. Caldes P.Q. 0'83
Tel. 972 46 16 25 - Fax 972 46 17 59
17244 CASSÀ DE LA SELVA
E-mail: metall-logic@orn.es

Cada dilluns a les 8 de la tarda, concentracions a la plaça de la Coma per reclamar la llibertat dels presos i preses polítiques

A punt per la tardor

Aquest estiu ha estat diferent en tots els àmbits. La pandèmia ha fet relaxar les protestes, però des de la secció local de l'ANC Cassà hem continuat amb l'activitat reivindicativa trobant-nos els dilluns a la tarda per reivindicar la independència i la llibertat dels presos i preses polítiques i exiliats.

El passat dia 10 de setembre es va fer la marxa de torxes, un acte que aquest any ha estat estàtic, a causa de les mesures de seguretat que comporta el COVID 19, però no per

això menys reivindicativa i emotiva. A l'acte van acudir-hi més de vuitanta persones amb la voluntat de manifestar la seva fermesa per aconseguir la llibertat del nostre país i demanar als partits polítics determinació en la defensa dels drets nacionals.

També aquest 11 de setembre ha estat diferent i no s'han pogut fer les manifestacions que anualment omplen el nostre país. S'han fet actes de petit format, carregats de simbolisme i força, per reivindicar el dret a l'autodeterminació, el fi de la repressió i

l'amnistia.

Continuarem programant actes i accions puntuals per fer sentir la nostra veu en defensa dels drets i llibertats de Catalunya i estarem amatents als esdeveniments polítics que es vagin produint.

Us animem a participar en tots els actes i especialment us esperem els dilluns a la Plaça de la Coma per fer ben visible la protesta i la defensa de la llibertat i la democràcia.

Salut i República, llibertat per tots i totes.

HIPER CASSÀ

C. Via, 7 - Cassà de la Selva

DIRECTE DE FÀBRICA

Ferreteria

Parament per a la llar

No tanquem al migdia

Llibreria

Més de 10.000 productes

APARCAMENT GRATUIT

Comida Asiàtica *Restaurante*

Shang Hai

C. de la Via, 9
Cassà de la Selva (Girona)
Reservas: 972 463 012
660 878 225 - 679 006 783

Buffet lliure a la carta

Restaurante shangai

Menu del Dia 9,50€

Menu especial para todos los dias

A: 13,95€

B: 16,95€

Servicio a domicilio gratuito en Cassà de la Selva

Pedido mínimo 12€

Abierto todos los dias

Horario: de 12.30 a 16.30h de 19.30 a 24.00h

JUNTS DES DE L'ABRIL

Indair - Gener Casadevall, S.A.

972 460 725 / 972 202 898

Segueix-nos a l'instagram: [@indair_genercasadevall](#)

L'AMPA del Puig d'Arques dona la benvinguda a un curs especial

Comença un nou curs especial, ple de dubtes i incerteses. En primer lloc, des de l'AMPA també volem donar la benvinguda a l'escola a tots els alumnes, nous i antics, i a totes les famílies! Esperem que tots estiguen bé i amb moltes ganes i il·lusió de tornar a les aules.

L'AMPA ha estat en contacte amb l'escola, per afrontar tots els reptes

de cara a aquest curs, que a causa de la pandèmia, serà una mica diferent. Hem estat treballant per poder oferir els serveis amb el màxim de normalitat, però sempre tenint en compte la situació i adoptant totes les mesures necessàries perquè les activitats siguin segures per a tothom.

S'han adaptat els torns i els espais de menjador per poder mante-

nir la distància de seguretat entre els grups estables. Hem reduït l'oferta d'extraescolars per garantir-ne el bon funcionament, també amb grups de convivència estables i un màxim de participants. És per aquest motiu que aquest curs excepcionalment **NO-MÉS** es podrà fer la matriculació per a les extraescolars durant el mes de **SETEMBRE** (excepte per als serveis

d'acollida i casalet de tarda).

Pel que fa a la secretaria de l'AMPA, ara caldrà demanar cita prèvia per a fer presencialment qualsevol tràmit, ja que les famílies no poden entrar lliurement a l'escola. Us recordem el nostre correu electrònic: ampa.escolapuigdarques@gmail.com.

A més, durant el mes de setembre, tindrem una parada fora de l'escola on es vendran els xandalls i carillons. Estarà ubicada a la porta del pati de bicicletes tots els dimarts i dijous de setembre de 9:15 a 10:00.

REMODELACIÓ DEL PATI

També volem compartir la bona notícia de la remodelació del pati que s'ha dut a terme aquest estiu. S'ha aixecat una bona part del pati gran i s'hi ha fet la reconstrucció de dues pistes. Això ha permès trencar l'hegemonia del formigó i incorporar nous espais de terra que oferiran noves oportunitats de joc als infants. La comissió mixta de patis, composta per mestres de l'escola i membres de l'AMPA, fa uns quants anys que treballa per millorar els espais d'esbarjo i estem molt feliços d'haver pogut fer aquest avenç.

Per acabar, us volem recordar que, com cada inici de curs, aviat se celebrarà l'Assemblea General de socis de l'AMPA. Volem emplaçar a totes les famílies a assistir-hi per conèixer detalladament les tasques que realitzem i com ens organitzem. Igualment, us animem a implicar-vos amb l'AMPA en la mesura que us sigui possible. Els projectes depenen de la renovació anual dels pares que formen part de l'AMPA i si no trobem nous col·laboradors, poden desaparèixer.

Si teniu algun dubte, restem a la vostra disposició a través del correu electrònic. Us desitgem un molt bon curs 2020/2021!

Inici d'un curs ple de sorpreses

Després de dos mesos i mig d'estat d'alarma i confinament i d'un estiu que també ha estat de ben segur diferent per a tothom, dilluns 14 de setembre

hem començat les classes d'un nou curs que de moment es presenta ple d'incerteses i de nous reptes.

D'entrada, estarà marcat per les

mesures higièniques indispensables per tal d'evitar al màxim l'exposició al coronavirus i la seva propagació: mascaretes, neteja, ventilació... En aquest mateix sentit, l'entrada a l'institut es farà per tres accessos diferents, segons el grup classe dels alumnes, i amb una diferència de cinc minuts (a les vuit menys cinc i a les vuit), en el que s'ha convingut a anomenar entrada relaxada.

També s'han establert quatre sectors al pati, de manera que no coincideixin alumnes de diferents nivells. Afortunadament, disposem de grans espais que faciliten la implantació d'aquesta mesura, per la qual cosa mantenim els dos patis que hi havia fins ara i no ha calgut, com han fet altres centres educatius, esglaonar els patis en funció dels diferents nivells.

Pel que fa a l'organització de les classes, s'ha intentat al màxim establir els anomenats grups bombolla, això és, mantenir el grup classe estanc, sense interferències amb altres grups, excepte en aquelles matèries optatives o de modalitat en què par-

ALTA XARCUTERIA
DES DE 1917

LA SELVA

JOAQUIM ALBERTÍ S.A. · CAMPLLONG · GIRONA

En aquestes pàgines diverses imatges dels primers dies de curs.

ticipen alumnes de diversos grups; en aquests casos, la neteja dels espais ocupats (taules i cadires) i del material utilitzat (ordinadors i eines) serà especialment intensa.

Tot això no ha d'anar en detriment de la tasca formadora i educativa; senzillament hauran de ser rutines que potser al principi de curs costaran una mica, però després ja formaran part dels hàbits de tots els que integrem la comunitat educativa. De moment, caldrà tenir un xic més de paciència de la que ja teníem habitualment.

Pel que fa a les reunions del professorat, com ja s'ha fet amb les de pares i mares a inici de curs, hauran de ser telemàtiques; ara ja en tenim una certa experiència. Sempre que calgui, però, les reunions de tutoria amb els pares i les mares es podran fer presencialment adoptant les mesures de seguretat pertinents.

Malauradament, el que no s'ha pogut mantenir, almenys durant el primer trimestre, són les activitats extraescolars que impliquen alumnes de diferents grups i nivells, com ara les lligues esportives internes, les sortides de tutoria o relacionades amb les matèries curriculars (excursions, visites a empreses o institucions...), l'intercanvi i l'esquiada, etc. Amb tot, el centre manté els projectes d'internacionalització en què participa, com l'Erasmus+, encara que de moment no hi haurà la possibilitat d'acollir estudiants estrangers ni de viatjar a altres països europeus. De fet, hi ha dos projectes nous d'abast internacional en què participarà l'alumnat de 1r i 2n d'ESO. També endegarem, al segon trimestre, el projecte Europa acull?, destinat als alumnes de 3r.

Entenem que la situació actual no és l'òptima per començar el curs amb totes les garanties, però és més cert encara que la tasca educativa que realitzem té una dimensió social que no podem negligir, ja que el jovent té el dret inalienable a rebre una formació i la societat ens ho demanda

perquè el sistema productiu segueixi rutllant i es mantingui o fins i tot millori la cohesió social.

En fi, desitgem a tota la comunitat educativa un bon inici de curs i molta sort en el futur. La implicació del professorat del centre en la tasca que té encomanada és total, i ho continuarà sent en cas d'haver-nos de confinar una altra vegada, cosa que esperem que no es produeixi. Salut!

LA SOLIDARITAT TÉ RECOMPENSA

Durant el confinament del curs passat, des del Centre Promotor d'ApS se'ns va encoratjar a participar en la Crida #ApSdesdeCasa destinada a fer una activitat d'aprenentatge-servei en situació de confinament per tal de mitigar alguna de les conseqüències de la COVID-19.

Els alumnes de 3r de l'institut, dins el marc del Servei Comunitari, van participar-hi tot escrivint cartes i poemes i també fent dibuixos d'ànims destinats a les persones que estaven patint els efectes de la covid-19.

Aquests treballs es van penjar a la pàgina web de l'institut i també es van enviar a la Residència Geriàtrica Sant Josep de Cassà, a l'Hospital Josep Trueta i a molts altres hospitals de Catalunya.

Arran d'aquesta col·laboració, l'institut ha rebut un petit reconeixement en forma d'un val de 60 euros i una capsa de material de l'Abacus. El material quedarà a disposició de l'institut perquè s'utilitzi en qualsevol de les activitats en què es necessiti. Amb el val de 60 euros es compraran tisores per poder tallar roba per fer mascaretes.

Des de l'institut, continuem treballant per donar un cop de mà en aquests temps complicats que estem vivint.

CASSÀ CONNECTAT AMB EUROPA EN TEMPS DE PANDÈMIA

L'INS Cassà de la Selva coordina i lidera accions per potenciar la dimensió europea i promou accions d'intercanvi entre el professorat, l'alumnat i els centres dins de projectes europeus.

El centre participa en programes Erasmus+ i actualment coordina Connecting Woods. Al mateix temps es realitzen intercanvis entre alumnes com a resultat de les mobilitats d'aquest programa Erasmus KA229. Concretament, s'han fet a Suècia i França. Un grup d'alumnes, acompanyats per professors, van anar a Suècia la primavera del 2018 i un altre grup va anar a Nîmes el mes d'octubre del 2019. El tancament del projecte havia de ser el maig del 2020 però l'estat d'alarma ho va impedir i es van cancel·lar totes les mobilitats. Està previst pel gener del 2021 si la situació de la pandèmia ho permet. Vindran 15 alumnes suecs i 25 alumnes francesos amb els professors respectius. Un cop iniciat el curs, enguany es preveu una reunió telemàtica amb famílies i estudiants de 1r de Batxillerat perquè estiguin informats del programa d'activitats per al tancament del projecte. També es dissenyarà un protocol covid19 per a les famílies que allotgin estudiants.

En l'última convocatòria Erasmus+, ens han acceptat com a partners de dos projectes KA229 que tindran una durada de 24 mesos i començaran aquest mes de setembre. High Five for the Planet. Breathe in and Work out, amb centres escolars de Finlàndia, Itàlia i Suècia. Hi participaran els nostres alumnes de 2n d'ESO del curs 2020-2021. I l'altre projecte és Don't Wait for the Destruction amb instituts d'Itàlia, Llatvia, Macedònia, Portugal i Turquia per als nostres alumnes de 1r d'ESO. Ambdós projectes tenen com a finalitat principal treballar objectius de la UNESCO de desenvolupament sostenible; el nostre entorn medioam-

Imatges d'intercanvis a Nîmes (França) i Pitea (Suècia).

biental i aspectes climàtics, com també la relació d'aquests amb la salut i el benestar de les persones que hi viuen.

Evidentment, amb aquests projectes europeus fomentem l'intercanvi

cultural i lingüístic entre els joves, cosa que és molt enriquidora i contribueix a la seva formació personal. Les mobilitats es preveuen a partir del març del 2021 considerant la situació de la pandèmia en aquell moment.

JOAN
ZIRGU

FUSTERIA

C/ Raval, 8 - Telèfon 972 46 04 53

CASSÀ DE LA SELVA

**AIGUA, LLUM, INST. SOLAR, GAS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT,
DOMÒTICA**

 damisa
INSTAL·LACIONS

C/ De la Via, 78 (Pol. ind. El Carrilet)
17244 Cassà de la Selva
Tel.: 972.46.44.50
E-mail: idamisa@idamisa.com

El projecte “Europa acull?”

El projecte “Europa acull?” és un projecte educatiu amb un enfocament metodològic globalitzat

Aquest curs 2020-21, l'Institut de Cassà de la Selva durà a terme una experiència de treball globalitzat per projectes anomenat Europa Acull?. La nostra societat va transformant-se i es fa cada vegada més present el fet de donar als nostres alumnes respostes innovadores en un món en canvi constant, i alhora, fomentar un alumnat i futurs ciutadans, crítics, autònoms, col.laboratius, sensibles i connectats al món que els envolta.

Està enfocad als alumnes de 3r d'ESO. Enguany, a 114 alumnes que, a finals del segon trimestre i durant uns dies, trencaran la rutina habitual del seu horari a l'aula per dedicar-se plenament a elaborar el projecte del qual us estem parlant.

Aquest projecte, coordinat des de l'àrea de Socials, s'anirà desenvolupant al llarg del curs mitjançant una comissió de professors que, treballant cooperativament, en equip, aniran creant l'esquelet del projecte, per tal que, finalment, els alumnes hi acabin posant la forma.

El projecte Europa acull? parteix, doncs, de la idea de voler treballar amb els alumnes i per als alumnes, des d'un enfocament globalitzat i multidisciplinar, tenint com a eix central el tractament d'una problemàtica real de la nostra societat, com és l'arribada de gent d'altres països, en totes les seves formes i enfocaments: la convivència intercultural i la cohesió social, el respecte mutu, el reconeixement de la diversitat cultural existent en la comunitat educativa de l'institut, la cooperació i, al mateix temps, treballar la cultura com a eina per al foment d'un món més sostenible, solidari i just.

Una vegada més, i amb l'excusa d'aquest projecte, l'institut de Cassà de la Selva vol apropar-se a la realitat que l'envolta i esdevenir útil a la ciutadania, connectant la vida educativa

amb la vida real.

EL PERQUÈ DEL NOM I DEL PROJECTE EUROPA ACULL?

Al municipi de Cassà de la Selva, segons dades de l'Idescat, dels seus 10.380 habitants, 1.838 són nascuts a l'estranger, cosa que equival a un 17,7% del total de la població. L'any 2019, les dades indiquen que 1.757 persones que viuen a Cassà han nascut a l'estranger. És més, l'any passat 110 persones van arribar a Cassà procedents de països estrangers.

A Catalunya dels 7,675 milions d'habitants, més d'un milió de persones són originaris d'altres països. La realitat de la societat del nostre país i de la comunitat local més propera, amb les seves virtuts, problemàtiques i complexitats, ens fa reflexionar sobre aquesta situació, i sobretot ens fa qüestionar si realment acollim correctament les persones que arriben d'altres països. És, doncs, que per tal d'aprofundir en aquesta realitat social i en el fenomen de la immigració, neix aquest projecte amb el nom d'Europa Acull?.

Si ens ho mirem, estrictament, des del vessant educatiu, l'existència a l'institut d'una aula d'acollida és un element més que ens pot convidar a preguntar-nos el perquè d'aquesta realitat. Un altre element que justifica el projecte és el fet mateix de treballar per projectes. Treballar per projectes transversalment i interrelacionats a través de matèries multidisciplinars, a part de la novetat del propi canvi metodològic i organitzatiu que implica, ja que els alumnes deixaran de seguir durant uns dies l'horari habitual per centrar-se exclusivament en el projecte, és un avantatge per a l'alumne perquè el motiva, fomenta el treball en equip i la solidaritat entre companys, promou un alumnat actiu, situa l'alumne en el centre de l'aprenentatge, treballant de manera diferent i millor. A més, permet atendre i treballar millor la diversitat, potencia l'ús de les TIC,

tot millorant la competència digital, i reforça valors com la solidaritat entre companys. És més, alumnes i professors treballen junts per assolir el repte plantejat o l'objectiu inicial. En definitiva, treballar per projectes ajuda l'alumne en l'assoliment de les competències educatives.

Aquest projecte forma part, també, de l'entramat d'un projecte de centre més ampli, anomenat Un sol món. Així doncs, creem un petit projecte dins d'un altre projecte més gran, que fomenta els valors de la solidaritat, la sostenibilitat, la multiculturalitat, el patrimoni cultural i natural, la cultura de la Pau..., i que compta, per segon any consecutiu, amb el suport de la Diputació de Girona en el marc de subvencions per al foment de programes i projectes educatius en l'àmbit de les comarques gironines per a l'any 2020.

Dimarts, tancat per descans setmanal

**ca la
petita
PIZZERIA**

Tel.: 972 46 37 99
Servei a Domicili

Plaça Petita, 1
Cassà de la Selva

Cesc Martin porta sis anys dedicant-se a curses de llarga distància

Cesc Martin,

Cesc Martin, desè classificat a la Swiss Peaks (314 km)

‘El pitjor en aquestes curses tan llargues són les baixades’

Quan tenia set o vuit anys va pujar a l'Aneto amb el seu pare, en Fonsu Martin; **“fins i tot li van donar un diploma”**, recorda el mateix Fonsu que també ens explica que **“aquell dia estrenava els crampons”**; semblava que en Francesc tenia destinat dedicar-se a la muntanya però va

decantar-se per l'hoquei patins on va jugar amb el Foment durant uns anys; després va deixar l'esport competitiu fins que fa sis anys li va venir el cuquet de dedicar-se a les curses de muntanya de gran distància. No es tracta de fer 15 o 20 quilòmetres sinó de fer-ne cent o més. La darrera cursa i la que ens ha portat a entrevistar aquest mes en Cesc Martin Toro –fill de Cassà i actualment resident a Caldes de Malavella-, és la cursa Swiss peaks, una de les més potents d'Europa, amb 314 kms de recorregut un desnivell de 22.000m positius i 25.000 negatius. En Cesc, un enginyer informàtic de 36 anys, la va fer en 86 hores i mitja (86:31:02) i va acabar en desè lloc de la categoria masculina entre tres-cents inscrits. **“Quan vaig acabar la prova vaig dir que mai més no tornaria a fer una cosa així; ara, passada una setmana, ja no tinc tan clar que no en faci alguna altra...”**

La primera pregunta a en Cesc ja fa dies que em voltava pel cap: quantes hores vas dormir d'aquestes 86 i mitja?

Cinc hores repartides en quatre grups, tres d'una hora i una de dues hores. El que va guanyar la cursa només havia dormit una hora i és que era molt important dormir poc perquè mentre tu dormies els teus rivals t'anaven

Instal·lacions Tècniques Cassà, S.L.

AIGUA, LLUM, INSTAL·LACIONS SOLARS, GAS, CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT, DOMÒTICA...

C/Ardenya, 9 / 17244 Cassà de la Selva
972 46 44 50 / 620 01 09 92
email: info@itcassa.com

En Cesc Martin, en un punt d'avitual·lament de la cursa i, durant l'entrevista, al Parc de l'Estació de Cassà.

avançant i encara que anessis una mica més de pressa era molt difícil recuperar el temps que havies perdut dormint...

Fet aquest aclariment, anem als inicis... quan vas començar a dedicar-te a córrer en aquestes maratons de muntanya?

Des del 2015 més o menys que vaig començar a veure que m'agradava això de córrer llargues distàncies, picant pedra hores i hores, tot sol.

I quan et vas apuntar a la cursa Swiss peaks?

El novembre del 2019; després amb la Covid em pensava que no es faria ja que havien reduït la participació de 500 a 300 corredors; però es va mantenir; la setmana abans de marxar encara era complicat participar-hi, ja que no tenia clar que no hagués de fer quarantena en entrar al país; això va fer desdir alguns altres participants de fer el viatge; però vaig pensar que valia la pena provar-ho i

vaig poder entrar a Suïssa sense problemes i participar a la cursa.

Havies entrenat mai una distància d'una duresa com aquesta?

No; jo les setmanes anteriors m'anava preparant amb tirades de màxim 80 km però fer-ne 314 no sabia què em passaria ja que no havia provat. Vaig fer curses clàssiques com Carros de Foc o Cavalls del Vent; però no això que es fa en dos o tres dies sinó com si fos una cursa, tot d'una tirada; i els caps de setmana també he anat per Vallter, Bagà, Berga... i entre setmana, cada dia un parell d'hores de córrer, excepte el dilluns que és el dia de descans. Confiava poder acabar, però no se sap mai...

Com va anar la cursa?

Abans de sortir un company de Caldes -que l'any passat va participar-hi i no va acabar- m'havia aconsellat que no intentés anar al ritme dels primers, ja que era millor sortir a poc a poc i després recuperar a la part

ELS MILLORS RESULTATS D'EN CESC:

La primera cursa que va fer en Cesc va ser la maratón de les vies verdes del 2014 que va fer en 3h15 i això el va fer decidir a continuar fent aquestes curses. Corre amb la samarreta de Trail runner.cat

Altres resultats importants:

2n a l'Ultra trail del Montnegre Corredor (2018)

2n a la Ultra trail del Montseny (2017)

1r a la Ultra de muntanyes de Costa Daurada a l'Espluga del Francolí

2n a l'ultra de Tarragona (2019)

Moltes curses on he estat al top 5 o to 10.

Rècord a les 24 hores del cap de Creus (83 kms en 8h54')

2n a la Ultra trail del Montsec (2019)

2n i 3r a la Ultra trail de la Garrotxa (2018 i 2019)

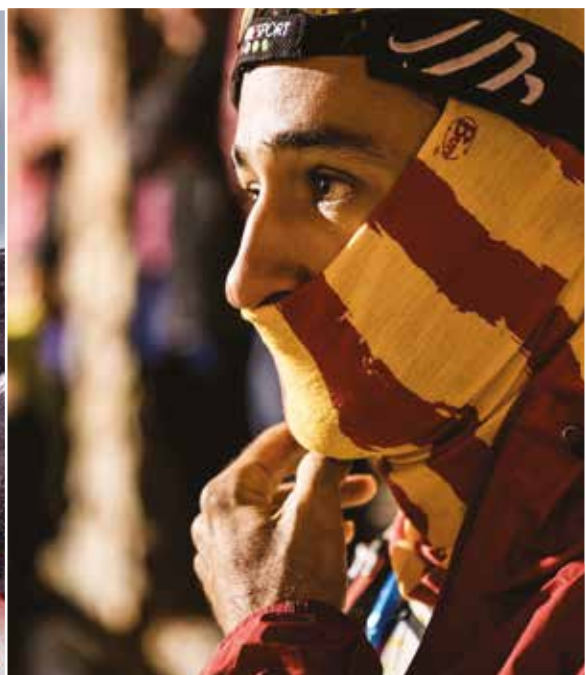
final; però no ho vaig saber fer. El problema va ser que pel meu historial (els punts ITRA), l'organització em va posar amb el grup dels més forts, al davant de tot i vaig sortir molt fort, al ritme que anaven els professionals; això després ho vaig pagar i vaig arribar com vaig arribar. Als primers cent quilòmetres anava entre el sisè i el setè lloc. cosa que estava molt bé per un afeccionat com era jo i al cap de sis o set hores t'adones que vas per sobre de les teves possibilitats i vaig decidir que o frenava o petava. Si hagués sigut una cursa de 150 hauria pogut aguantar potser. Però després del descans dels 120 km vaig decidir que si volia acabar la cursa havia de canviar de tàctica i anar al meu ritme sense fer gaire cas del que feien els altres. I així vaig anar aguantant fins al 12è final (desè entre els homes, ja que em van passar dos noies que van dormir molt poc).

Tenies pensat com i on dormiries?

Sí, ho tenia planificat perquè el que jo volia era dormir com menys millor. I al final vaig dormir cinc hores tot i que el que jo preveia era dormir tres hores només: fer la cursa en tres dies i dormir una hora cada 24 hores; però no vaig poder, el cos em va dir que havia de dormir una mica més...

I els quilòmetres es feien corrent o caminant?

Sempre que puguis, corrent; de fet als plans i a les baixades sempre corrent i a les pujades, sempre que podia anava corrent i quan no podia doncs caminant a bon ritme; sense relaxament, sempre a bon ritme... Val més anar caminant de pressa, però sense parar, que no pas anar corrent i ha-

La Swiss Peaks és una de les curses més prestigioses d'Europa per la seva duresa; en Cesc en guardarà uns bons records.

ver de parar perquè no pots aguantar el ritme.

Anaves menjant entremig?

Hi havia alguns avituallaments i cada cinquanta quilòmetres unes zones de repòs amb menjar més variat però els suïssos hi posen molta salsa al menjar i a mi no m'agradava gaire, ja que era de mal pair. Sort de l'Anna Buadas, la meua dona que em portava menjar més adequat, arròs blanc, pa torrat, i pasta que em va ajudar a aguantar (fins i tot em va portar un tall de pizza!) i sobretot em va animar i em va donar suport fins al final; sense ella que em va estimular i em va donar el suport moral necessari vaig poder acabar.

Us aturàveu per menjar?

En els punts coneguts com a base de vida (cada 50 km) on tenien menjar calent sí m'aturava un quartet per menjar amb un certa tranquil·litat, però als avituallaments més petits on hi havia plàtans o beure simplement agafava el que necessitava

Quin va ser el punt més difícil de la carrera?

Quan portava 150 quilòmetres vaig tenir un moment molt crític; em vaig plantejar plegar; l'Anna em va dir que en comptes de dormir una hora en dormís dues i que el que havia de fer era acabar la cursa amb independència de la classificació. I vaig decidir fer-ho sense tenir clar que funcionés. Vaig dormir dues hores, em vaig aixecar bé, vaig menjar alguna cosa més i vaig tornar a arrencar. A partir d'aquí m'ho vaig tornar a plantejar a cada base de vida (cada cinquanta quilòmetres): estic bé? continuo, sí? Endavant. Fins que en arribar a les darreres ja em deia que ara que has

arribat aquí, ja has d'acabar. També les vaig passar *canutes* quan portava 168 quilòmetres i havíem passat un coll de més de 3.000 metres amb una pujada i una baixada molt rectes. Mirant la ruta sabia que ho passaria malament i anava conscienciat; potser per això no va ser tant com em pensava i quan vaig acabar vaig dir-me, mira ja o has passat. Però a més les valls eren molt llargues i a mi el que més em cansava era la baixada perquè eren descensos molt rectes en les que havies de frenar contínuament i a l'hora de reanarrencar les cames semblava que no podien. A més en alguns punts la ruta agafava el camí més complicat amb un desnivell amb un alt percentatge. L'organització, en comptes de fer-te passar pel camí més fàcil et feia travessar prats amb pujades i baixades molt rectes...

No podies passar pel camí més fàcil?

No; cada participant portava una balisa que en tot moment indicava el punt on et trobaves i l'organització sabia on eres. Si et despitaves et trucaven per mòbil per saber què passava. Si no despenjaves o no en feies cas et podien desqualificar. Ja et tenien controlat, ja.

Et podies perdre?

Home... El camí estava marcat però en algun punt, corrent de nit, et podies trobar que alguna vaca havia desmuntat algun senyal i et podies des-pistar una mica...

En una hora o dues de dormir en fas prou per recuperar-te?

No; però t'ajuda. Jo quan em posava va a dormir posava el despertador del mòbil i quan al cap d'una hora sonava em pensava que només havia dormit

cinc minuts; era com fer una becaina però anava bé;

A més, havieu de portar pes a la motxilla, no?

Sí; per força, ja que encarta que afortunadament va fer força bons dies era necessari i obligatori portar protecció per la pluja, mudes de roba, menjar aigua... tot el necessari per si et passava algun incident i havies de subsistir tot sol algunes hores. Cal tenir present que estàvem corrent per valls i muntanyes i el clima podia donar-te alguna sorpresa; a més vas corrent de dia i de nit per la qual cosa els canvis de temperatura també eren importants.

Us va ploure?

Només el primer dia una mica després de la sortida (sortíem el dilluns a les 12 de la nit); després ja no. Vam tenir bons dies i això també és d'agradir.

Què és el que més queda afectat físicament en una cursa com aquesta?

Sobretot les cames i les articulacions inferiors: genolls i turmells. Per això és el que més havia treballat en les setmanes en què preparava la cursa, com m'havia aconsellat el meu preparador físic, en Jordi Pàmies, amb qui fins i tot he corregut algunes proves... I quan vaig acabar vaig estar uns dies que tenia les cames i els peus ben inflats que no em podia posar les sabates; ara ja ho tinc normal i ja s'ha recuperat.

Quin gust hi trobes en fer una cursa d'aquestes característiques?

Sobretot m'agrada perquè no es tracta només de la velocitat, com una maratón, que surts a córrer i ja està; no, aquí has de preparar-te tècnicament

i estratègicament; planificar-te com dosificaràs el teu esforç; en quins punts hauràs de dormir i saber com respondrà el teu cos i aprendre a conèixer les teves limitacions per accelerar o reduir el ritme segons com et trobes... és un treball psicològic i de preparació que m'agrada més i és complex que simplement córrer.

I què fas per no avorrir-te mentre pugues i baixes?

Penso en moltes coses, en la família, la feina, cabòries... de nit em poso música per anar-me acompanyant..

Quin tipus de música escoltes?

Una que sigui *marxosa*, rock català o internacional, o *discotequera*; música que em desvetlli i m'animi a caminar. Però quan sort el sol ja em trec la música i gaudeixo de la cursa.

I no parles amb els altres participants?

Molta estona estàs corrent sol, ja que tots anem a la nostra; però aquí sí que vaig coincidir amb un suís que havia viscut a Espanya i vam estar corrents junts uns quants quilòmetres i xerràvem una mica; però la majoria de la cursa la vaig fer sol.

Córrer la Swiss peak i acabar-la ja és una gran fita personal suposem; quants anys penses que continuaries corrent aquestes carreres?

No ho tinc gaire clar. Jo no soc professional i ho faig perquè m'agrada i m'agradaria continuar; però penso també que els entrenaments i les curses em roben molt de temps que no puc dedicar a la família, a la dona, a la meva filla i això em reca... potser hauré de rebaixar una mica el ritme... Ara l'any que ve no tornaré pas a la Swiss; però d'aquí dos anys m'agradaria tornar-hi i millorant; fent servir

el que he après, dormir menys, no anar tan fort al començament i reservar-ho per la final...

Es pot dormir menys de 5 hores?

A la cursa Eufòria d'Andorra, de 233Km només vaig dormir tres hores. Era diferent ja que era amb parelles, amb 25.000m de desnivell positiu; però no estava marcada i era per parelles... vam trigar 90 hores.

I deixem en Cesc pensant quin serà el poper repte que assumirà en aquesta especialitat tan dura i encara força desconeguda de les Ultratrail de muntanya, amb el secret per la victòria: córrer molt i dormir poc!

Text: **Joan Carles Codolà**

Fotos: **Anna Buadas i J.C.C.**

A TALL DE RESUM

Extracte de la publicació que va fer en Cesc a les xarxes:

#swisspeaks360 Després de 86,5 hores, dormint només 5 hores, Defensant la 7a posició fins al km 100, Acabar en 12a posició després de 314km amb 22.000D+ i 25.000 D-.... no hi ha manera de poder explicar "amb pels i senyals" el que he viscut.... el millor regal insuperable, l'arribada, on hi havia @annabuadas i la meva filla Clara, que sense elles... aquesta aventura no hagués estat possible! Gràcies al seu suport/companyia/ànims en tots els punts on han pogut assistir durant tota la cursa, han sigut vitals per poder arribar fins al final!

També dono moltíssimes gràcies a tots els companys, companyes, família, que m'han anat seguint i animant per les xarxes i per missatges de veu, han sigut vitals per sortir del pou cada vegada que estava enfonsat, de veritat... moltes i moltes gràcies! Més agraïments... a @nutrisalia pel seu súper pla/suport alimentari que m'ha ajudat a arribar "al punt" en aquesta aventura... també i com no al grandíssim mestre @pamiex77 pels seus plans/rostides d'entrenament imprescindibles per afrontar aquestes bogeries!!! Jordi, ara crec que em dedicaré a la petanca un temps... a @bsixsportswear per les camisetes que han anat perfectes!!!! gràcies també a @feec_cat @ultrascatalunya @cassadigital @pajarutrail per la difusió a les xarxes, d'aquesta aventura, sinó... com diu un que conec.... als mitjans només hi surten els famosos!! I dels que també sabem "picar pedra" no se'n diu mai res de res enlloc!.../...

**LA BRASA
GRILLADA**
NOVA CUINA TRADICIONAL
1967

Ctra Provincial, 97
17244 Cassà de la Selva - Girona - T. 972 46 00 03
restaurant@labrasagrillada.com

www.restaurantlabrasagrillada.com

La plantilla del Cassà sènior masculí i dos moments del partit jugat contra el Llagostera juvenil de Divisió d'honor.

Competició i entrenaments, amb estrictes mesures sanitàries 181 dies després, torna el futbol a Cassà

181 dies després del darrer partit de l'equip sènior masculí de la UD Cassà (que va guanyar per 0-1 a Porqueres a la lliga 19/20 de segona catalana) el primer equip cassanenc va tornar a jugar en un partit –ara amistós– de preparació de la temporada 20/21; va caldre arribar al mes de setembre per tornar a veure jugar els homes de José Càceres que aquesta temporada afronten una lliga amb una estructura d'equip força continuïsta en relació al de l'any passat. Els resultats dels primers amistosos disputats van ser:

Lloret – Cassà, 0-2
Cassà- Llagostera juv., 2 -1
Caldes – Cassà, 1 – 1
Llagostera B – Cassà, 1 -1

Cassà- Bellcaire, 3 -1

També l'equip femení, que enguany jugarà a primera catalana, ha començat els partits de preparació de cara a la pròxima temporada amb un conjunt que amb algunes incorporacions manté un bloc ferm que el qualifica dels millors de la demarcació de Girona. Resultats dels amistosos disputats aquesta pretemporada:

Cassà – Women's S. School, 2 -1
Cassa - Vic Riuprimer, 2 - 1

El més important de la lliga 20/21, que començarà el 3 d'octubre, en aquests moments és la preparació de les mesures sanitàries adequades per garantir que hi haurà seguretat sanitària per als entrenaments i competicions tant per al jugadors, entre-

nadors i àrbitres, com per al públic.

Des de l'entitat, el president de la UD Cassà, Miquel Clapés explicava que "en les reunions amb l'Ajuntament hem acordat les mesures a aplicar per garantir que haurà un control als partits i als entrenaments, com ara que hi hagi un registre dels espectadors o els controls de temperatura adequats per detectar qualsevol cas sospitós. Per això demanem la col·laboració de tothom per garantir per exemple que es porti la mascareta a tot arreu, excepte quan se juga"; el Cassà de moment no té prevista la data de presentació dels jugadors i equips, tota vegada que en les actuals condicions de pandèmia no es veu factible organitzar un acte com els que se solien fer cada any.

L'equip femení de la UD Cassà va guanyar el Women's Soccer School per 2-1 en un dels amistosos de pretemporada

Atenem urgències
972 42 42 46 | Anglès
972 46 21 17 | Cassà de la Selva
de dilluns a divendres

**CLÍNICA DENTAL
ESTACIÓ**

L'equip de 1a catalana femenina i el de 2a catalana masculina, en uns entrenaments de pretemporada que es fan amb mesures de seguretat sanitària.

Retorn als entrenaments dels equips de bàsquet del Foment

Un cop acabat el Campus d'aquest estiu 2020, ara els equips de bàsquet han començat els entrenaments. Els primers han estat l'equip de 1a Catalana sènior femení amb la seva entrenadora Olga Fraderas al capdavant. Ja porta unes quantes jornades fent físic (entrenant a la platja) o bé entrenant a les pistes de l'aire lliure com a Llambilles o Sarrià de Ter.

A partir del 24 d'agost s'entrena al pv3, l'equip de 3a catalana sènior femení que porta Gerard Nuell i l'equip de 1a catalana sènior femení. Els entrenaments es fan amb les mesures de seguretat sanitàries; abans d'entrar a la pista es mira la temperatura de cada jugador/ara, s'obliga a fer rentat de mans, etc.

Altres entrenaments iniciats: El 31 d'agost a 2/4 de 9 l'equip de 2a catalana sènior masculí, el 2 de setembre l'equip Sots 21 masculí (entrenat per Raul Masalle) i el 7 de setembre l'equip de 3a catalana sènior masculí entrenat per Damià Xifra.

A partir del dilluns 14 de setembre van començar els entrenaments de les categories inferiors.

TORNEIG XEVI CARRERA

El dissabte 3 d'octubre es jugarà -sense públic- el 8è Torneig XEVI CARRERA amb els següents horaris: a les 17'30 de la tarda: 2a Catalana sènior masculí. A 1/4 de 8 de la tarda: 1a Catalana Sènior femení.

Al final de cada partit es farà el lliu-

rament de trofeus al guanyador i al perdedor. Els partits es jugaran a porta tancada per les mesures de seguretat sanitàries.

CALENDARIS 20/21

El 17 d'octubre 2020 començaran les lligues de bàsquet; de moment tenim els calendaris dels tres equips de la Federació Catalana de Bàsquet. Els altres calendaris de les diferents categories que són de la Territorial Gironina de bàsquet sortiran més endavant.

A 1a catalana el Sènior femení de l'FD Cassanenc tindrà com a rivals els següents equips: C.B. Barna B,

Lluïsos de Gràcia A, Sant Gervasi, GEIEG-UNI Girona, C.B. Argentona, B.C. Fontajau, C.B. Sant Just, C.B. IPSI A, C.N.Caldes A, Femení Osona A, C.E. Onyar. El primer partit es jugarà a fora a la pista del C.B. Barna B el 18 d'octubre a les 19'45. Els únics equips que estaven a 2a la passada temporada són: C.E. Onyar, Fem. Osona i GEIEG-Uni Girona.

L'equip de 2a Catalana Sènior masculí del F.D. Cassanenc tindrà com a rivals els següents equips: C.B. Salt B, C.B. Nou Caulés, C.B. Quart, C.B. Sta. Eugènia de Berga, Bàsquet Vilafant, CEB Girona, B.C. Torroella, C.B. Farners A, U.E. Ripoll A, C.B. Torelló, C.B. Tona A.

Sis equips ja estaven la passada temporada a 2a catalana: C.B. Farners, U.E. Ripoll, C.B. Tona, C.B. Sta. Eugènia, C.B. Quart i C.E.B Girona.

El primer partit es jugarà el 18 d'octubre al pavelló del C.B. Salt B a les 17'45.

L'equip Sots 21 masculí Preferent del F.D. Cassanenc tindrà com a rivals els següents equips: C.E. Caldes de Malavella, U.E. Mataró, C.B. Granollers, A.B. Premià, Circol Catòlic A de Badalona, C.B. Calella A, C.B. Farners A, C.B. Lliçà de Munt, C.B. Vilassar de Dalt. Els equips que repeteixen de la temporada 2019-20 són: C.B. Calella, C.B. Lliçà de Munt, U.E. Mataró i Circol Catòlic.

El primer partit es jugarà el 18 d'octubre a Cassà, contra el Circol Catòlic a les 5 de la tarda.

Cares noves al bàsquet cassanenc

**ELENA
PAGÉS
COSTA**

Data de naixement: 26 de Febrer del 2002.

Altura: 1 m 71 cm

Jugadora de l'equip de 3a Catalana Sènior femení.

Parlem uns moments amb l'Elena un cop acabat l'entrenament.

Quin és el teu historial?:

Sempre he jugat amb el C.B.Grifeu de Llançà, amb el qual hem estat diverses vegades campiones de lligues territorials i Sub-Campiones de Catalunya. La temporada passada 2019-2020, vàrem fer el salt a la lliga Inter-territorial, en la que personalment, crec que vàrem fer un gran paper.

En quina posició jugues?

No tinc una posició específica, m'agrada tenir recursos per a totes les posicions i ser poder ser útil en la majoria d'ocasions del partit.

Moltes gràcies Elena, que tinguis una bona temporada en l'equip de 3ª Catalana el Sènior femení.

X. Carrera

Els entrenadors

**MARC BUSQUETS
RODRIGUEZ**

Data de naixement: 28 de maig del 1983.

Historial Esportiu com entrenador:
2018 - 19: Mini femení Salle Cassà

2019 - 20: Mini mixt Salle Cassà.

2020 - 21: Cadet femení F.D. Cassanenc.

miralles
CONSULTORS
ASSESSORIA EMPRESARIAL

Joaquim Miralles i Pi

DIPLOMAT EN CIÈNCIES EMPRESARIALS

jmiralles@mirallesconsultors.cat

Josep Planchart i Muntada

GRADUAT SOCIAL

jplanchart@mirallesconsultors.cat

Francesc Torrijos i Marchante

LLICENCIAT EN CIÈNCIES ECONÒMIQUES

ftorrijos@mirallesconsultors.cat

**Consultoria Empresarial, Fiscal i Laboral, Comptabilitat,
Tràmits Administratius, Servei Jurídic i Immobiliari**

Carrer Ample, 47 - 17244 Cassà de la Selva - Tel. **972 46 36 28** - Fax 972 46 36 29
assessoria@mirallesconsultors.cat

Eloi Madrià: 'sempre recordo les bromes amb en Siset Negre'

Durant tots aquests anys (55) del FOMENT DEPORTIU CASSANENC, han estat moltes les persones que han passat per les Juntes del club; aquesta vegada m'he posat en contacte amb l'Eloi Madrià i Roura (que acaba de complir 64 anys); ens coneixem de fa molts anys i em feia il·lusió fer-li aquesta entrevista:

Quin és el teu historial Esportiu?

Vaig passar per tres seccions del F.D.Cassanenc. La primera, que va durar poc, va ser la de l'handbol, d'on van sortir bons jugadors. La segona, que va durar una mica més, va ser la de futbol sala. Es van fer uns campionats d'estiu on hi havia molts equips participants i molta expectació a la graderia. Finalment a la secció de tennis taula, hi vaig ser uns vint anys. Arran de la primera edició de les 24 hores de tennis taula, l'any 1980, amb en Xavier Pérez ens vam animar i de mica en mica es va recuperar una secció que feia anys que s'havia perdut. En guardo uns grans records dels inicis de la secció, ja que amb en Xavier Pérez passàvem grans estones junts. Al llarg d'aquests vint anys hi he fet una mica de tot: jugador, entrenador, delegat... Vaig aconseguir portar jugadors de fora que, en poc temps, ens van fer pujar de nivell de joc fins arribar a les màximes categories: 1a provincial i més endavant estatals.

Com és que vas entrar a la junta?

Com qui diu, a la junta m'hi vaig trobar. Els delegats de cada secció entraven a la Junta d'una manera sistemàtica amb rols diversos. Hi havia bon ambient.

Recordes quins companys hi havia a la Junta?

Vaig coincidir amb moltíssima gent i segur que alguns em passaran per alt. En tot cas em remeto als de la primera Junta que em vaig trobar quan jo hi vaig entrar: Siset Negre, Quico Nadal, Fonsu Duch, Xavier Pérez, Xevi Carrera, Gerard Nadal, Josep Puigmolé, Cati Fontané, Montse Casanova, Josep Maria Martí, Quim Roca, Jaume Costa, Joan Riera, Josep M. Verdaguer, Quim Felip...

Recordes alguna anècdota o fet destacable dels anys que vas estar a la junta?

Com a més destacable, sense cap mena de dubte, va ser la construcció del pavelló poliesportiu.

L'any que es va estrenar el pavelló del Foment (5 d'octubre de 1985) molts serveis estaven a precari, com per exemple la caseta dels comptadors que hi havia al costat de la piscina petita. En plena competició de les 24 hores i

L'Eloi, a la dreta, amb Abel Saura, Manel Navarro i Sisu Boadas, en un viatge que van fer a Euskadi, fa 40 anys, per jugar dos partits de lliga de tennis taula; a sota, l'Eloi en l'actualitat i jugant al gimnàs del Foment.

a mitjanit tot va quedar a les fosques. Vam tenir la gran sort que entre nosaltres hi havia en Josep M. Alech, de Bàscara, de professió electricista. Sense ell la competició s'hauria acabat en aquell mateix moment. Encara ara, cada vegada que el veig li dono les gràcies.

En Narcís Negre, el senyor Negre, l'estimat Siset, tenia una gran amistat amb el senyor Moner, que durant molts anys va ser president de la Federació Catalana de Natació. Cada any el Sr.Moner li feia arribar a en Siset entrades per anar als campionats de trampolí i palanca i ell, molt amablement ens les oferia. És fàcil imaginar la broma que a hores d'ara encara fem amb qui fa aquesta entrevista. En els sopars que es feien de tant en tant, sempre hi havia les bromes agradables d'en Siset Negre, sempre eren monòlegs. Cal recordar que el senyor Negre havia fet i dirigit teatre.

Què fas actualment?

Continuo amb la meua activitat de gestió i treball en espais forestals i també continuo involucrat a l'editorial Gavarres, al Consorci Gavarres i a la Colla Excursionista Cassanenca, des d'on encara practico alguna activitat relacionada amb la muntanya, sobretot caminar.

Segueixes l'activitat del club?

Segueixo l'activitat del Foment a través de LLUMIGUIA.

Per a mi el Foment significa sobretot un sentiment. Els moments compartits amb els companys de la Junta, amb el personal que al llarg dels anys vaig conèixer, els conserges, els jugadors i les jugadores. Tot això no s'oblida mai més.

L'Eloi és d'aquelles persones que et poses a parlar amb ell i no acabaries d'escoltar-lo, sempre en té alguna per explicar... Fins que li dius: val Eloi, fins a un altre dia, que és el que vaig fer.

Xavier Carrera Bosch

Josep Cassà, un combatent en la guerra del francès

És mercès a la consulta permesa dels 331 documents que formen l'Arxiu particular de les germanes Mª Dolors i Anna Mª Cunillera i Casadevall, de Cassà de la Selva, que intermitentment comencen 1232 i acaben el 1909, on n'hi ha uns quants datats entre el 1808-1814 o sigui durant la Guerra del Francès o de la Independència, que permeten saber que entre els nostres convilatans, n'hi hagué un que, l'any 1809, durant l'assetjament i el bloqueig de la ciutat de Girona, fet per les tropes franceses comandades pel General Duhesme, fou un protagonista destacat a l'hora de travessar el cercle de les tropes assetjants i entrar de nit dins la ciutat de Girona per dur-hi el correu, les missives i les notícies que li lliuraven els Caps de la Junta Central i que ell portava al governador de la ciutat per tal que estigués al corrent de la situació en què es trobaven, a l'exterior, les forces oposidores a l'ocupació francesa; un cop rebudes les noves, els resistents, li lliuraven a ell les seves consignes que traslladava als seus superiors tornant a escapolir-se fins haver travessat novament la zona controlada per les forces gavatxes.

Qui era aquest valent disposat a arriscar la vida que cada nit es ficava dins les línies enemigues i les travessava? Mercès a la documentació es sap que es deia Josep Cassà i Creixell i era el fill de Narcís Cassà i Jubert procedent la seva família per línia directa, de la nissaga del mas Cassà de la Serra que a l'any 1.170 un dels seus avantpassats ja l'habitava; el mas té una extensa història i avui encara conserva el mateix nom: mas Cassà de les Serres. La família Cassà, durant l'últim terç del s. XVIII, es veié obligada a alienar el mas que va vendre, a Carta de Gràcia, als Aniversaris de l'Església de Sant Feliu de Girona, amb la possibilitat de recomprar-lo en el futur. Això no va ser possible i la família s'establí dins el nucli de Cassà de la Selva, on ja tenien cases en propietat, i els quatre germans que es troben a la documentació, descendents del citat Narcís, eren en Narcís, en Josep, en Joan i l'Antònia Cassà que exercien, el primer i el tercer, l'ofici de tapers i el protagonista de fuster.

Esquemàticament es dona referència dels fets més puntuals ocorreguts en aquest episodi històric entre els anys 1808 a 1814.

El Mas Cassà

Prèviament l'octubre de 1807 va ser firmat secretament a Fontainebleau un acord entre l'Imperi Francès i el Regne d'Espanya, on intervingué el ministre Godoy, amb la previsió de repartir-se Portugal. Les forces imperials franceses obtingueren el permís per travessar Espanya per dirigir-se a Portugal. Aquestes tropes començaren a entrar a la península pel novembre de 1807 i van ocupar seguidament molts llocs estratègics. Amb motiu dels fets d'Aranjuez, el rei Carlos IV abdicà a favor del seu fill Fernando VII que començà a regnar el 19 de març de 1808, sota la protecció de Joachim Murat a qui Napoleó havia nomenat Lloctinent Imperial d'Espanya. Napoleó convocà al rei Fernando a Baiona on el seu pare exiliat residia. Allí, el 30 d'abril, reunits Napoleó, el seu germà Joseph, Carlos IV, Godoy i Fernando VII, junt amb les seves mullers, Carlos IV afirmà que la seva renúncia al tron, provocada pel motí

d'Aranjuez, era nul·la i que els seus drets reals els cedia a Napoleó a canvi d'asil per a ell, la seva muller i per a Godoy completada amb una compensació anual per a ell de 30 milions de reals. Fernando VII reconegué al seu pare com a rei legítim i abdicà rebent una compensació econòmica anual de 4 milions de reals. Seguidament Napoleó proclamà Rei d'Espanya al seu germà Joseph Bonaparte amb el títol de José I d'Espanya que regnà fins al 1813.

El 10 de febrer de 1808 arribà a Girona una divisió comandada pels generals Duhesme i Lechi que foren atesos com a aliats, pel Governador de Girona el general Joaquín Mendoza i l'endemà continuaren la marxa cap a Barcelona considerant, els estratèges militars francesos, que la ciutat no era una plaça forta preocupant.

Un dels personatges destacats en la defensa de la ciutat de Girona va ser el militar Álvarez de Castro que

PROJECTES, CONSTRUCCIÓ I MANTENIMENTS DE JARDINS

XAVIER DAUSÀ FRIGOLA

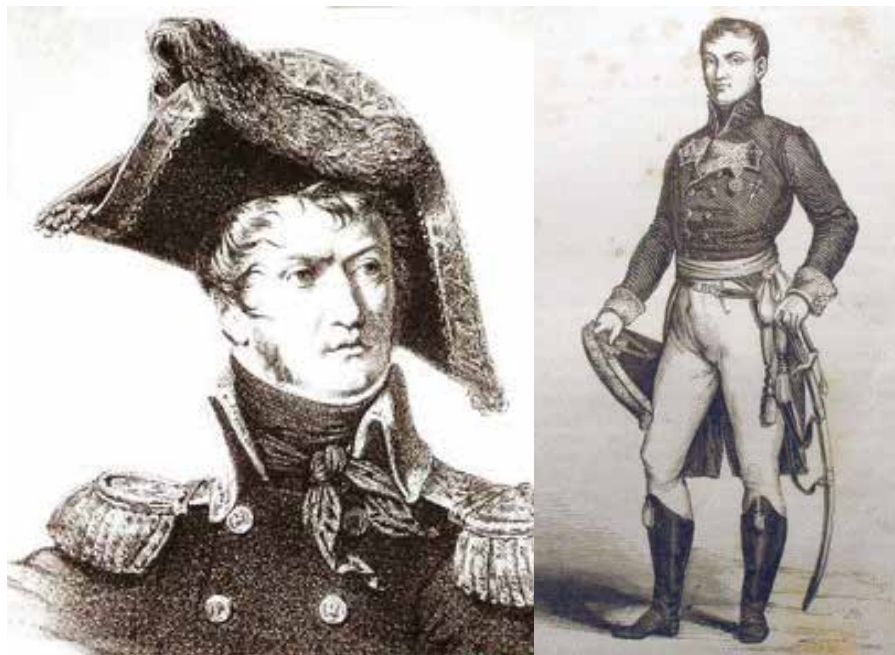
C/ Bassegoda, 20 17244 - Cassà de la Selva
Telf. 972 463 654 Telf. mòbil: 649 396 193

A la dreta, el general francès Duhesne i el defensor de Girona, Àlvarez de Castro.

l'any 1808 era a Barcelona amb el càrrec de governador del Castell de Montjuïc, mentre que el comte d'Espelleta tenia el càrrec de Capità General de Catalunya i Duhesme comandava les tropes imperials franceses que havien ocupat la Ciutadella i també es feren càrrec del Castell de Montjuïc que el citat Àlvarez els cedí seguint ordres superiors. Durant l'any 1808 les tropes de Duhesme assetjaren diverses vegades Girona i sempre van ser rebutjades.

Cap al febrer de 1809, la Junta Central va nomenar governador militar de Girona a Mariano Àlvarez de Castro, procedent de Barcelona, i el mes d'abril fou ascendit a Mariscal de Camp. Nombroses van ser les envestides per part de l'exèrcit francès que no parà de bombardejar la ciutat des de diferents punts destrasant les muralles en molts indrets i esfondrant molts edificis i causant nombroses víctimes civils i militars. Pel mes d'octubre el menjar escassejava i la multitud de cadàvers sense sepultura provocaren infeccions d'escorbut i de disenteria i en els hospitals gironins hi van morir cap a 1400 persones. Pel novembre ja no quedava cap lloc on poder viure amb seguretat i els carrers quedaren plens de clots amb aigua contaminada. Les ofertes fetes pel mariscal Augereau de capitulació de la ciutat foren rebutjades per Àlvarez que es trobava en un estat precari de salut, després del rebuig el mariscal amenaçà d'entrar a la ciutat a sang i foc. El setge va durar set mesos i finalment Àlvarez greument malalt va ser substituït pel tinent Juan Bolívar qui delegà a Fournàs per reunir-se amb Augereau i pactar la suspensió d'hostilitats. El dia 10 de desembre de 1809 es firmà la capitulació de la ciutat amb diversos punts entre els quals hi havia la sortida de la guarnició amb els honors de guerra que marxaria presonera cap a França; pel que feia als civils es respectaria la religió i hi hauria, l'endemà, lliurament de les portes, els forts, els magatzems, etc.

Uns 3000 soldats i 500 malalts es posaren en formació amb les armes i cavalls manats pel coronel de La Iglesia. Passada la porta de l'Areny i davant les forces enemigues deixaren les armes i els cavalls i empengueren camí cap a França. El governador Àlvarez de Castro, greu-

ment malalt, fou traslladat al castell de Figueres.

Resumint, les tropes que assetjaren la ciutat van ser uns 30.000 homes que van patir unes baixes d'uns 15.000. Van caure sobre Girona unes 18.000 bombes, 12.000 granades i els canons dispararen unes 150.000 vegades contra la ciutat. Les baixes provocades dins la destruïda Girona arribaren a les 10.000 persones. Aquest va ser el trist balanç final de la contesa que tant de dolor causà a tots els gironins.

És durant aquest l'any quan el nostre protagonista, en Josep Cassà començà la seva tasca de carter clandestí, ell mateix ho explica en la instància dirigida, durant el mes de març de 1810, al Cap de la Junta Central d'aquesta manera:

Excel·lentíssim Sr.: Jo Joseph Cassà, solter, natural de Cassà de la Selva, de fa temps expatriat d'aquesta població, posa en el seu coneixement que durant tot el temps que va estar assetjada la ciutat de Girona vaig servir de correu portant les cartes, els plecs i les noves que els Generals Sr. Blaque i Sr. Pedro Quadrado em donaven per introduir-les dins la plaça de Girona, exposant-me a perdre la vida, moltes vegades, pels trets de fusell que de nit els enemics em disparaven quan passava amagat per sota el Castell dels Caputxins; malgrat tot, sempre vaig tenir sort de poder entrar a la ciutat, per una part o altra, salvant la correspondència i el secret que sovint de paraula em confiaven, igualment com el que portava escrit, i que era lliurat al Sr. Governador de la plaça. Aquest treball sempre l'he fet de forma espontània sense voler-ne cap compensació però el Sr. Governador em va prometre que em faria donar un uniforme pels molts

treballs que havia fet i per la fidelitat demostrada i també digué que em donaria una ocupació per gratificar la meua manera de procedir en bé del rei i de la pàtria i, això mateix, m'oferiren els Generals Sr. Blaque i Sr. Pedro Quadrado, per l'encert i els mèrits en el treball realitzat, dels fets indicats, i amb la promesa, de part meua, que d'ara en avant continuaria esforçant-me de la mateixa manera. Per això recorro i demano ser emparat per sa Excel·lència i que, protegit per la seva noble mà, mani em sigui donada una oportuna ocupació d'acord amb els mèrits indicats i els treballs fets en bé del nostre rei i la nostra pàtria que en realitzar-los he exposat moltíssimes vegades la vida i també he estat en gran perill de caure a les urpes de l'enemic quan feia arribar la correspondència a la plaça citada i dipositar-la en les pròpies mans del Sr. Governador que era informat puntualment de l'estat de les nostres tropes i de tots els moviments de l'enemic a l'exterior. Amb l'esperança i súplica del noble fer de vostra Excel·lència. En la vila de Tossa on em trobo de camí al Quarter General. Avui 24 de març de 1810. Joseph Cassà. Tarragona, 1 abril 1810, passi al Cap d'Intendència per tal es col·loqui al suplicant de manera corresponent a les seves circumstàncies i mèrits. Rubricat.

El nostre protagonista, ara des de Tarragona, dirigia una nova instància aprofitant la publicació d'un decret del 4 d'abril i insistia acompanyant un recurs que deia: Si els mèrits i els interessants serveis exposats, pel recurrent, fets a favor del nostre rei Fernando VII i per la pàtria que són justificats amb tota claredat amb les còpies de les certificacions adjuntes lliurades pel Mariscal de Camp

Vista aèria del Mas Cassà de les Serres

D. Pedro Quadrado, per l'Intendent Provincial D. Carlos de Beramendi i pel Sr. Andreu Oller, oïdor de la Real Audiència i vocal de la Suprema Junta Provincial, són dignes d'alguna recompensa que l'alta consideració de V.S. la pot graduar segons l'exposat. I deixant a part que el suplicant té el desig de continuar la tasca amb el mateix esforç i lleialtat que fins ara ho ha fet, fa la promesa d'introduir la Correspondència Oficial que li sigui assignada per aquest Tribunal o per altres de superiors o inferiors, bé sigui per a Hostalric o per altres places d'aquest Principat que possiblement es troben en aquesta situació i, amb aquesta suposició, suplica a V. S. li sigui concedit, en les actuals circumstàncies, el càrrec de conductor extraordinari amb el corresponent uniforme i sou necessari per al seu sosteniment. En espera d'obtenir aquesta gràcia de l'acreditada rectitud V.S. Tarragona 14 d'abril de 1810. El mateix dia es demanava a l'Administrador General de Correus que manifestés el que es podia fer. En resposta, indicava que el suplicant presentava còpies dels Certificats dels seus bons serveis per la qual cosa es feia creditor d'alguna recompensa pel seu treball, zel i exactitud en el desenvolupament del mèrit extraordinari d'haver introduït i extret la correspondència oficial de la plaça de Girona i d'altres llocs. Però en tractar-se de conducció de correspondència pública i tenint la Venta els Correus i conductors assalariats i aprovats per la Direcció General i en no haver-hi cap necessitat d'augmentar-ne el nombre per al servei ordinari, no és del meu arbitri fer-ho, ja que depèn de la Superintendència General de la Venta atendre a l'interessat en el qual demana; tot hi que s'atendria amb preferència el seu mèrit si quedés vacant algun d'aquests conductors assalariats. Fco. Xavier Manzano. Que li serveixi de bon govern a l'interessat el manifestat pel Sr. Administrador General de Correus.

Les sol·licituds dutes a terme per Josep Cassà no van fructificar i al final de l'ocupació francesa l'any 1814, el 17 de maig, l'Ajuntament de Cassà certificava que l'interessat havia tingut el seu domicili dins la vila i des que Girona quedà lliure no havia fet altra

cosa que treballar en el seu ofici de fuster, que no havia sigut empleat ni havia obtingut mai cap càrrec voluntari per a servir ni beneficiar al Govern intrús, el jou del qual acaba de finalitzar. Signaven l'alcalde Pere Valllobera, Joaquim Bagis, prevere i rector, Narcís Dalmau degà, Joan Bota regidor, Josep Carbó regidor segon i Joan Martinell.

El nostre protagonista, el 23 del citat mes de maig, cursava nova instància, aquesta vegada dirigia al rei Fernando VII, explicant novament tots els seus treballs i adjuntant les certificacions i reconeixements dels militars ressenyats més amunt. Demanava a sa Sobirana Majestat li concedís el càrrec Capatàs de Camins del Principat de Catalunya.

Novament, el 10 de setembre del mateix any, tornava a insistir dirigint instància al Governador de Barcelona, exposant una vegada més el seu històric i adjuntant els documents mencionats més amunt i fent constar que els serveis prestats a favor del rei i la pàtria van ser el motiu d'haver d'abandonar la llar i la família i que un cop acabada la guerra necessitava una feina que li pogués compensar l'enorme pèrdua soferta i que li permetés viure amb certa decència i en tenir notícia que llavors es troba vacant el càrrec de Batlle d'Aigües del Corregiment de Girona i essent ell un expert i profund coneixedor del territori demanava que li fos concedida aquesta feina que estava segur de poder executar-la a plena satisfacció. No sembla que la nova petició tingués èxit, ja que cap nou document hi fa referència.

Després de la rendició de Girona, pel desembre 1809, la ciutat i el seu territori quedaren incorporats al nou Departament del Ter, així va ser denominada la província de Girona en ser annexada a França i al seu imperi. Els nous ajuntaments de la ciutat es constituïren sota el control de l'estat francès i l'any 1812 el noble Narcís

Andreu, Baró de Foixà, va ser nomenat per les autoritats franceses Alcalde de Girona, càrrec que continuà exercint tot l'any 1813, mentre durà l'ocupació. L'any 1814 en retornar de l'exili, el 22 de març, el rei Ferran VII a Espanya, i en constituir-se novament els ajuntaments monàrquics, el propi Baró de Foixà, fou altra volta nomenat Alcalde de Girona. Queda evident com la noblesa sabia moure's i acomodar-se a totes les circumstàncies, l'idealisme no era cap obstacle, segur que el més important era, sense cap escrúpol, canviar de bàndol, mantenir-se en el poder i gaudir-ne de forma privilegiada, tot hi que Fernando VII havia decretat el segrest dels béns dels afrancesats compromesos amb l'antic règim. Segur que la condició de noble jugà a favor seu afavorint-lo.

També cal indicar que l'any 1819 en Narcís Andreu, Baró de Foixà que havia sigut alcalde de Girona durant els tres anys indicats, havia adquirit el mas Cassà de les Serres, de Cassà de la Selva; la propietat es mantingué en mans del Baró de Foixà fins a la darrera dècada del s. XIX quan per diverses demandes judicials contra ell, el mas va ser subhastat per atendre els deutes dels seus nombrosos creditors.

Aquest mateix any de 1819 en Josep Cassà va fer diverses obres a la casa que tenia dins la vila que amplià notablement. Això sembla indicar que va prosperar com a fuster i aconseguí l'estabilitat econòmica que desitjava i havia demanat tantes vegades en els referits documents. Va casar-se amb la Rosa Carbó i van tenir descendència, com a mínim un fill, en Jaume Cassà i Carbó. En Josep Cassà i Creixell va morir pel mes de març de 1843.

Quim Mundet

Sol i serena / Garnatxa d'Empordà

Celler cooperatiu d'Espolla

En aquesta secció us he parlat de temes personals i familiars. Perdoneu el meu atreviment per expressar certes interioritats particulars i fer-ne particip als lectors, però moltes d'elles son motiu d'alegria i, per tant, excusa de celebració i per obrir alguna ampolla de vi. L'arribada a aquest món d'una nova membre a la família sempre és motiu de satisfacció. El febrer passat tenia el goig de celebrar el naixement d'una reneboda: la Sara. Amb ella us parlaré d'un excel·lents vi dolç de postres.

Ens n'anirem a l'Alt Empordà on les garnatxes tenen la seva màxima expressió, amb gran tradició vinícola tant a un costat com a l'altre de les Alberes. Un producte local molt nostrat i de molta qualitat que cal potenciar i no deixar perdre.

El Celler Cooperatiu d'Espolla és una de les empreses vinícoles amb més llarga tradició a la comarca de l'Alt Empordà. Fundat l'any 1931, va néixer amb l'objectiu de millorar la qualitat i la comercialització dels vins produïts pels petits viticultors de la zona. De fet, el cooperativisme agrari és un moviment vinculat a la crisi del sector a finals del s.XIX, dins d'un entorn global cada cop més competitiu.

L'evolució del sector vinícola a l'Europa Mediterrània no es pot entendre sense la història de les cooperatives del vi. En l'àmbit català, cal destacar que el cooperativisme vitivinícola arriba a produir una arquitectura singular vinculada als cellers i coneguda com "les catedrals del vi", construïdes a l'estil modernista entre 1910 i 1920. Els arquitectes César Martinell (deixeble d'Antoni Gaudí) o Pere Domènech i Roura en són alguns dels principals. Aquesta denominació va ser creada per Àngel Guimerà per referir-se inicialment al Celler Cooperatiu de l'Espluga de Francolí. Posteriorment, es va estendre al Celler Cooperatiu de Gandesa, seguit de tota una sèrie d'edificacions -sobretot a les comarques tarragonines- de gran bellesa i, alhora, pràctiques per l'elaboració del vi. Podem parlar del Celler Cooperatiu de Nulles, de Barberà de la Conca, de Falset i de Cornudella del Montsant, entre molts altres.

El novembre de 1931 s'inaugurà l'edifici del Celler Cooperatiu d'Espolla, dissenyat per l'arquitecte Pelai Martínez, inspirat en les grans catedrals del vi. El projecte tenia els seus orígens en el Sindicat Agrícola d'Espolla, constituït l'any 1906 pels seus viticultors. La seva inauguració va ser celebrada a la població en un acte festiu, amb

acompanyament musical a càrrec de la Principal de Peralada, que interpretava l'himne de Riego. El seu cost va ser de 250.000 pessetes. Anys més tard, damunt de la porta d'entrada si col·loren unes inscripcions ceràmiques on diu la data de la inauguració i on es fa esment de l'esforç de tot el poble.

SOL I SERENA és un dels vins dolços que comercialitza la cooperativa d'Espolla, un petit tresor de l'Albera. És un vi dolç de solera i una de les grans garnatxes de la zona. Les varietats emprades són el lledoner blanc i el lledoner roig (denominació de la garnatxa a l'Empordà). El sistema de criaça, molt utilitzat a la zona de Banyuls, consta d'una selecció de botes velles on es concentra la solera. És un vi dolç natural, elaborat afegint alcohol vínic a mitja fermentació -perquè conservi part del sucre el raïm- i amb doble criaça oxidativa. Primer en bocois de fusta de roure americà de 600 litres, amb soleres de fa més de 50 anys, i després en recipients de vidre (damajoanes) posats a sol i serena durant més de dos anys, aprofitant els contrastos de temperatura entre dia i nit.

És un vi molt premiat: va emportar-se el Vinari d'or l'any 2015, el guardó a millor vi dolç a la fira Arrels del Vi del 2017, i el reconeixement com a millor vi dolç de Catalunya dins els Premis Vinari 2019. Es presenta en format d'ampolla de 0,5 litres, amb una graduació alcohòlica de 15,5°. Olorar-lo és molt agradable: destaca per un color àmbar intens, reflexos de color coure i una llàgrima densa i viscosa. En nas hi trobarem mel, pell de taronja confitada, caramel, figa seca, panses i notes de tabac i pipa. En boca és molt elegant, golós, llarg i persistent, amb certa frescor i acidesa i on també destaquen el volum i les notes de ranci.

SOL I SERENA, pot ser un vi d'aperitiu i sobretot de sobretaula. És un vi de llarga conversa, reposat i de glop curt, un petit plaer que val la pena gaudir i amb una molta bona relació qualitat-preu. També us el recomano de postres amb una SARA, una pasta bastant reconeguda internacionalment, en honor a la Sarah Bernhardt, actriu francesa de teatre i cinema, la més important del segle XIX. També és una pasta molt típica a Catalunya, ja que acostuma a ser utilitzada com a base per la mona de pasqua. Sol ser esponjosa, recoberta d'una crema de mantega i decorada amb ametlla laminada. A la pastisseria Nèctar (Can Cristià) de Cassà la trobareu sempre excel·lent.

I després d'enumerar totes aquestes qualitats, on vull anar a parar? Doncs la nostra Sara és una nena molt dolça i que també comença a demostrar el seu vessant més artístic. El seu nom prové de l'hebreu, i significa princesa. La Sara té el nervi i energia del pare, element imprescindible per un bon vi, però també espero que abraçi la sensibilitat i la delicadesa de la mare, per acompanyar-la amb un Sol i Serena el dia que acompleixi la majoria d'edat.

Preu aproximat: 20 eur
Salut i que vagi de gust!

Joaquim Cadanet Artigas (sommelier)

Pròtesis fixes subjectes per implants

Les pròtesis fixes subjectes per implants són pròtesis dentals d'arcada completa o parcial, que es fixen cargolades o cimentades, sobre sis o vuit implants osteointegrats.

En tot tractament amb implants existeixen dues fases: 1a fase quirúrgica, en la qual s'introdueixen els implants en l'os, i un cop osteointegrats, en la majoria dels casos, una 2a fase protodoncista, on es col·loquen les pròtesis sobre aquestes fixacions, restaurant així la funció i l'estètica del pacient.

Cada vegada són més les indicacions que presenten les pròtesis suportades per implants permetent que pacients total o parcialment edentuls siguin rehabilitats amb predicibilitat, èxit i satisfacció. Però com tot tractament odontològic precisa d'un complex i precís diagnòstic i una planificació meticulosa des d'un punt de vista quirúrgic i protètic restaurador, sense restar importància al seguiment i manteniment d'aquesta, per aconseguir que el tractament sigui funcional, biocompatible i estètic, i es comporti, en mesura del possible, com una dent natural.

Dins de cada tipus de pròtesis es poden fer diferents divisions segons el material de confecció de la seva estructura metàl·lica (titani, crom-cobalt, or...) i estructura de recobriment (acríliques, ceràmiques, composite, zirconi...). D'acord amb el que abans hem dit, es classifiquen les pròtesis fixes sobre implants en:

- Pròtesis fixes unitàries. (Reemplacen una sola peça dental absent)
- Pròtesis parcials implantosuportades. (Reemplacen un sector d'una arcada superior o inferior)
- Pròtesis parcials implantodontosuportades. (Es suporten simultàniament d'implants i peces dentals naturals)
- Pròtesis fixes completes (rehabilita tota una arcada completa, ja sigui superior o inferior)

Les pròtesis fixes sobre implants presenten una sèrie d'avantatges considerables sobre les removibles:

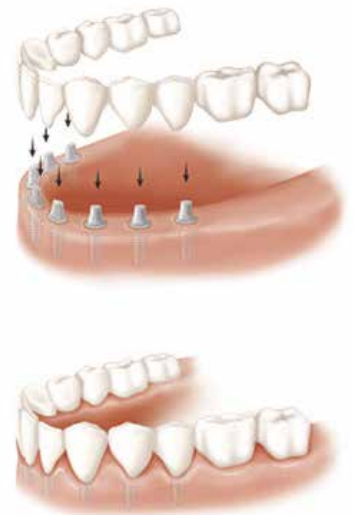
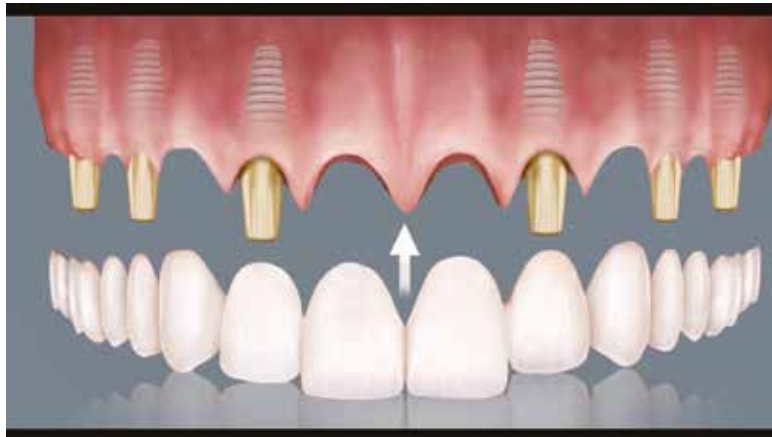
- Major comoditat.
- Major estabilitat i fermesa.
- Seguretat al mastegar i al parlar.
- Major estètica.

Resumint, amb les pròtesis fixes recuperem la funció i l'estètica dental.

La major part de les persones amb bon estat de salut o amb malalties controlades poden rebre implants dentals. Les condicions essencials per a ser apte per rebre implants són:

- Que l'implant dental tingui prou ample os al voltant
- La segona condició és la mateixa que l'anterior, però pel que fa a "altura" d'os.
- La tercera condició és tenir una geniva adequada, sana i d'un gruix acceptable.
- Hi ha d'haver espai adequat per a la col·locació de la pròtesi dental que va a sobre del / s implants dentals.

Si vostè pensa que pot beneficiar mitjançant la col·locació

de pròtesis fixes sobre implants, no dubti en consultar-nos si és el cas, l'informarem detalladament sobre la millor solució per rehabilitar la seva boca.

Manuel López de Calatayud Gaio

Llicenciat en Odontologia/ COEC 3800

Màster en implantologia

-periodòncia i rehabilitació oral (ESORIB) (New York University Université de Paris). Membre de la SEI. Diplomats en cirurgia general i implantologia

Dr. Manuel López de Calatayud

www.lopezdecalatayud.com

Llicenciat en odontologia COEC 3800

Diplomat en Cirurgia i Implantologia Universitat de París
Magister en Implantologia Harvard University
Màster en Implantologia, Periodòncia i Rehabilitació oral New York University - Université de Paris XII
Membre de la S.E.I.

Els serveis més avançats en salut buco-dental:

- Estètica Dental
- Periodòncia
- Implantologia
- Rehabilitació oral
- Pròtesi Dental
- Mini implants

Cassà de la Selva
c/ Baixada Piscina, 6
Tel. 972 461 813

Calonge
c/ Doctor Vilaseca, 13 - 1er 1a
Tel. 972 661 929

www.dentalinfo.es

Un metge rural

Les tres grans masies que es trobaven, bastant properes l'una de l'altra, en la part alta del turó que dominava la vall depeníem, tant per la salut del personal com per la del bestiar (i allí hi havia més bèsties que persones), del metge i el veterinari que vivien en el poble que hi havia al peu del turó.

Jo vaig néixer fa una pila d'anys en una d'aquelles masies i quan era un vailet ajudava el pare en totes les tasques: el pasturatge del bestiar quan calia i tot allò del que em veia capaç. Això sí, sense deixar d'anar a l'escola, amb la vella bicicleta que teníem al mas, doncs el pare volia que jo fos, el dia de demà, una persona amb estudis.

Per què vaig escollir fer-me metge? Em va preguntar una vegada un dels meus fills. Amb quina emoció li vaig explicar com va néixer la meua vocació:

El metge que teníem assignat quan jo era menut s'havia anat fent vell i també havia envellit i s'havia deteriorat la moto amb què anava amunt i avall.

Mentre el metge decidia si comprar-se o no un cotxe, se les varen arreglar amb el veterinari el qual va acceptar fer coincidir les visites a les masies i anar-hi amb el seu cotxe.

El vincle entre el Doctor i en Jaumet es va establir el mateix dia que en Jaumet naixia. En Jaumet era un pollí que va néixer malaltís, quasi incapaç de mantenir-se dret. El veterinari va dir que possiblement es moriria però el Doctor, que es trobava present, se'n va voler fer càrrec i, a base d'atencions, el va fer reviure i a més, com que ell es deia Jaume, el poltre es diria Jaumet.

Jo vivia en la masia més propera i un dia en què estàvem jugant els vailets de les dues masies vàrem veure, amb horror, com el pollí s'havia enredat en uns filats de pues i amb els esforços que feia per deslligar-se se li esquinçava la pell. Va venir corrent un dels mossos,

però els intents que feia per calmar en Jaumet eren inútils. El Doctor, que estava visitant a un dels masovers, va venir tan ràpid com va poder, es posà a parlar amb en Jaumet tot donant-li unes afectuoses palmetades i el pollí, deixant de forcejar, es va anar calmant, quiet, tremolós, sagnant, mentre amb unes tenalles anaven tallant el filat.

El Veterinari, que també estava present, va dictaminar que el millor, en vista de la gravetat de les ferides, era despatxar-lo. La mirada que li va dirigir el Doctor era d'aquelles que maten. Sense dir ni una paraula va començar a curar les malmeses potes d'en Jaumet sense que ell hi posés cap resistència. Esbufegant de tant en tant va deixar que el Doctor anés fent, però en quant aquest donà la tasca per acabada i intentà marxar, en Jaumet el va començar a cridar amb sons renills! Ho va fer tantes vegades que al final, aquella tarda, el Doctor va instal·lar el seu consultori a la quadra d'en Jaumet.

Quan, ja curat, va començar la seva doma, va quedar ben clar que en Jaumet era del Doctor i de ningú més.

El Doctor, en lloc de comprar un cotxe, va comprar un cotxet que en Jaumet tiraria. Quan el mosso intentà ormejar-lo no hi hagué manera. El Doctor s'hi va apropar, l'amanyagà, i li anava parlant amb to afable mentre poc a poc li anaven enganxant les vares del cotxet... El Doctor hi va pujar, va agafar les rendes com si ho hagués fet tota la vida i així seguí fent-ho al llarg de molts anys.

En Jaumet no era propens a desbocar-se com feien altres cavalls però més d'una rebotcada va donar al seu amo. Als metges rurals no els deixen dormir gaire els seus pacients: quan no és una cama trencada, és una apoplexia o un part imminent i han de fer una becaïna sempre que els és possible. S'acomodava dins el cotxet i deia: "Apa,

Jaumet!" i no tardava en quedar-se adormit. Però a l'hivern es formaven sots profunds i més d'una vegada el Doctor va rodolar per la neu! El cavall, quan feia estona que no sentia la veu del seu amo, al qual controlava girant el cap, reculava renillant tan fort com podia, com dient-li "Doctor, on s'ha ficat?", i renillava de goig quan el trobava i el veia pujar al carro embolcallant-se amb les mantes.

Era divertit estar present quan el Doctor, alguna nit, s'apropava a la quadra per enganxar el cotxe. Tan bon punt en Jaumet el veia apropar-se, llanternava en mà, ja es posava a renillar. Recordo la nit en què el Doctor li va dir: "Anem a casa d'en Lluís i la Carme" En Jaumet va fer un renill més fort i el Doctor li va dir: "Sí, espero que arribarem a temps": Em va semblar un extrem que el Doctor em volgués fer creure que el cavall i ell podien tenir una conversa, però ell em va explicar, com la cosa més natural, que el cavall li havia respost: "La Carme ha de tenir un altre fill tan aviat?"

Tot això fins el dia en què en Jaumet, veient que el Doctor, amb el seu maletí, traspassava el reixat sense ell, es va posar a córrer cap allà, però el reixat ja estava tancat. Va provar de saltar-lo, cosa que no havia fet mai, es ensopegar i va quedar de morros a terra.

El Doctor, en sentir els crits, va recular: "Jaumet, Jaumet - li deia- no serà res."

En Jaumet no aixecava el cap i en palpar-li el coll el Doctor s'adonà de la gravetat de la fractura que hi tenia. Sense dir res es va aixecar, va obrir el maletí, en va treure un flascó de cloroform, en va posar una gran quantitat en una bola de cotó i el va aplicar a les narius d'en Jaumet mentre li deia a mitja veu, tallada pels sanglots: "Adéu, Jaumet". Havien anat arribant molts dels veïns i tothom plorava. El Doctor es posà dempeus tremolós, va llançar lluny el flascó de cloroform i va dir amb un fil de veu: "Prepareu ràpidament un gran sot, l'enterrarem aquí mateix on ha caigut. Feu-ho tot seguit, jo vaig fins al despatx que tinc una feina pendent."

Tots ens vàrem adonar de la veritat: no tenia prou valor per sentir com anaven caient les paletades de terra damunt d'en Jaumet. Mentre m'ho mirava amb els ulls amarats de llàgrimes, vaig saber quin era el meu destí: seria metge rural.

M. Dolors Godoy Rotllens

VORAGRAN 2001, S.L.

Foneria de ferro industrial i artística

C/Castell, S/N / 17244 Cassà de la Selva

Telf. 972 46 01 93

voragran@voragran.com

Mots encreuats

Núm. 412

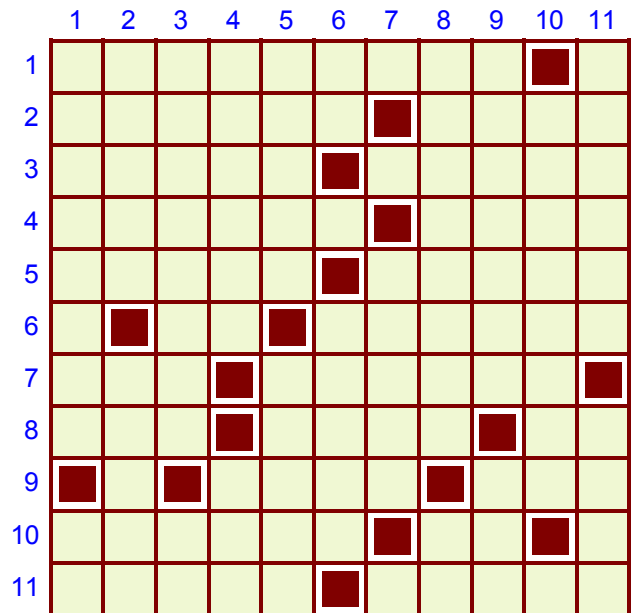
HORIZONTALS

1.- Ensenya del club de dards. Un miler de romans. 2.- Boires nadalenques. L'instrument que fa més feina. 3.- Comparació amb un primat. Acceptat un pagament documentat amb signatura. 4.- Desocupat, però amb poc esperit per fer les coses. Contrasenya utilitzada en alguns concursos a tall de pseudònim. 5.- Acaben posant nom a les filloles, amb grans dolors. Persona establerta en un país respecte al qual és estranger. 6.- Un cavallet. Partit polític de la transició. Prediu coses futures portat per un pressentiment. 7.- Manifestar amb paraules. Senyal convencional disposat en un aeroport per indicar un límit o un perill, però no pas de perdre la maleta, no us penséssiu pas, eh?. 8.- Estimi l'Associació de Municipis per la Independència. El rosegador més avar. Nota musical. 9.- Una escala de tisora. Una àvia a l'oposició que es queixa molt de les dretes. Un cargol que no treu banyes. 10.- Emplena la pastera en excés. El punt cardinal que té més bona acústica. Cua de Ruc. 11.- Un moixó a la caseta. Teixit de xarxa fabricat a Vilamalla.

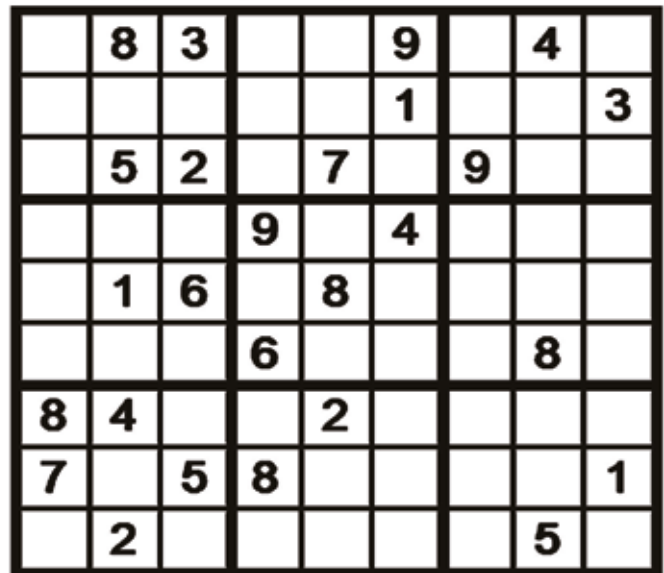
VERTICALS

1.- La composició poètica i musical a quatre veus més ben amanida. Dos suports per muntar provisionalment una taula. 2.- Anxova. Líders espirituals musulmans. 3.- Pertanyent al túmul. Alè sense ela. 4.- Capgirat hidrocarbur que es troba en el quitrà de carbó. El pal de la bandera que fa donar més voltes al pollastre. 5.- Adoben els seitons tot pujant per l'escala. La massa més airejada utilitzada en pastisseria. 6.- Dos sense oxigen. Parada de taxis. Atabalada sense consonants. 7.- La primera d'avui. Cap de ruc. En sancioni més d'un. Acaba l'àlbum. 8.- El tornava a escollir com a poeta de l'any pel seu segon poema de to malenconiós. Societat Anònima amb un patrimoni sanejat. 9.- Arbres que forneixen una fusta apreciada en ebenisteria. La forma de locomoció que desitja. 10.- El diner efectiu dels experts en matemàtiques. Delata el conductor novell. 11.- Aquella pedra rodona de la grandària d'un puny amb qual m'agredí. Un esquer per fer gresca.

Una secció de **Josep M. Fusté**
Solucions, a la pàgina 6

SUDOKU - 174

EL VI, DE LA VINYA A LA TAULA

O	K	G	C	K	I	Q	U	R	N	M	C	V	L	N	U	B	K
E	R	J	T	D	J	P	K	P	T	O	R	H	M	F	D	K	E
F	U	V	P	B	K	D	W	A	I	A	F	L	G	W	B	P	H
C	W	J	O	R	X	S	B	T	T	W	F	C	M	Y	H	O	Z
L	X	X	Q	W	E	V	G	N	A	C	M	M	L	V	O	F	R
A	B	I	S	G	F	M	E	A	J	K	V	E	R	E	M	A	R
R	Y	R	I	G	M	S	I	V	Q	S	B	B	O	K	E	X	
I	I	W	X	H	R	J	S	A	S	G	Z	X	R	I	H	U	G
F	X	L	A	E	N	R	O	S	R	I	B	N	H	C	J	P	L
I	W	F	F	H	O	L	E	N	V	E	L	L	I	R	H	R	F
C	O	O	A	W	M	U	M	U	P	M	D	E	U	Y	D	B	S
A	M	T	R	D	J	S	S	X	W	U	Y	Q	C	K	D	V	S
R	T	B	N	G	D	E	S	R	A	P	A	R	J	N	L	Q	Q
E	N	W	P	D	L	Q	N	M	I	X	H	R	U	Y	F	Z	T

És clau per al viticultor de decidir el moment ideal per a la verema perquè cal fer-la quan el raïm ha assolit el punt òptim de maduració i existeix un equilibri entre els àcids i els sucres. Un cop arribat el moment, cal **veremar**, **desrapar**, **xafar**, **premsar**, **fermentar**, **clarificar** i **envellir**. Tots aquest processos, els tenim amagats a la sopa. Podeu posar-hi cullerada, doncs, i descobrir-los

L A B E R I N T

Ha arribat el temps de la verema, que aquest any s'ha realitzat amb estrictes mesures de seguretat a causa de la pandèmia. En alguns cellers de la DO Empordà han promogut, entre d'altres experiències enoturístiques i amb reserva prèvia, la verema entre vinyes, consistent a revivre el sistema tradicional collint i trepitjant raïms. Una nova forma de turisme de proximitat en un estiu marcat per la Covid-19

TALLEM ELS REBROTS!

EL VIRUS ENCARA ÉS VIU.
NO ENS PODEM RELAXAR.

EXTREMEU LES MESURES DE PREVENCIÓ

POSA'T LA
MASCARETA

RESPECTA
LA DISTÀNCIA

RENTA'T
LES MANS

I, SOBRETOT, PROTEGIU LES PERSONES DE RISC.

Si et trobes malament o tens símptomes de la COVID-19,
truca ràpidament al 061 Salut Respon. **Tria /Salut.**

/Salut

 Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs